

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 88

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 25. marts

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ **Padomes Regula (EK) Nr. 486/2006 (2006. gada 20. marts) par to, lai īstenotu Nolīgumu par beznodokļu režīmu attiecībā uz daudzelementu integrālajām shēmām (MCP), izdarot grozījumus I pielikumā Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu** 1

- Komisijas Regula (EK) Nr. 487/2006 (2006. gada 24. marts), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 3

- ★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 488/2006 (2006. gada 24. marts), ar ko nosaka valūtas maiņas kursus, kuri 2006. gadā piemērojami strukturāliem vai ar vidi saistītiem pasākumiem** 5

- ★ **Komisijas Regula (EK) Nr. 489/2006 (2006. gada 24. marts), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 796/2004 attiecībā uz šķiedras kaņepju šķirnēm, par kurām var pretendēt uz tiešajiem maksājumiem** 7

- ★ **Komisijas Direktīva 2006/35/EK (2006. gada 24. marts), ar ko groza I līdz IV pielikumu Padomes Direktīvā 2000/29/EK par pasākumiem aizsardzībai pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā** 9

- ★ **Komisijas Direktīva 2006/36/EK (2006. gada 24. marts) par grozījumiem Direktīvā 2001/32/EK, ar ko atzīst aizsargājamās zonas, kuras Kopienā pakļautas konkrētiem augu veselības apdraudējumiem, un atceļ Direktīvu 92/76/EEK** 13

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

Komisija

2006/239/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2003. gada 13. maijs) par valsts atbalstu, ko Vācija ir sniegusi uzņēmumiem Kahla Porzellan GmbH un Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (izzinots ar dokumenta numuru K(2003) 1520) ⁽¹⁾** 16

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lapā)

Cena: 18 EUR

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

2006/240/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2004. gada 16. novembris) par Vācijas valsts atbalstu regulējošo noteikumu priekšrocību nodrošināšanai labības spirta ražotnēm (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 3953) ⁽¹⁾ 50

2006/241/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2006. gada 24. marts) par dažiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, izņemot zvejniecības produktus, kuru izcelsme ir Madagaskarā (izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 888) ⁽¹⁾ 63

Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu

- ★ Padomes Kopējā nostāja 2006/242/KĀDP (2006. gada 20. marts) par Bioloģisko un toksisko ieroču konvencijas (BTIK) 2006. gada pārskata konferenci 65
- ★ Padomes Vienotā rīcība 2006/243/KĀDP (2006. gada 20. marts) par atbalstu Līguma par kodol-izmēģinājumu vispārējo aizliegumu organizācijas (CTBTO) sagatavošanas komisijas darbībām, ko veic apmācību un pārbaudes spēju palielināšanas jomās, kā arī īstenojot ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai 68
- ★ Padomes Kopējā nostāja 2006/244/KĀDP (2006. gada 20. marts) par Eiropas Savienības līdzdalību Korejas pussalas Enerģētikas attīstības organizācijā (KEDO) 73

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 486/2006

(2006. gada 20. marts)

par to, lai īstenotu Nolīgumu par beznodokļu režīmu attiecībā uz daudzelementu integrālajām shēmām (MCP), izdarot grozījumus I pielikumā Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 133. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ izveidoja preču nomenklatūru, turpmāk – “kombinētā nomenklatūra”, un noteica kopējā muitas tarifa līgtais nodokļu likmes.
- (2) Padome ar Lēmumu 2005/964/EK ⁽²⁾ ir noslēgusi Eiropas Kopienas vārdā Nolīgumu par beznodokļu režīmu attiecībā uz daudzelementu integrālajām shēmām (MCP) (turpmāk – “Nolīgums”).
- (3) Ar minēto Nolīgumu visu muitas nodokļu un citu MCP piemērojamo maksu un nodevu likmes samazina līdz nullei.
- (4) Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretārs kā depozi-tārs, kas iecelts ar Nolīgumu, no četrām Pusēm ir saņēmis

pieņemšanas dokumentus. Saskaņā ar Nolīguma 7.a pantu šīs četras puses ir vienojušās, ka Nolīgums stājas spēkā 2006. gada 1. aprīlī.

- (5) Tādēļ Nolīgumu būtu jāīsteno, izdarot grozījumus Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikuma pirmās daļas II iedaļai “Īpaši noteikumi” pievieno šīs regulas pielikumā iekļauto punktu G “Daudzelementu integrālajām shēmām (MCP) piemērojamais beznodokļu režīms”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2006. gada 1. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. martā

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
U. PLASSNIK

⁽¹⁾ OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1989/2004 (OV L 344, 20.11.2004., 5. lpp.).

⁽²⁾ OV L 349, 31.12.2005., 24. lpp.

PIELIKUMS

“G. Daudzelementu integrālajām shēmām (MCP) piemērojamais beznodokļu režīms

- 1) Atbrīvojums no muitas nodokļa ir paredzēts daudzelementu integrālajām shēmām (MCP), ko veido divi vai vairāk savstarpēji monolīti savienoti daudzkodolu procesori, kuri faktiski ir nedalāmi apvienoti uz viena vai vairākiem izolācijas pamatiem vai arī bez šāda pamata galvenajos korpusos vai arī bez tiem, taču nav salikti kopā ar citiem aktīviem vai pasīviem mikroshēmas elementiem.
 - 2) Preces, par kurām var saņemt atbrīvojumu no muitas nodokļa, ir ietvertas šādās pozīcijās: 8418, 8422, 8450, 8466, 8473, 8517, 8518, 8522, 8523, 8525, 8528, 8529, 8530, 8531, 8535, 8536, 8537, 8538, 8543, 8548, 8708, 9009, 9026, 9031, 9504.
 - 3) Pēc muitas deklarācijas uzrādīšanas dalībvalsts muitas iestādēm MCP laišanai brīvā apgrozībā deklarējais vienotā administratīvā dokumenta (“VAD”) 44. ailē norāda identifikācijas numuru C500.”
-

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 487/2006**(2006. gada 24. marts),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievēdumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2006. gada 25. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 24. martā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
J. L. DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 386/2005 (OV L 62, 9.3.2005., 3. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2006. gada 24. martā Regulai, ar kuru nosaka standarta ievēšanas vērtības nolūkā noteikt ievēšanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ievēšanas vērtība
0702 00 00	052	97,9
	204	52,9
	212	102,0
	624	101,8
	999	88,7
0707 00 05	052	121,0
	999	121,0
0709 10 00	624	103,6
	999	103,6
0709 90 70	052	77,4
	204	53,8
	999	65,6
0805 10 20	052	40,8
	204	43,0
	212	54,3
	220	43,9
	624	59,3
0805 50 10	999	48,3
	052	42,2
	624	67,2
0808 10 80	999	54,7
	388	76,6
	400	127,9
	404	92,9
	508	82,7
	512	76,3
	524	62,5
	528	79,9
	720	80,0
999	84,9	
0808 20 50	388	82,6
	512	76,3
	524	58,2
	528	57,2
	720	122,5
	999	79,4

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 750/2005 (OV L 126, 19.5.2005., 12. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 488/2006**(2006. gada 24. marts),****ar ko nosaka valūtas maiņas kurss, kuri 2006. gadā piemērojami strukturāliem vai ar vidi saistītiem pasākumiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 2799/98, ar ko nosaka euro agromonetāro režīmu ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 1998. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 2808/98, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus euro agromonetārā režīma piemērošanai lauksaimniecībā ⁽²⁾, un jo īpaši tās 4. panta 3. punkta otro teikumu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2808/98 4. panta 2. punktu strukturāliem vai ar vidi saistītiem mērķiem paredzētām summām noteicošā diena attiecībā uz maiņas kursu ir tā gada 1. janvāris, kura laikā pieņemts lēmums piešķirt attiecīgo atbalstu.

- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2808/98 4. panta 3. punkta pirmo teikumu piemērojams maiņas kurss ir mēnesī pirms noteicošās dienas piemērojamo maiņas kursu vidējā vērtība, ko aprēķina proporcionāli laikam,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 2808/98 4. panta 2. punktā minētajām summām, kas paredzētas strukturāliem vai ar vidi saistītiem mērķiem, 2006. gadā piemēro pielikumā norādīto maiņas kursu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 24. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 349, 24.12.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 349, 24.12.1998., 36. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1044/2005 (OV L 172, 5.7.2005., 76. lpp.).

PIELIKUMS

1. pantā minētie maiņas kursi

(EUR 1 = vidējā vērtība laikā no 2005. gada 1. decembra līdz 2005. gada 31. decembrim)

0,573458	Kipras mārciņa
28,9712	Čehijas krona
7,45403	Dānijas krona
15,6466	Igaunijas krona
252,791	Ungārijas forints
3,4528	Lietuvas lits
0,696729	Latvijas lats
0,4293	Maltas lira
3,85493	Polijas zlots
37,8743	Slovākijas krona
239,505	Slovēnijas tolars
9,43950	Zviedrijas krona
0,679103	Lielbritānijas sterliņu mārciņa

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 489/2006**(2006. gada 24. marts),****ar ko groza Regulu (EK) Nr. 796/2004 attiecībā uz šķiedras kaņepju šķirnēm, par kurām var pretendēt uz tiešajiem maksājumiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001⁽¹⁾, un jo īpaši tās 52. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽²⁾, paredzēti noteikumi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 piemērošanai, tostarp nosacījumi attiecībā uz tetrahidrokanabinola satura pārbaudi kaņepēs.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 796/2004 33. panta 2. punktu dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai to pārbaudu

rezultātus, kas veiktas tetrahidrokanabinola satura noteikšanai visu šķirņu kaņepēs, kas sētas 2005. gadā. Minētie rezultāti jāņem vērā, veidojot to šķiedras kaņepju šķirņu sarakstu, par kurām var pretendēt uz tiešajiem maksājumiem turpmākajos tirdzniecības gados, kā arī to šķirņu pagaidu sarakstu, kas atļautas 2006./2007. tirdzniecības gadam. Lai pārbaudītu tetrahidrokanabinola saturu, attiecībā uz dažām no minētajām šķirnēm jāizmanto Regulas (EK) Nr. 796/2004 I pielikumā paredzētā B procedūra.

- (3) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 796/2004.
- (4) Šajā regulā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar Tiešo maksājumu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 796/2004 II pielikumu aizstāj ar šīs regulas pielikuma tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2006./2007. tirdzniecības gada.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 24. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 319/2006 (OV L 58, 28.2.2006., 32. lpp.).

⁽²⁾ OV L 141, 30.4.2004., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 263/2006 (OV L 46, 16.2.2006., 24. lpp.).

PIELIKUMS

"II PIELIKUMS

Šķiedras kaņepju šķirnes, par kurām var pretendēt uz tiešajiem maksājumiema) **Šķiedras kaņepes***Beniko**Carmagnola**CS**Delta-Llosa**Delta 405**Dioica 88**Epsilon 68**Fedora 17**Felina 32**Felina 34 – Félina 34**Ferimon – Férimon**Fibranova**Fibrimon 24**Futura 75**Juso 14**Red Petiole**Santhica 23**Santhica 27**Tiborszállás**Uso-31*b) **Šķiedras kaņepes, kas apstiprinātas 2006./2007. tirdzniecības gadam***Białobrzeszkie**Chamaeleon ⁽¹⁾**Cannakomp**Fasamo**Fibriko TC**Finola ⁽¹⁾**Kompolti hibrid TC**Kompolti**Lipko**Silesia ⁽²⁾**UNIKO-B*

⁽¹⁾ Attiecībā uz 2006./2007. tirdzniecības gadu piemēro I pielikuma B procedūru.

⁽²⁾ Tikai Polijā, kā atļauts ar Komisijas Lēmumu 2004/297/EK (OV L 97, 1.4.2004., 66. lpp.).”

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2006/35/EK

(2006. gada 24. marts),

ar ko groza I līdz IV pielikumu Padomes Direktīvā 2000/29/EK par pasākumiem aizsardzībai pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 14. panta otrās daļas c) apakšpunktu,

pēc apspriešanās ar attiecīgajām dalībvalstīm,

tā kā:

(1) Direktīvā 2000/29/EK paredzēti noteikti pasākumi pret augiem vai augu produktiem kaitīgu organismu ieviešanu dalībvalstīs no citām dalībvalstīm vai trešām valstīm. Tā paredz arī, ka dažas zonas ir atzīstamas par aizsargājamām.

(2) Portugāles sniegtā informācija liecina, ka *Bemisia tabaci Genn.* (Eiropas populācijas) tagad ir konstatēts Alentežu reģionā un dažās Ribatežu un austrumu apgabalu reģiona komūnās. Tāpēc šīs Portugāles teritorijas daļas vairs nevar atzīt par aizsargājamām zonām attiecībā uz šo kaitīgo organismu.

(3) Slovēnijas sniegtā informācija liecina, ka *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. tagad ir konstatēts Gorenjes un Mariboras reģionā. Tāpēc šos reģionus vairs nevar atzīt par aizsargājamām zonām attiecībā uz *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

(4) Slovākijas sniegtā informācija liecina, ka *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. tagad ir konstatēts atsevišķās *Dunajská Streda*, *Levice*, *Topoľčany*, *Poltár*, *Rožňava* un *Trebišov* apgabalu komūnās. Tāpēc šīs komūnas vairs nevar atzīt par aizsargājamām zonām attiecībā uz *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

(5) Itālija ir iesniegusi informāciju, kas liecina, ka dažās tās teritorijas daļās ir konstatēts *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. Tāpēc attiecīgās Itālijas teritorijas daļas vairs nevar atzīt par aizsargājamām zonām attiecībā uz *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

(6) Lietuva ir iesniegusi informāciju, kas liecina, ka tās teritorijā ir konstatēts biešu nekrotiskās dzīslu dzeltēšanas vīruss. Tāpēc Lietuvu vairs nevar atzīt par aizsargājamu zonu attiecībā uz biešu nekrotiskās dzīslu dzeltēšanas vīrusu.

(7) Tāpēc atbilstoši jāgroza attiecīgie Direktīvas 2000/29/EK pielikumi.

(8) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2000/29/EK I līdz IV pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2006. gada 30. aprīlim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Minētos noteikumus dalībvalstis piemēro no 2006. gada 1. maija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

⁽¹⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/14/EK (OV L 34, 7.2.2006., 24. lpp.).

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 24. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

PIELIKUMS

Direktīvas 2000/29/EK I līdz IV pielikumu groza šādi.

1) Tās I pielikuma B daļu groza šādi:

a) daļas a) iedaļas 1. punktā aiz "P" sekojošos vārdus iekavās aizstāj ar šādu tekstu:

"Azoru salas, Iekšbeira, Krasta Beira, Apgabals starp Douru un Minju upēm, Madeira, Ribatežu un austrumu apgabali (*Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche* un *Torres Vedras* komūnas) un kalnu apgabali (*Trás-os-Montes*);

b) daļas b) iedaļas 1. punktā svītro "LT".

2) Direktīvas II pielikuma B daļu groza šādi:

daļas b) iedaļas 2. punkta trešajā slejā:

a) pēc vārdiem "Forli-Čezenas" un pēc vārda "Rimini" pievieno vārdus "(izņemot provinces teritoriju uz ziemeļiem no valsts ceļa Nr. 9 – *Via Emilia*)";

b) svītro vārdus "Trentīno-Alto Adidže: Trento autonomā province";

c) pēc "SI" iekļauj vārdus "(izņemot Gorenjes un Mariboras reģionu)";

d) pēc "SK" iekļauj vārdus "(izņemot *Blahová, Horné Mýto* un *Okoč (Dunajská Streda* apgabals), *Hronovce* un *Hronské Kláčany (Levice* apgabals), *Velké Ripňany (Topolčany* apgabals), *Málinec (Poltár* apgabals), *Hrhov (Rožňava* apgabals), *Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuše* un *Zatín (Třebíšov* apgabals) komūnas)".

3) Direktīvas III pielikuma B daļu groza šādi:

daļas 1. un 2. punkta otrajā slejā:

a) pēc vārdiem "Forli-Čezenas" un pēc vārda "Rimini" pievieno vārdus "(izņemot provinces teritoriju uz ziemeļiem no valsts ceļa Nr. 9 – *Via Emilia*)";

b) svītro vārdus "Trentīno-Alto Adidže: Trento autonomā province";

c) pēc "SI" iekļauj vārdus "(izņemot Gorenjes un Mariboras reģionu)";

d) pēc "SK" iekļauj vārdus "(izņemot *Blahová, Horné Mýto* un *Okoč (Dunajská Streda* apgabals), *Hronovce* un *Hronské Kláčany (Levice* apgabals), *Velké Ripňany (Topolčany* apgabals), *Málinec (Poltár* apgabals), *Hrhov (Rožňava* apgabals), *Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuše* un *Zatín (Třebíšov* apgabals) komūnas)".

4) Direktīvas IV pielikuma B daļu groza šādi:

a) daļas 20.1. punkta trešajā slejā svītro "LT";

b) daļas 20.2. punkta trešajā slejā svītro "LT";

c) daļas 21. punkta trešajā slejā svītro vārdus "Trentīno-Alto Adidže: Trento autonomā province";

d) daļas 21. un 21.3. punkta trešajā slejā:

1) pēc vārdiem "Forli-Čezenas" un pēc vārda "Rimini" pievieno vārdus "(izņemot provinces teritoriju uz ziemeļiem no valsts ceļa Nr. 9 – *Via Emilia*)";

2) pēc "SI" iekļauj vārdus "(izņemot Gorenjes un Mariboras reģionu)";

- 3) pēc "SK" iekļauj vārdus "(izņemot *Blahová, Horné Mýto* un *Okoč (Dunajská Streda* apgabals), *Hronovce* un *Hronské Kláčany (Levice* apgabals), *Velké Ripňany (Topolčany* apgabals), *Málinec (Poltár* apgabals), *Hrhov (Rožňava* apgabals), *Kazimír, Luhýňa, Malý Horeš, Svätuše* un *Zatín (Trebíšov* apgabals) komūnas);
- e) daļas 22. punkta trešajā slejā svītro "LT";
- f) daļas 23. punkta trešajā slejā svītro "LT";
- g) daļas 24.1. un 24.2. un 24.3. punkta trešajā slejā:
- aiz "P" sekojošos vārdus iekavās aizstāj ar šādu tekstu: "*Azoru salas, Iekšbeira, Krasta Beira, Apgabals starp Douru un Minju upēm, Madeira, Ribatežu un austrumu apgabali (Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche un Torres Vedras* komūnas) un kalnu apgabali (*Trás-os-Montes*)";
- h) daļas 25. punkta trešajā slejā svītro "LT";
- i) daļas 26. punkta trešajā slejā svītro "LT";
- j) daļas 27.1. punkta trešajā slejā svītro "LT";
- k) daļas 27.2. punkta trešajā slejā svītro "LT";
- l) daļas 30. punkta trešajā slejā svītro "LT".
-

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2006/36/EK

(2006. gada 24. marts)

par grozījumiem Direktīvā 2001/32/EK, ar ko atzīst aizsargājamās zonas, kuras Kopienā pakļautas konkrētiem augu veselības apdraudējumiem, un atceļ Direktīvu 92/76/EEK

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Direktīvu 2001/32/EK ⁽²⁾ dažas dalībvalstis vai dalībvalstu teritoriju daļas atzītas par aizsargājamām zonām attiecībā uz konkrētiem kaitīgiem organismiem. Dažos gadījumos piešķirta pagaidu atzīšana, jo netika sniegta informācija, kas apliecina, ka attiecīgajā dalībvalstī vai teritorijā konkrētais kaitīgais organisms nav sastopams.

(2) Ja attiecīgās dalībvalstis tagad ir sniegušas vajadzīgo informāciju, attiecīgās teritorijas jāatzīst par pastāvīgi aizsargājamām zonām.

(3) Daži Portugāles reģioni atzīti par aizsargājamām zonām attiecībā uz *Bemisia tabaci* Genn. (Eiropas populācijas).

(4) Portugāle sniegusi informāciju, kas liecina, ka dažās tās teritorijas daļās parādījusies *Bemisia tabaci* Genn. (Eiropas populācijas). Tāpēc šīs Portugāles teritorijas daļas vairs nevar atzīt par aizsargājamām zonām attiecībā uz šo kaitīgo organismu.

(5) Visa Īrijas, Lietuvas, Slovēnijas un Slovākijas teritorija, kā arī vairāki reģioni vai reģionu daļas Austrijā un Itālijā līdz 2006. gada 31. martam ir atzītas par aizsargājamām zonām attiecībā uz *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

(6) Austrijas, Itālijas, Īrijas, Lietuvas, Slovēnijas un Slovākijas sniegtā informācija liecina, ka šo valstu pagaidu atzīšana termiņš par aizsargājamām zonām attiecībā uz *Erwinia*

amylovora (Burr.) Winsl. et al. izņēmuma kārtā jāpagarina par diviem gadiem, dodot šīm valstīm vajadzīgo laiku tādas informācijas sniegšanai, kas liecina, ka *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. tajās nav sastopams, vai, ja nepieciešams, pabeigt šā organisma apkarošanai veicamos pasākumus.

(7) Turklāt *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. tagad atrasts dažās Itālijas daļās, Goreņskas un Mariboras reģionos Slovēnijā, kā arī vairākās pašvaldībās *Dunajská Streda*, *Levice*, *Topolčany*, *Poltár*, *Rožňava* un *Trebišov* rajonos Slovākijā, un attiecīgās Itālijas, Slovēnijas un Slovākijas teritorijas daļas vairs nevar atzīt par aizsargājamām zonām attiecībā uz *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

(8) Lietuvai līdz 2006. gada 31. martam piešķirta pagaidu atzīšana par aizsargājamu zonu attiecībā uz biešu nekrotiskās dzīslu dzeltēšanas vīrusu.

(9) Lietuva iesniegusi informāciju, kas liecina, ka šajā valstī parādījusies biešu nekrotiskās dzīslu dzeltēšanas vīruss. Tādēļ Lietuvu vairs nevar atzīt par aizsargājamu zonu attiecībā uz biešu nekrotiskās dzīslu dzeltēšanas vīrusu.

(10) Maltai līdz 2006. gada 31. martam piešķirta pagaidu atzīšana par aizsargājamu zonu attiecībā uz *Citrus tristeza* vīrusu (Eiropas celmi).

(11) Maltes sniegtā informācija liecina, ka šīs valsts pagaidu atzīšanas termiņš par aizsargājamu zonu attiecībā uz *Citrus tristeza* vīrusu (Eiropas celmi) izņēmuma kārtā jāpagarina par diviem gadiem, dodot šai valstij vajadzīgo laiku tādas informācijas sniegšanai, kas liecina, ka *Citrus tristeza* vīruss (Eiropas celmi) tajā nav sastopams, vai, ja nepieciešams, pabeigt šā organisma apkarošanai veicamos pasākumus.

(12) Kiprai līdz 2006. gada 31. martam piešķirta pagaidu atzīšana par aizsargājamu zonu attiecībā uz *Daktulospaira vitifoliae* (Fitch), *Ips sexdentatus* Börner un *Leptinotarsa decemlineata* Say.

⁽¹⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/14/EK (OV L 34, 7.2.2006., 24. lpp.).

⁽²⁾ OV L 127, 9.5.2001., 38. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/18/EK (OV L 57, 3.3.2005., 25. lpp.).

- (13) Kipras sniegtā informācija liecina, ka šis valsts pagaidu atzīšanas termiņš par aizsargājamu zonu attiecībā uz *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), *Ips sexdentatus* Börner un *Leptinotarsa decemlineata* Say izņēmuma kārtā jāpagarina par diviem gadiem, dodot šai valstij vajadzīgo laiku tādas informācijas sniegšanai, kas liecina, ka šie kaitīgie organismi tajā nav sastopami, vai, ja nepieciešams, pabeigt to apkarošanai veicamos pasākumus.
- (14) Tādēļ attiecīgi jāgroza Direktīva 2001/32/EK.
- (15) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2001/32/EK groza šādi.

- 1) Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Pielikumā uzskaitītās zonas Kopienā atzīst par Direktīvas 2000/29/EK 2. panta 1. punkta h) apakšpunkta pirmās daļas nozīmē aizsargājamām zonām attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kas šīs direktīvas pielikumā norādīti iepretī attiecīgo zonu nosaukumiem.”

- 2) Direktīvas 2. pantu svīturo.

- 3) Direktīvas pielikumu groza šādi:

a) pielikuma a) iedaļas 2. punktā vārdus iekavās aiz “Portugāle” aizstāj ar šādiem vārdiem “Azoru salas, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche un Torres Vedras pašvaldības) un Trás-os-Montes”;

b) pielikuma a) iedaļas 3.1., 11. un 13. punktā aiz vārda “Kipra” iestarpina vārdus “(līdz 2008. gada 31. martam)”;

- c) pielikuma b) iedaļas 2. punktu aizstāj ar šādu:

— Spānija, Igaunija, Francija (Korsika), Itālija (Abruci, Bazilikata, Kalabrija, Kampānija, Friuli-Venēcija, Džūlija, Lacija, Ligūrija, Marke, Molīze, Pjemonta, Sardīnija, Sicīlija, Toskāna, Umbrija, Aostas ieleja),

Latvija, Portugāle, Somija, Apvienotā Karaliste (Ziemeļīrija, Menas sala un Normandijas salas),

- un līdz 2008. gada 31. martam Īrija, Itālija (Apūlija, Emīlija Romānija: Forli-Čezenas province (izņemot provinces teritoriju, kas atrodas uz ziemeļiem no valsts autoceļa Nr. 9 – Via Emilia), Parmas, Pjačencas, Rimini provinces (izņemot provinces teritoriju, kas atrodas uz ziemeļiem no valsts autoceļa Nr. 9 – Via Emilia), Lombardija, Veneto (izņemot Rovigo provinces pašvaldības Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertiano, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, Padujas provinces pašvaldības Castalbald, Barbona, Piacenza d’Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, Veronas provinces pašvaldības Palù, Roverchiara, Legnago, Castagnaro, Ronco all’Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), Lietuva, Austrija (Burgenlande, Karintija, Lejasaustrija, Tirole (Lienz administratīvais apgabals), Štīrija, Vīne), Slovēnija (izņemot Goreņskas un Mariboras reģionus), Slovākija (izņemot Blahová, Horné Mýto un Okoč pašvaldības (Dunajská Streda rajons), Hronovce un Hronské Kláčany pašvaldības (Levice rajons), Velké Ripňany pašvaldība (Topolčany rajons), Málíneck pašvaldība (Poltár rajons), Hrhov pašvaldība (Rožňava rajons), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svātuše un Zatin pašvaldības (Třebišov rajons))”;

- d) pielikuma d) iedaļas 1. punktā svīturo vārdu “Lietuva”;

- e) pielikuma d) iedaļas 3. punktā aiz vārda “Malta” iestarpina vārdus “(līdz 2008. gada 31. martam)”.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2006. gada 30. aprīlim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2006. gada 1. maija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 24. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2003. gada 13. maijs)

par valsts atbalstu, ko Vācija ir sniegusi uzņēmumiem *Kahla Porzellan GmbH* un *Kahla/Thüringen Porzellan GmbH*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2003) 1520)

(autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/239/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA –

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta 1. apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, ka ieinteresētās puses ir uzaicinātas izteikties saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem ⁽¹⁾,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Komisija 1998. gada 16. novembrī un 1999. gada 24. martā saņēma konkurentu sūdzības par iespējamu ļaunprātīgi izmantotu valsts atbalstu, ko Tīringenes federālā zeme esot sniegusi uzņēmumiem *Kahla Porzellan GmbH* (*Kahla I*) un *Kahla/Thüringen Porzellan GmbH* (*Kahla II*), abi atrodas Tīringenē, Vācijā.
- (2) Pēc plašas sarakstes un tikšanās ar Vācijas pārstāvjiem 2000. gada 15. novembrī Komisija uzsāka formālu izmeklēšanas procedūru attiecībā uz uzņēmumiem sniegto īpašo atbalstu. Vienlaicīgi Vācija tika aicināta sniegt pietiekamu informāciju, lai varētu konstatēt, vai daži atbalsta pasākumi atbilst apstiprinātām atbalsta shēmām, saskaņā ar kurām it kā tika sniegts atbalsts.
- (3) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās puses izteikties par attiecīgo atbalstu. 2001. gada 31. jūlijā Komisija saņēma uzņēmuma *Kahla II* piezīmes, kuras 2001. gada 7. augusta vēstulē nosūtīja Vācijai.

⁽¹⁾ OV C 185, 30.6.2001., 45. lpp. un OV C 26, 30.1.2002., 19. lpp.

⁽²⁾ OV C 185, 30.6.2001., 45. lpp.

- (4) 2001. gada 26. martā Vācija atbildēja uz rīkojumu sniegt informāciju, iesniedza ziņas par atbalstu un informēja Komisiju par citu atbalstu piešķiršanu uzņēmumam, kas pirms tam nebija pieteikti. 2001. gada 28. maijā Komisija pieprasīja papildu informāciju, kuru tā saņēma 2001. gada 31. jūnijā. Citas papildu ziņas tika sniegtas 2001. gada 9. augustā.
- (5) Komisija 2001. gada 30. novembra vēstulē informēja Vāciju, ka tā turpina EK līguma 88. panta 2. punktā noteikto procedūru attiecībā uz atbalstu, kas neatbilst apstiprinātām atbalsta shēmām, saskaņā ar kurām tas it kā tika piešķirts, kā arī uz atbalstu, par kuru Komisijai iepriekš nebija paziņots.
- (6) 2001. gada 10. decembrī lieta tika plaši apspriesta ar Vācijas un uzņēmuma pārstāvjiem.
- (7) Komisijas lēmums par procedūras turpināšanu tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* ⁽³⁾. Komisija aicināja ieinteresētās puses izteikties par attiecīgo atbalstu. Komisija ir saņēmusi atbalsta saņēmēja (uzņēmums *Kahla II*) piezīmes. Šīs piezīmes 2002. gada 6. marta vēstulē tika nosūtītas Vācijai, dodot tai iespēju izteikties.
- (8) 30. janvārī Vācija atbildēja uz Komisijas lēmumu par formālās procedūras turpināšanu un iesniedza sīku informāciju. 2002. gada 30. aprīlī tika pieprasītas papildu ziņas. Vācija sniedza atbildi 2002. gada 29. maija vēstulē, kas tika reģistrēta tajā pašā dienā.
- (9) 2002. gada 28. februāra vēstulē Komisija saņēma uzņēmuma *Kahla II* piezīmes, kas 2002. gada 6. marta vēstulē tika nosūtītas Vācijai. 2002. gada 18. martā tika saņemta jauna sūdzība par to, ka uzņēmums *Kahla II* esot saņēmis citu atbalstu. Šī informācija 2002. gada 30. aprīļa vēstulē tika paziņota Vācijai. Vācijas atbilde attiecībā uz sūdzību tika saņemta 2002. gada 29. maijā.
- (10) 2002. gada 24. jūlijā lieta tika vēlreiz apspriesta ar Vācijas pārstāvjiem. Pēc šīs tikšanās 2002. gada 7. augustā Vācija iesniedza papildu paskaidrojumus. Turklāt 2002. gada 30. jūlijā uzņēmums *Kahla II* neatkāpās no saviem iepriekšējiem argumentiem. 2002. gada 1. oktobra vēstulē, kas tika reģistrēta tajā pašā dienā, Vācija iesniedza papildu piezīmes.

II. APRAKSTS

A. Uzņēmums

- (11) Uzņēmuma *Kahla II* gadījumā runa ir par uzņēmuma *Kahla I* pārņemēju. Gan *Kahla I*, gan *Kahla II* ražo porcelāna un smalkkeramikas traukus. Uzņēmumi atrodas atbalstāmā reģionā atbilstoši EK līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktam.

Uzņēmums Kahla I

- (12) Saskaņā ar Vācijas rīkojumu par valsts kombinātu, uzņēmumu un iekārtu pārveidošanu par kapitālsabiedrībām (*UmwandVO*) uzņēmums tika nodibināts 1990. gada 1. martā, pārveidojot *VEB Vereinigte Porzellanwerke Kahla* divās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību. Viena no šīm sabiedrībām bija uzņēmums *Kahla I*. 1991. gada 23. aprīlī *Treuhandanstalt (THA)* privatizēja uzņēmumu *Kahla I*, pārdodot to privātpersonām *Hoffmann* (75,1% pamatkapitāla) un *Ueing* (24,9% pamatkapitāla) par 2 (divām) Vācijas markām. Privatizācijas tiesības saņēma vienīgi solītāji pēc tam, kad *THA* nodomāto pārdošanu bija publicējusi pārdošanai piedāvāto uzņēmumu sarakstā (*Hoppenstedt*) un pieprasījumus adresējusi keramikas rūpniecības apvienībām un Tirdzniecības kamerai. Saskaņā ar Vācijas izteikumiem uzņēmuma likvidēšana *THA* būtu izmaksājusi dārgāk. Privatizācijas līgums saskaņā ar Vācijas datiem stājās spēkā tikai 1992. gada 11. decembrī.

⁽³⁾ OV C 26, 30.1.2002., 19. lpp.

- (13) Vācija iesniedza šādus saimnieciskās darbības datus (apgrozījums un saimnieciskās darbības rezultāts miljonos Vācijas marku):

1. tabula

	1991	1992	1993
Nodarbināto skaits	1 561	827	696
Apgrozījums	25,4	29,3	27,9
Saimnieciskās darbības rezultāts	-29,5	-25,8	-13,4

- (14) 1993. gada 9. augustā uzņēmums paziņoja par bankrota procesu. Bankrota process tika uzsākts 1993. gada 29. septembrī.
- (15) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju, sākot no bankrota procesa uzsākšanas brīža, bankrota procesa administrators meklēja investorus, kas varētu pārņemt pamatlīdzekļus. Atbilstoši bankrota procesa administratora uzskatam izdevīgākā cena par pamatlīdzekļiem būtu panākta tādā veidā, ka uzņēmums tiktu pārdots kā saimniecisku darbību turpinošs uzņēmums.

Uzņēmums Kahla II

- (16) 1993. gada novembrī privāts investors G. Raithel nodibināja uzņēmumu Kahla II. 1994. gada janvārī bankrota procesa administrators atsavināja uzņēmumam Kahla I piederošos zemesgabalus, tehniku un iekārtas, kā arī preces un materiālus noliktavā par labu G. Raithelam. Tika pārņemti 380 darbinieki.
- (17) Kopējā cena sākotnēji bija 7,391 mlj. Vācijas marku. 1994. gada 5. oktobrī līgums tika mainīts tā, ka līguma parakstīšanas brīdī bija jānomaksā cena par iekārtām 2,05 mlj. Vācijas marku apmērā, kas tiktu finansēta ar dotāciju 2,5 mlj. Vācijas marku apmērā (skat. 15. pasākumu). Likumiskās tiesības, preču zīmes, reģistrētie paraugi un zināšanas tika nodoti par 1 (vienu) Vācijas marku. Klientu saraksts un pasūtījumu portfelis tika nodoti bez maksas. Cena 2,136 mlj. Vācijas marku apmērā par precēm noliktavā bija jānomaksā desmit daļās, sākot no 1994. gada 1. marta. Nekustamais īpašums, nepieņemot nodokļus, bija jāatsavina par 3,205 mlj. Vācijas marku, kas bija jāsamaksā 14 dienu laikā.
- (18) Saskaņā ar Vācijas izteikumiem, līdz 1996. gadam tika veikti maksājumi pa daļām. 1999. gadā beidzot tika samaksāta summa 1 mlj. Vācijas marku apmērā, pēc tam tika noņemta hipotēka uz daļu no nekustamā īpašuma. Beigās kopā samaksātā summa bija 6,727 mlj. Vācijas marku. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju, krājumu cenas samazinājums par 0,664 mlj. Vācijas marku bija izskaidrojams ar zaudējumiem, kas tika konstatēti pēc pārdošanas. Pieejamā informācija rāda, ka atsavināšana vispirms tika finansēta ar valsts atbalsta palīdzību. Pašu līdzekļi, neieskaitot jebkādu atbalstu, bija tikai 55 000 Vācijas marku.
- (19) Nekustamā īpašuma atsavināšanu 1994. gada 18. jūlijā⁽⁴⁾ atļāva THA un 1995. gada 19. oktobrī tās tiesību pārņēmēja Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS).
- (20) Turklāt pirkuma līgums paredzēja, ka Thüringer Industriebeteiligungs GmbH & Co. KG (TIB), valsts uzņēmums, kuru dibinājusi Tiringenes federālā zeme un kuru kontrolēja tās fonds, iegūtu pasīvu līdzdalību 49% apmērā uzņēmumā Kahla II. Tas notika 1994. gada 5. martā.

⁽⁴⁾ Agrāko valsts aizbildniecībā esošo uzņēmumu bankrota gadījumos nekustamais īpašums tika nodots THA, kurai tā vērtība no savas puses bija jāiegulda konkursa masā.

- (21) Par uzņēmuma saimniecisko darbību (apgrozījums un saimnieciskās darbības rezultāts mlj. Vācijas marku) Vācija iesniedza šādu informāciju:

2. tabula

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Darbinieki	380	369	327	323	307	327	322
Apgrozījums	23	29	32	39	34	35,8	41,6
Saimnieciskās darbības rezultāts[...] (*)							

(*) Komerctoslēpums. Indeksēts (attiecas uz 1994. gadu):

1994. g.	1995. g.	1996. g.	1997. g.	1998. g.	1999. g.	2000. g.
-100	-181	3	70	78	11	186

B. Finanšu pasākumi

- a) *Finanšu pasākumi uzņēmuma Kahla I labā*
- (22) Uzņēmuma *Kahla I* labā valsts institūcijas no dibināšanas brīža līdz bankrotam veica šādus finanšu pasākumus (mlj. Vācijas marku):

3. tabula

Pasākumi uzņēmuma *Kahla I* labā

				Summa
Pasākumi pirms privatizācijas				
1		THA	Kreditriskā apdrošināšana	4,5
Pasākumi privatizācijas ietvaros				
2	23.04.1991	THA	Nesamaksāto nodokļu pārņemšana	37,7
3	23.04.1991	THA	Nesamaksāto parādu pārņemšana	31,1
4	23.04.1991	THA	Galvojumi	24,9
Pasākumi pēc privatizācijas				
5	12.1991	federālā zeme	Tiešās investīciju dotācijas	1,825
6	05.10.1992	THA	Aizdevums	4,3
7	01.12.1992	THA	Aizdevums	1,8
8	1993	THA	Ieņēmumi no nekustamo īpašumu realizācijas	5,676
9		Jenas pilsētas krāj-kase	Kredīti	3,9
10	1992 – 1995	federālā zeme	Investīciju piemaksas	0,035
KOPĀ				115,736

- (23) 1. pasākums: pirms privatizācijas veiktā kreditriskā apdrošināšana, kas – saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju – nekad netika izmantota.
- (24) 2. un 3. pasākums: *THA* uzņēmās parādus, kas radušās no *Dresdner Bank AG* kredītiem līdz 1990. gada 1. jūlijam un *THA* pirms privatizācijas izsniegtā aizdevuma.

- (25) 4. pasākums: Vācija norāda, ka šie *THA* galvojumi tika izsniegti investīciju nodrošināšanai, zaudējumu segšanai un *Dresdner Bank AG* kredītiem. Šiem galvojumiem uzņēmums sniedza dažādas garantijas, kuras pēc bankrota procesa uzsākšanas *THA* atteicās izmantot. Kā papildu garantija *THA* tika piešķirtas tiesības realizēt uzņēmuma nekustamos īpašumus, kas nav tieši vajadzīgi uzņēmuma saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Šie nekustamie īpašumi tika novērtēti 13,3 mlj. Vācijas marku vērtībā. Paredzami ieņēmumi būtu jāizmanto *THA* garantēto kredītu dzēšanai. Vācija piekrīt, ka ar šiem galvojumiem nodrošinātie kredīti ar *THA* piekrišanu nekad netika atmaksāti. To izmantošanas brīdī šo galvojumu kopējā summa, ieskaitot procentus, bija 24,9 mlj. Vācijas marku.
- (26) 5. pasākums: 1991. gada decembrī uzņēmums no Tīringenes federālās zemes saņēma investīciju piemaksas 1,825 mlj. Vācijas marku apmērā.
- (27) 6. pasākums: 1992. gada 5. oktobrī, lai novērstu maksātnespēju, *THA* piešķīra aizdevumu 4,2 mlj. Vācijas marku apmērā.
- (28) 7. pasākums: tāpat, lai novērstu maksātnespēju, 1992. gada 1. decembrī *THA* piešķīra citu aizdevumu 1,8 mlj. Vācijas marku apmērā.
- (29) 8. pasākums: ieņēmumi no 3. pasākumā minētās uzņēmuma nekustamo īpašumu realizācijas kopā bija 5,676 mlj. Vācijas marku. 1993. gadā 3,4 mlj. Vācijas marku no kopējiem ieņēmumiem tika nodoti uzņēmuma *Kahla I* rīcībā, nevis izmantoti *THA* garantēto kredītu atmaksai. Vācija norāda, ka šīs summas atmaksā *THA* gan atlika, tomēr neatteicās no tās, jo visa summa 5,676 mlj. Vācijas marku apmērā tika ieskaitīta konkursa masā. Līdz ar to *THA* līdzekļi, kas nonāca uzņēmumā un netika izmantoti kredītu atmaksai, kopā bija 5,676 mlj. Vācijas marku. Vācija šo faktu nav apstrīdējusi.
- (30) 9. pasākums: Jenas rajona un pilsētas krājīkases divi kredīti ar kopējo summu 3,9 mlj. Vācijas marku. Šie kredīti ar attiecīgajām procentu likmēm 13,25% un 17,25% tika garantēti ar hipotēkām 10 mlj. Vācijas marku apmērā.
- (31) 10. pasākums: laika posmā no 1992. gada līdz 1995. gadam tika izmaksātas investīciju piemaksas 0,035 mlj. Vācijas marku apmērā.
- (32) Kopā uzņēmums *Kahla I* no valsts institūcijām ir saņēmis finansiālo atbalstu 115,736 mlj. Vācijas marku apmērā. Neskatoties uz šo finansiālo atbalstu, 1993. gada 29. septembrī tika uzsākts bankrota process. Vācija norāda, ka *THA* kā konkursa masas daļu ir reģistrējusi saistības 41,2 mlj. Vācijas marku apmērā. Šajā summā, ieskaitot procentus, ir ietverts 3., 6., 7. un 8. pasākums.
- (33) 1993. gada 27. septembrī *THA* nolēma atteikties izmantot uzņēmuma izsniegtās garantijas par galvojumiem saistībā ar 4. pasākumu. 1994. gada 18. jūlijā *THA*, respektīvi, tās tiesību pārņēmēja *BvS*, atteicās no tiesiski garantētās nekustamo īpašumu pārņemšanas. Saskaņā ar Vācijas sniegto šādā gadījumā būtu jāmaksā kompensācijas citiem kreditoriem un tādēļ rastos papildu izdevumi.

- b) *Finanšu pasākumi uzņēmuma Kahla II labā*
- (34) Uzņēmuma *Kahla II* labā valsts institūcijas no dibināšanas brīža līdz 1999. gadam veica šādus finanšu pasākumus (mlj. Vācijas marku):

4. tabula

Pasākumi uzņēmuma Kahla II labā

				Summa
Pasākumi no 1994. līdz 1996. gadam				
11	05.04.1994	TIB	Līdzdalība	1,975
12	05.04.1994	TIB	Peļņas līdzdalības aizdevums	6,0
13	25.03.1994	federālā zeme	90% kredīta galvojums (18-22)	
14	25.03.1994	federālā zeme	90% galvojums par privātas bankas aizdevumu 6,5 mlj. Vācijas marku apmērā	5,85
15	10.05.1994	federālā zeme	Piemaksa mazo un vidējo uzņēmumu investīciju nodrošināšanai	2,5
16	04/05.06.1994	DtA – pašu kapitāla palīdzība – aizdevums	Aizdevums	0,2
17	05/06.1994	ERP uzņēmējdarbības uzsākšana	Aizdevums	1,8
18	03/04.1995	ERP atjaunošana	1. aizdevums	2,0
19	03/04.1995	KfW – vidējie uzņēmumi	Aizdevums	1,0
20	06/26.04.1995	DtA – vide	Aizdevums	1,73
21	07/26.04.1995	ERP enerģijas ekonomija	Aizdevums	3,45
22	03/25.04.1996	ERP celtniecība	2. aizdevums	2,0
23	13.2.1996	federālā zeme	90% galvojums par privātas bankas aizdevumu vairāk nekā 1 mlj. Vācijas marku apmērā	0,9
24	1994-1996/97	federālā zeme	Tiešās investīciju dotācijas	3,36
25	1994-1996	Nodarbinātības dienests	Investīciju piemaksas	0,838
26	1994-1996	Nodarbinātības dienests	Nodarbinātības veicināšanas likumā noteiktās dotācijas	1,549
27	1994-1996		Dažādas dotācijas	0,492
Pasākumi no 1997. gada				
28	1997-1999	federālā zeme	Tiešās investīciju dotācijas	1,67
29	1997-1999	federālā zeme	Investīciju piemaksas	0,365
30	03/05.1999	federālā zeme	90% galvojums par privātas bankas aizdevumu vairāk nekā 2,32 mlj. Vācijas marku apmērā	0,042
31	1997-1999	Nodarbinātības dienests	Nodarbinātības veicināšanas likumā noteiktās dotācijas	0,851
32	1997-1999		Īpašas piemaksas	0,352
33	1994-1999		Īpašā norakstīšana	0,104
KOPĀ				39,028

- (35) 11. pasākums: 1994. gada martā pret atlīdzību 1,975 mlj. Vācijas marku *TIB* pārņēma 49% no uzņēmuma *Kahla II* kapitāldaļām. 1999. gada 31. decembrī *TIB* izbeidza savu līdzdalību uzņēmumā un nodeva savas daļas uzņēmumam *Kahla II – G. Raithel* un viņa dēlam *H. Raithel*, kuri par tām samaksāja [...] (*).
- (36) 12. pasākums: 1994. gada martā *TIB* izsniedza peļņas līdzdalības aizdevumu 6 mlj. Vācijas marku apmērā. Vācija skaidro, ka šis aizdevums nepiešķir papildu balsstiesības *TIB*. Aizdevums bija ar 12% likmi, turklāt procentu apmērs bija ierobežots līdz 50% no gada neto peļņas. Komisijai ir zināms, ka tikai sākot ar 1996. gadu uzņēmums *Kahla II* sāka gūt pieticīgu peļņu. Nav bijusi vienošanās par riska prēmiju. Vācija norāda, ka aizdevums, ieskaitot procentus 1,631 mlj. Vācijas marku apmērā, tika atmaksāts 1999. gada 29. decembrī.
- (37) 13. un 23. pasākums: Tīringenes federālā zeme 1994. gada martā uzņēmas 90% galvojumu par investīciju kredītiem par summu līdz 13,5 mlj. Vācijas marku. Kad kredīti beidzot tika ieguldīti, saskaņā ar 13. pasākumu galvojums nodrošināja kredītus no 18. līdz 22. pasākumam. Galvojums saskaņā ar 23. pasākumu nodrošināja kredītu, ko 1996. gada februārī bija izsniegusi privāta banka 1 mlj. Vācijas marku apmērā ar procentu likmi 6,1%.
- (38) 14. pasākums: cits Tīringenes federālās zemes 90% galvojums 1994. gada martā par apgrozāmo līdzekļu kredītiem 6,5 mlj. Vācijas marku apmērā. Kredītu ar procentu likmi 8,5% faktiski izsniedza privāta banka 1995. gada septembrī. Šis galvojums pakāpeniski tika samazināts un beidzās 1999. gada 31. decembrī.
- (39) Par šiem galvojumiem uzņēmums maksāja nodevu 0,75% gadā, kas, sākot ar 1995. gada jūniju, tika samazināta līdz 0,5%.
- (40) 15. pasākums: dotācija maziem un vidējiem uzņēmumiem sākotnēji 2 mlj. Vācijas marku un vēlāk 2,5 mlj. Vācijas marku apmērā, kas tika piešķirta 1994. gada 10. maijā.
- (41) 16. pasākums: pašu kapitāla palīdzība – aizdevums (*EKH* aizdevums) vairāk nekā 0,2 mlj. Vācijas marku apmērā, kas 1994. gada jūnijā saistībā ar uzņēmuma *Kahla II* dibināšanu tika izsniegts investoram *G. Raithel* it kā saskaņā ar atbalsta shēmu (?). Saskaņā ar šo shēmu investoram šī summa bija jāizsniedz uzņēmumam pašu kapitāla formā. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju aizdevums tika atmaksāts 2001. gada 30. septembrī.
- (42) 17. pasākums: 1994. gada maija aizdevums 1,8 mlj. Vācijas marku apmērā, kas tika izsniegts it kā saskaņā ar *ERP* uzņēmējdarbības uzsākšanas programmu (6).
- (43) 18. pasākums: investīciju aizdevums 2 mlj. Vācijas marku apmērā, kas tika izsniegts it kā saskaņā ar *ERP* atjaunošanas programmu 1995. gada martā (?).
- (44) 19. pasākums: investīciju aizdevums 1 mlj. Vācijas marku apmērā, ko 1993. gada martā (8) kredītiestāde izsniedza atjaunošanas nolūkā.
- (45) 20. pasākums: investīciju aizdevums 1,73 mlj. Vācijas marku apmērā, kas 1995. gada aprīlī tika izsniegts saskaņā ar *DtA* vides aizsardzības programmu.
- (46) 21. pasākums: investīciju aizdevums 3,45 mlj. Vācijas marku apmērā, kas 1995. gada aprīlī (9) tika izsniegts it kā saskaņā ar *ERP* vides aizsardzības programmu.

(*) Komerccioslēpums, par 30 – 40% vairāk par *TIB* sākotnēji samaksāto cenu.

(5) N 213/93, 9.11.1993. OV C 302, 6. lpp.

(6) 1.12.1994. N 108c/1994, SG(94) D/17293, OV C 390, 31.12.1994., 14. lpp.

(7) 1.12.1994. N 108b/1994, SG(94) D/17293, OV C 390, 31.12.1994., 13. lpp.

(8) *KfW* Vidējo uzņēmumu programma, NN 109/93, SG (94), D/372, 29.12.1994. OV C 373, 14.01.1994. 3. lpp.

(9) *ERP* Vides aizsardzības programma, 5.12.1994., N 563d/94, SG(94), D/17530, OV C 390, 31.12.1994. 16. lpp.

- (47) Tā kā tirgū aizdevumu procenti samazinājās, 1998. gada 30. martā 18. – 21. pasākuma ietvaros nesamaksātā aizdevuma summa 7,329 mlj. Vācijas marku apmērā tika pārveidota par *Hypovereinsbank* aizdevumu. Šī jaunā aizdevuma procentu likme bija 5,9%, un līdz ar to tā bija augstāka par pastāvošo standartlikmi 5,49%. Tomēr Komisija konstatē, ka 13. pasākuma 90% galvojums tika izsniegts par šo jauno aizdevumu.
- (48) 22. pasākums: investīciju aizdevums 2 mlj. Vācijas marku apmērā, kas 1996. gada martā ⁽¹⁰⁾ tika izsniegts it kā saskaņā ar ERP celtniecības programmu.
- (49) 23. pasākums: skat. 37. punktu.
- (50) 24. pasākums: 1994. gada oktobrī uzņēmums *Kahla II* no Tīringenes federālās zemes saņēma investīciju dotācijas 3,36 mlj. Vācijas marku apmērā, lai veiktu investīcijas laika periodā no 1994. līdz 1996. gadam ⁽¹¹⁾.
- (51) 25. pasākums: laikā no 1994. līdz 1996. gadam uzņēmums saņēma investīciju piemaksas 0,838 mlj. Vācijas marku apmērā ⁽¹²⁾.
- (52) 26. pasākums: dotācijas 1,549 mlj. Vācijas marku apmērā laikā no 1994. līdz 1996. gadam, lai veicinātu nodarbinātību.
- (53) 27. pasākums: laikā no 1994. līdz 1996. gadam uzņēmums saņēma dotācijas 122 414 Vācijas marku apmērā, lai piedalītos izstādēs, dotācijas par reklāmu 0,03 mlj. Vācijas marku apmērā, dotācijas pētījumiem un attīstībai 0,318 mlj. Vācijas marku apmērā un dotācijas par iekārtošanu darbā 0,021 mlj. Vācijas marku apmērā.
- (54) 28. pasākums: citas investīciju piemaksas 1,67 mlj. Vācijas marku apmērā tika piešķirtas 1996. gada decembrī uz laika periodu no 1997. līdz 1999. gadam.
- (55) 29. pasākums: uzņēmums saņēma investīciju piemaksas 0,365 mlj. Vācijas marku apmērā uz laika periodu no 1997. līdz 1999. gadam.
- (56) 30. pasākums: 1999. gada maijā privātbanka piešķīra aizdevumu 2,32 mlj. Vācijas marku apmērā; arī šis aizdevums tāpat nodrošināts ar 90% kredīta galvojumu, kuru 1994. gada martā izsniedza Tīringenes federālā zeme par investīciju kredītiem apjomā līdz 13,5 mlj. Vācijas marku (skat. 13. un 23. pasākumu). Šis aizdevums tika izsniegts ar procentu likmi 4,6%.
- (57) 31. pasākums: citas dotācijas 0,851 mlj. Vācijas marku apmērā nodarbinātības veicināšanai.
- (58) 32. pasākums: saskaņā ar gada pārskatiem laikā no 1997. līdz 1999. gadam uzņēmums saņēma dotācijas daļībai izstādēs, reklāmai un darbā iekārtošanai 342 910 Vācijas marku apmērā, kā arī dotācijas personāla izmaksām saistībā ar pētījumu un attīstības aktivitātēm 8 602 Vācijas marku apmērā. Līdz ar to kopējā dotāciju summa bija 0,352 mlj. Vācijas marku.
- (59) Pēc tam, kad formālā procedūra tika turpināta, Vācija paskaidroja, ka uzņēmums būtu izmantojis noteikumus, kas atļauj investīcijas vispirms norakstīt lielākā apmērā un gadu gaitā samazināt (*īpašā norakstīšana*). Vācija pieļauj, ka šie pasākumi uzņēmumam patiesībā radītu priekšrocību, jo ar tiem bija saistīti ne tikai zaudējumi pirmajos gados, bet arī mazāki nodokļu maksājumi. Valstij šī nodokļu samazinājuma dēļ radušies ieņēmumu zaudējumi tāpat jāuzskata par valsts finanšu pasākumu uzņēmuma *Kahla II* labā (turpmāk – 33. pasākums).

⁽¹⁰⁾ Skat. 7. atsauci.

⁽¹¹⁾ 23. valsts vispārējais plāns ekonomikas struktūras uzlabošanai, 1.8.1994., N 157/94, SG (94) D/ 11038.

⁽¹²⁾ 24.11.1992., N 561/92, SG (92) D/16623 un 27.12.1995. N 494/A/1995, SG (95) D/17154.

C. Projekts

- (60) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju 1994. gada 25. martā tika izstrādāts plāns uzņēmuma *Kahla II* vajadzību finansēšanai. Sākotnēji plānotās izmaksas tika nedaudz samazinātas par aptuveni 2 mlj. Vācijas marku. Detalizēta tāme ir redzama 5. tabulā, kas tika sagatavota, pamatojoties uz Vācijas sniegtajiem datiem. (mlj. Vācijas marku):

5. tabula

Izmaksas	Plānotās	Īstenotās (1994-1996)
Zemes īpašums:	3,200	3,200
Ēkas:		
Tehnika/iekārtas	2,050	2,050
Preces:	2,136	1,472
Tehnikas atjaunošana	14,650	14,977
Nemateriālās vērtības		
Apgrozāmie līdzekļi:	14,854	12,709
KOPĀ	36,809	34,408

- (61) Lai segtu šīs izmaksas, 1994. gada martā tika izstrādāts finansējuma plāns, kas pēc tam vairākkārt tika mainīts. 6. tabula tika izveidota, pamatojoties uz Vācijas sniegtajiem datiem. Kursīvā iespiestie pasākumi attiecas it kā uz privātiem līdzekļiem (mlj. Vācijas marku):

6. tabula

Pasākums	Finansēšanas plāns	25.3.1994.	26.4.1995.	25.4.1996.	Īstenots
11	<i>TIB</i> līdzdalība	1,950	1,975	1,975	1,975
12	Peļņas līdzdalības aizdevums (<i>TIB</i>)	6,000	6,000	6,000	6,000
15	Dotācija maziem un vidējiem uzņēmumiem	2,000	2,500	2,500	2,500
	Aizdevums	13,500			
18	— <i>KfW</i> ERP celtniecības programma		2,000	2,000	2,000
19	— <i>KfW</i> Vidējo uzņēmumu programma		1,000	1,000	1,000
20	— <i>DtA</i> Vides aizsardzības programma		1,730	1,730	1,730
21	— ERP Enerģijas ekonomijas programma		3,450	3,450	3,450
22	— <i>KfW</i> ERP Celtniecības programma			2,000	2,000
	— Bankas aizdevums		5,320	3,320	1,000
(14)	Banku izsniegts apgrozāmo līdzekļu kredīts	6,500	6,500	6,500	6,500
24	Investīciju dotācijas	3,370	3,340	3,340	3,360
25	Investīciju piemaksas	1,020	1,020	1,020	0,838
	<i>G. Raithels</i> (īpašnieks)	2,550	0,055	0,055	0,055
16	— <i>DtA</i> pašu kapitāla palīdzība		0,200	0,200	0,200
17	— <i>KfW</i> ERP uzņēmējdarbības uzsākšanas programma		1,800	1,800	1,800
	KOPĀ	36,890	36,890	36,890	34,408

- (62) Konstatēts, ka TIB līdzdalība (11. pasākums) 1995. gadā, salīdzinot ar sākotnēji paredzēto summu, tika paaugstināta par 0,25 mlj. Vācijas marku. Turklāt konstatēts, ka sākotnējā plānā tika paredzēts aizdevums 13,5 mlj. Vācijas marku apmērā. Šim aizdevumam un privātas bankas izsniegtajam apgrozāmo līdzekļu kredītam 6,5 mlj. Vācijas marku apmērā Tīringenes federālā zeme izsniedza 90% galvojumus (13. un 14. pasākums). 1994. gadā tika ieguldīts apgrozāmo līdzekļu kredīts. Aizdevumi ar kopējo summu 13,5 mlj. Vācijas marku tika izsniegti 1995. gadā (18. – 22. pasākums) un efektīvi nodrošināti ar 90% galvojumu.
- (63) Attiecībā uz it kā privātajiem līdzekļiem tika konstatēts, ka sākotnēji paredzētais investora ieguldījums no 2,555 mlj. Vācijas marku tika samazināts līdz 2,055 mlj. Vācijas marku, tas ir, par 0,5 mlj. Vācijas marku. Dotācija maziem un vidējiem uzņēmumiem (15. pasākums) tika paaugstināta par 0,5 mlj. Vācijas marku, tātad precīzi par summu, par kādu tika samazināts investora ieguldījums. Kad privātā investora ieguldījums faktiski tika ieguldīts, tas sastāvēja no skaidras naudas ieguldījuma 0,055 mlj. Vācijas marku no investora paša līdzekļiem un diviem aizdevumiem 2 mlj. Vācijas marku apmērā, kurus izsniedza valsts bankas, pamatojoties uz apstiprinātām atbalsta shēmām (16. un 17. pasākums).
- (64) Konstatēts, ka 6. tabulā, kādu to iesniedza Vācija, nav norāžu uz 26. un 27. pasākumu ietvaros piešķirtajām dotācijām un īpašās norakstīšanas noteikumiem, kurus saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju uzņēmums varētu izmantot (33. pasākums). Atsevišķā tabulā, kas tika iesniegta 2002. gada 30. janvārī, Vācija norādīja, ka 1994. un 1995. gadā norakstīto investīciju kopējā summa bija 3,603 mlj. Vācijas marku.
- (65) Vācija iesniedza šādu tabulu ar dažādām investīcijām, kuras uzņēmums īstenoja 1997. un 1998. gadā (mlj. Vācijas marku):

7. tabula

Izmaksas	Plānotās	Īstenotās
Tehnika/Iekārtas	5,580	
Nemateriālās vērtības	0,150	
KOPĀ	5,730	6,769

- (66) Šo izmaksu finansējums detalizēti attēlots 8. tabulā, kā to iesniedza Vācija (mlj. Vācijas marku):

8. tabula

Pasākums	Finansējums	Plānotais	Īstenotais
	Pašu ieguldījumi	1,318	2,406
28	Investīciju dotācijas	1,670	1,670
29	Investīciju piemaksas	0,279	0,292
	Citi avoti	2,400	2,400
	KOPĀ	5,730	6,769

- (67) Konstatēts, ka 8. tabulā, kādu to iesniedza Vācija, nav norāžu uz dotācijām, kas piešķirtas saistībā ar 31. un 32. pasākumu. Taču izmaksu finansēšanai 7. tabulā Vācija norāda, ka uzņēmums īpašās norakstīšanas noteikumu ietvaros (33. pasākums) norakstītu investīcijas līdz 0,743 mlj. Vācijas marku apmērā. Šis iepriekš minētais ieguldījums droši vien ir ietverts 8. tabulas pozīcijā "Citi avoti".

- (68) Vācija turklāt ir iesniegusi citu investīciju plānu⁽¹³⁾, kurā atsevišķi atspoguļotas investīcijas, kas īstenotas laikā no 1994. līdz 2000. gadam, kā arī investīcijas, kas paredzētas no 2000. līdz 2003. gadam. Šajā plānā, pirmkārt, minēts liels skaits tehnikas un iekārtu, kurās uzņēmums investējis līdzekļus. Kopējie izdevumi laika periodā no 1994. līdz 2000. gadam attēloti 9. tabulā, kādu to iesniedza Vācija (mlj. Vācijas marku):

9. tabula

1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	Kopā
8,504	4,540	1,933	1,846	4,923	1,370	0,790	23,906

- (69) Komisija konstatē, ka šis iepriekš minētais investīciju plāns apvieno daļu 5. līdz 8. tabulā aprakstīto investīciju. Līdz ar to laika periodā no 1994. līdz 1998. gadam īstenoto investīciju kopējā summa ir 14,977 mlj. Vācijas marku. Tā atbilst 5. tabulas pozīcijā "Tehnikas atjaunošana" attēlotajām faktiski īstenotajām investīcijām. 1997. un 1998. gada investīciju kopējā summa atbilst investīcijām, kas īstenotas saskaņā ar 7. tabulu.

D. Tirgus analīze

- (70) Gan *Kahla I*, gan *Kahla II* ražo traukus no smalkkeramikas un porcelāna mājsaimniecību sektoram. Uzņēmums *Kahla II* paplašināja ražošanu un pašlaik ražo arī rūpniecības sektoram, jo īpaši viesnīcām un dekoratīviem mērķiem. Produkciju arī eksportē.
- (71) Galda un dekoratīvā porcelāna nozarē starp dalībvalstīm notiek intensīva preču apmaiņa. Dekoratīvo porcelānu ražo visā Eiropā, taču galda porcelāna ražotāji ievērojami vairāk koncentrējušies Ziemeļbavārijā (Vācija), Stafordsīrā (Apvienotā Karaliste) un Limuzēnā (Francija). Līdzās lielam skaitam mazu un vidēju uzņēmumu pastāv arī daudzi lieli uzņēmumi. Pie tiem pieder *Villeroy&Boch* (Vācija/Luksemburga), *Hutschenreuther* un *Rosenthal* (Vācija), kā arī *Royal Doulton* un *Wedgwood* (Apvienotā Karaliste), kas ražo vairāk nekā vienu trešdaļu kopējā produkcijas apjoma Kopienā. Lai apmierinātu viesnīcu un restorānu nozares īpašās vajadzības, izveidojās "viesnīcu porcelāna nozare" ar savu īpaši izstrādāto porcelānu. Apvienotā Karaliste, Vācija un Itālija ir galvenās ražotāj- un patērētājvalstis. Ciešās attiecības ar gala patērētāju un attiecīgā dizaina konkurence ir īpaši ietekmējusi šo ļoti darbietilpīgo nozari ar tās milzīgo produkcijas klāstu. Pārdošana trešajām valstīm nomināli pārsniedz Kopienas importu, taču pēc apjoma ziņā imports pārsniedz eksportu, un tā galvenais iemesls ir ļoti lētais imports no Ķīnas⁽¹⁴⁾
- (72) Porcelāna nozarē ir neizmantotas jaudas. Ražošanā un patēriņā no 1984. līdz 1991. gadam bija vērojama stabila izaugsme, kurai 1992. un 1993. gadā sekoja kritums. 1994. gadā gaidītais pacēlums nenotika. Pēdējo gadu tirdzniecības bilance bija pozitīva, bet ir būtiski pieaugusi importa daļa, īpaši mājsaimniecības trauku sektorā. Eksporta pieaugums nespēj izlīdzināt konkurences spiedienu šajā nozarē. Drīzāk pat saasinās sasprindzinātais konkurences stāvoklis, kā arī situācija ar neizmantojamajām jaudām dēļ tirgus jaunpieņacējiem no Dienvidaustrumāzijas un Austrumeiropas (pirmkārt, Čehijas Republikas un Ungārijas), kas gūst peļņu no tirdzniecības līgumiem ar Eiropas Savienību⁽¹⁵⁾.

⁽¹³⁾ Iesniegts kā 2001. gada 15. marta vēstules 17. pielikums, Komisijā reģistrēts 2001. gada 26. martā (A/32477).

⁽¹⁴⁾ Informācija no *Cerame-Unie* tīmekļa vietnes (<http://www.cerameunie.org>).

⁽¹⁵⁾ ES rūpniecības apskats 1997, 9-20; NACE (1. revīzija). Skat. arī Komisijas lēmumu Nr. 1999/157/EK lietā C 35/97, *Triptis Porzellan GmbH* (27.2.1999., OV L 52, 48. lpp).

III. FORMĀLĀS IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS UN TURPINĀŠANAS IEMESLI

- (73) Uzsākot formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija ir izmeklējusi finanšu pasākumus uzņēmumiem *Kahla I* un *Kahla II* EK līguma 87. panta 1. punkta un EEZ līguma 61. panta 1. punkta izpratnē. Pasākumi ietvēra valsts līdzekļus, radīja vai draudēja radīt konkurences traucējumus starp dalībvalstīm un sniedza šim uzņēmumam priekšrocības. Sākotnējā vērtējumā Komisija uzskatīja, ka *Kahla I* un *Kahla II* bija grūtībās nonākuši uzņēmumi. Komisija turklāt apšaubīja, ka valsts bija rīkojusies kā uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos, kad tā šiem uzņēmumiem piešķīra finanšu līdzekļus. Sākotnējā vērtējumā šādi pasākumi tika apskatīti kā valsts atbalsts.
- (74) Tā kā Komisijai bija nopietnas šaubas, vai šis atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, īpašā atbalsta uzņēmumiem *Kahla I* un *Kahla II* dēļ tika uzsākta formāla izmeklēšanas procedūra. Turklāt Vācija apgalvoja, ka daudzi atbalsta pasākumi veikti saskaņā ar apstiprinātām atbalsta shēmām. Komisijas rīcībā esošie dati nebija pietiekami, lai izlemtu, vai šie pasākumi atbilda apstiprinātām atbalsta shēmām, saskaņā ar kurām tie esot veikti. Tādēļ formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas ietvaros Komisija adresēja Vācijai rīkojumu sniegt informāciju, lai noskaidrotu šo jautājumu.
- (75) Dati, kas tika sniegti, atbildot uz rīkojumu sniegt informāciju, kļiedēja Komisijas šaubas tikai par dažiem gadījumiem, kur atbalsta pasākumi esot sniegti saskaņā ar apstiprinātām atbalsta shēmām. Turklāt attiecībā uz vairākiem pasākumiem Komisija atklāja informāciju, kas tai agrāk nebija zināma. Līdz ar to Komisija turpināja formālo izmeklēšanas procedūru, lai novērtētu pasākumus, kas, acīmredzot, vēl aizvien neatbilst apstiprinātām atbalsta shēmām, kā arī pasākumus, par kuriem tai tika paziņots tikai pēc formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas.

IV. VĀCIJAS PIEZĪMES

- (76) 1999. gada 11. novembra vēstulē Vācija pauda uzskatu, ka tai nebija jāziņo Komisijai ne par vienu no iepriekš minētajiem finanšu pasākumiem. Vācija apgalvoja, ka uzņēmums *Kahla II* no jauna tika dibināts 1994. gada februārī un netika turpināta uzņēmuma *Kahla I* saimnieciskā darbība. Saskaņā ar Vācijas izteikumiem uzņēmums *Kahla II* nav grūtībās nonācis uzņēmums. Vācija nav mainījusi šo uzskatu visā procedūras laikā. Lai pamatotu šos argumentus, Vācija vispirms iesniedza divus konsultantu sagatavotus ziņojumus, datētus ar 1993. gada 29. novembri un 1994. gada 11. janvāri. Pēc formālās izmeklēšanas procedūras turpināšanas Vācija iesniedza cita konsultanta sagatavotu ziņojumu, datētu ar 2002. gada 21. janvāri.
- (77) Vācija vispirms apgalvoja, ka vairums sabiedrisko institūciju veikto finanšu pasākumu nav jāapskata kā atbalsts, jo valsts iestādes ir rīkojušās kā uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos, kad tās apsolīja finansiālo palīdzību uzņēmumam *Kahla II*. Pārējie finanšu pasākumi uzņēmuma *Kahla II* labā, uz kuriem neattiecas privāta investora izmantots tirgus ekonomikas princips, saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju netika pamatoti ne ar apstiprinātām atbalsta shēmām, ne arī ir uzskatāmi par *de minimis* atbalstu. Vācija iesniedza detalizētu informāciju un dokumentus.
- (78) Pēc formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas Vācija atzina, ka daži pasākumi varēja veidot atbalstu un uz dažiem pasākumiem nevarētu attiekties *de minimis* noteikumi, ko satur Komisijas ziņojums par *de minimis* atbalstu⁽¹⁶⁾ un Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 69/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz *de minimis* atbalstu⁽¹⁷⁾, kā arī apstiprinātas atbalsta shēmas. Taču Vācija uzskatīja, ka šajā gadījumā atbalsts būtu vērtējams kā investīciju atbalsts, kas iekļaujas reģionālās palīdzības maksimālajās robežās. Turklāt Vācija iesniedza vairākus investīciju plānus un papildu informāciju par šo tēmu, tai skaitā pasākumu atbalsta intensitātes vērtējumu.

⁽¹⁶⁾ OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.

⁽¹⁷⁾ OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.

- (79) Nobeigumā Vācija izteicās, ka Komisijai, ja tā neakceptē nevienu no minētajiem argumentiem, jo īpaši attiecībā uz 26. pasākumu, būtu jāpārbauda, vai atbalsts varētu tikt apskatīts kā ar kopējo tirgu saderīgs atbalsts nodarbinātības veicināšanai.
- (80) 2002. gada 1. oktobra vēstulē Vācija, pretēji visiem iepriekšējiem argumentiem, paskaidroja, ka, ja Komisija uzņēmumu *Kahla II* apskatītu kā grūtībās nonākušu uzņēmumu, strīdīgie atbalsta pasākumi būtu jāvērtē kā pārstrukturēšanas atbalsts, pamatojoties uz Kopienas pamatnostādņēm attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ⁽¹⁸⁾ ("Pārstrukturēšanas pamatnostādnes").

V. IEINTERESĒTO PUŠU PIEZĪMES

- (81) Pēc procedūras uzsākšanas un turpināšanas Komisija saņēma uzņēmuma *Kahla II* piezīmes, kas tika paziņotas Vācijai 2001. gada 7. augusta un 2002. gada 6. marta vēstulēs. Uzņēmuma *Kahla II* iesniegtie argumenti būtiski atbilst Vācijas sniegtajai informācijai.
- (82) Turklāt tika saņemta jauna sūdzība par to, ka uzņēmumam *Kahla II* esot saņēmis citu atbalstu. Šī informācija tika paziņota Vācijai 2002. gada 30. aprīļa vēstulē. Vācija 2002. gada 29. maijā sniedza atbildi un izteicās, ka uzņēmums nav saņēmis citas dotācijas kā vien tās, par kurām Komisija tika informēta.
- (83) 2002. gada 30. jūlijā uzņēmums *Kahla II* iesniedza Komisijai citas piezīmes, kas neietvēra jaunus faktus vai pierādījumus, taču Vācija neatkāpās no saviem iepriekšējiem argumentiem, ka uzņēmums nekad nav nonācis grūtībās, ka atsevišķi pasākumi nav jāapskata kā atbalsts un ka īpašais atbalsts jāvērtē kā saderīgs reģionālais atbalsts.

VI. VĒRTĒJUMS

A. Uzņēmums

- (84) Uzsākot formālo izmeklēšanas procedūru, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem datiem, Komisija nevarēja izlemt, vai *Kahla I* un *Kahla II* bija neatkarīgi uzņēmumi, vai kādā mērā uzņēmums *Kahla II* jāuzskata kā uzņēmuma darbības turpinātājs vai kā pēctecis. Tādēļ Vācija tika uzaicināta iesniegt pietiekamu informāciju, lai noskaidrotu šo jautājumu.
- (85) Turpinot formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija secināja, ka *Kahla I* un *Kahla II* ir atsevišķas tiesiskas vienības. Uzņēmums *Kahla II* tika apskatīts kā pēctecības sabiedrība, kuru kā formālu juridisku personu nodibināja G. Raithels, lai turpinātu likvidācijas procesā esošā uzņēmuma *Kahla I* darbības un pārņemtu tā aktīvus. Pastāvošajos dokumentos uzņēmums *Kahla II* bieži tiek apzīmēts kā pēctecības sabiedrība, un Komisija konstatēja, ka notikusi kontroles, īpašuma attiecību un juridiskas personas statusa maiņa. Vācija šim atzinumam nav iebildusi.
- (86) Aktīvu pārdošana uzņēmumam *Kahla II* nenotika atklātā un beznosacījumu konkursā. Vācija paskaidro, ka tirgus dalībnieki bija informēti par to, ka aktīvi tika piedāvāti pārdošanai. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju pēc pārrunām ar diviem potenciāliem investoriem bankrota procesa administrators izvēlējās G. Raithelu kā labāko solītāju. Saskaņā ar bankrota procesa administrators datiem šis izveles iemesli bija gan solītāja pieredze porcelāna tirgū, gan arī fakts, ka viņš izteica būtiski augstāku piedāvājumu, nekā otrs solītājs, kurš atbilstoši Vācijas teiktajam piedāvāja 1 Vācijas marku. Komisija konstatēja, ka G. Raithels tiešām piedāvāja vairāk nekā 1 (vienu) Vācijas marku, taču šī piedāvātā cena bija jāfinansē no valsts līdzekļiem. Tomēr no Komisijas rīcībā esošās informācijas secināms, ka G. Raithels no saviem līdzekļiem ieguldīja 55 000 Vācijas marku un līdz ar to vairāk nekā 1 (vienu) Vācijas marku. Pamatojoties uz iesniegto informāciju, Komisija piekrit Vācijas viedoklim, ka G. Raithels bija labākais solītājs.

⁽¹⁸⁾ OV C 368, 23.12.1994., 12. lpp. un OV C 288, 9.10.1999., 2. lpp.

- (87) Komisija atzīst, ka uzņēmuma *Kahla I* zemesgabalu vērtība tiek noteikta pēc neatkarīga eksperta atzinuma. Vācija paskaidroja, ka vērtība iekārtām, precēm un materiāliem noliktavā – kopā aptuveni 3,5 mlj. Vācijas marku – netika noskaidrota, pamatojoties uz atzinumu, tā kā esot bijušas praktiskas problēmas un lielākā daļa iekārtu bija sliktā stāvoklī un bija jānomaina. Ņemot vērā šos faktus, Komisija secina, ka nav iemesla apšaubīt, ka par uzņēmuma *Kahla I* aktīviem samaksātā cena neatbilda tirgus cenai.
- (88) Attiecībā uz turpmāko *TIB* 49% daļas pārdošanu uzņēmumam *Kahla II* turpmākajās nodaļās tiks veikta analīze, vai tā atbilst uzņēmēja rīcībai tirgus ekonomikas apstākļos. Komisija tomēr konstatē, ka šīs daļas pārdošana G. Raithelam un viņa dēlam 1999. gada 31. decembrī nav notikusi atklātā, pārskatāmā un neierobežotā konkursā.
- (89) *TIB* ir valsts finanšu institūcija. Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas praksi un Komisijas politiku Komisija uzskata, ka pārdošanas cena valsts līdzdalībai nesatur valsts atbalsta elementus, ciktāl pārdošanas objekts tiek piedāvāts atklātā, no jebkādiem nosacījumiem neatkarīgā un nediskriminējošā konkursā. Dalībvalstīm, protams, nav pienākuma ievērot šo procedūru, atsavinot valsts līdzdalību.
- (90) Ja šāda procedūra netiek veikta, pārdošanas cena var ietvert valsts atbalstu. Tādēļ vajadzības gadījumā Komisija var pārbaudīt, vai pārdošanas cena atbilst valsts līdzdalības vērtībai piemērotā veidā. Tāpēc Komisija konstatē, ka cena par G. Raithelam un viņa dēlam pārdoto daļu bija augstāka nekā cena, ko *TIB* pati bija samaksājusi gandrīz pirms sešiem gadiem. Turklāt konstatēts, ka šī daļa veidoja minoritāru līdzdalību. Noslēgumā jāuzsver, ka saistībā ar formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu vai turpināšanu, neviena ieinteresētā puse nav iesniegusi sūdzību par to, ka tikusi tīši izslēgta no pārdošanas, un neviena ieinteresētā puse nav iesniegusi piedāvājumu iegūt šo līdzdalību. Tātad, pēc Komisijas domām, pārdodot šo līdzdalību, nav elementu, kas saistāmi ar atbalstu.

B. Atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē

- (91) Uzņēmumiem *Kahla I* un *Kahla II* tika sniegta finansiāla palīdzība no valsts līdzekļiem, kas abiem uzņēmumiem radīja priekšrocības, salīdzinot ar to konkurentiem. Dokumentos atspoguļotie fakti rāda, ka valsts kontrolētas institūcijas piešķir aizdevumus un līdzdalību privātos uzņēmumos, kā *TIB* uzņēmumam *Kahla II*, un to aktivitātes nepārprotami uzskatāmas par valsts darbībām. Šajā sakarībā ir atsauce uz 1993. gada 29. novembra konsultanta ziņojumu, saskaņā ar kuru kopējā *Kahla* pārstrukturēšanas koncepcija ir jāskata reģionālās valdības centienu aspektā nodrošināt darbvietas uzņēmumā *Kahla* ⁽¹⁹⁾. Tā kā porcelāna tirgū Eiropā ir intensīva konkurence un neizmantotas jaudas, finansiālas priekšrocības, kas kādam uzņēmumam piešķir izdevīgāku pozīciju, salīdzinot ar tā konkurentiem, draud radīt konkurences traucējumus un ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (92) Attiecībā uz uzņēmumu *Kahla I*, turpinot formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija secina, ka 2., 3. un 9. pasākums neveido atbalstu. Pārējie Vācijas veiktie pasākumi vēl aizvien tiek skatīti kā atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē. Vācija šim uzskatam nav iebildusi, kurš tāpat paliek spēkā.

⁽¹⁹⁾ "Pēctecības sabiedrības "Kahla" koncepcija ir jāapskata, ņemot vērā īpašos struktūrpolitiskos Tīringenes federālās zemes nosacījumus un jo īpaši zemes valdības centienu aspektu veicināšanas iespēju ietvaros saglabāt darbvietas", Rola Bülera (*Röls Bühler*) ziņojums *Stülpes Hauck & Partner*, iesniegts kā 2000. gada 31. janvāra vēstules 1. pielikums, reģistrēta 2000. gada 3. aprīlī ar Nr. A/32839.

- (93) Attiecībā uz uzņēmumu *Kahla II* Vācija tāpat kā iepriekš uzskata, ka runa ir par jaunu uzņēmumu, kas nenodrošina uzņēmējdarbības nepārtrauktību un nekad nav nonācis grūtībās. Tādēļ valsts iestādes, piešķirot atbalstu, ir rīkojušās kā uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos. Komisija vispirms pārbaudīs, vai valsts institūcijas, kas nodeva uzņēmuma *Kahla II* rīcībā finansiālu palīdzību, ir rīkojušās kā uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos. Otrkārt, Komisija izmeklēs jautājumu, kas attiecas uz uzņēmuma grūtībām.

Uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos

- (94) Vācija ir iesniegusi divus konsultantu sagatavotus ziņojumus, lai pamatotu tēmu, ka valsts institūcijas, kas sniedza uzņēmumam *Kahla II* finansiālu palīdzību, rīkojušās kā ieguldītāji tirgus attiecībās.
- (95) Kā izklāstīts 91. punktā, 1993. gada 29. novembra pirmais ziņojums, kurās izskatītas Tīringenes federālās zemes valdības pūles saglabāt uzņēmumā "Kahla" darbavietas, piedāvā pēctecības sabiedrības pārstrukturēšanas plānu ⁽²⁰⁾. Pārstrukturēšanai būtu jānotiek laika periodā no 1994. līdz 1997. gadam un jāietver kopējās izmaksas 18,779 mlj. Vācijas marku apmērā. 1996. gadā būtu jāsasniedz minimālā peļņa ar pozitīvu saimnieciskās darbības rezultātu 0,101 mlj. Vācijas marku apmērā.
- (96) Otrais ziņojums tika sagatavots 1994. gada 11. janvārī iesniegšanai TIB, pirms tā pārņēma savu 49% lielo uzņēmuma daļu. Izmeklēšanā tika noskaidrots, ka TIB mērķis būtu darba vietu saglabāšana un radīšana Tīringenē ⁽²¹⁾. Izmeklēšanā tika norādīts, ka rentabilitātes atjaunošana varētu tikt sasniegta, tikai pārstrukturējot uzņēmumu ar valsts institūciju atbalstu. 1996. gadā būtu jāsasniedz minimālā peļņa ar pozitīvu saimnieciskās darbības rezultātu 1,394 mlj. Vācijas marku apmērā. Turklāt izmeklēšanā tika noskaidrots, ka valsts saistības uzņēmuma *Kahla II* labā bija ļoti riskantas un tika izslēgta jebkura iespēja, ka uzņēmums varēs atmaksāt finansiālo atbalstu līdz 1998. gadam.
- (97) Ņemot vērā šos ziņojumus, Komisija secina, ka valsts finanšu institūcijas un jo īpaši TIB nav rīkojušās kā uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos, kad tās piekrita sniegt finansiālu atbalstu uzņēmumam *Kahla II*. Šie ziņojumi viennozīmīgi apstiprina, ka Tīringenes federālās zemes valdības un tās finanšu institūciju mērķis bija saglabāt darba vietas. Tas nav galvenais mērķis uzņēmējam tirgus ekonomikas apstākļos. Turklāt ziņojumi vismaz divus gadus paredz zaudējumus un nekādā veidā neanalizē iespējamās atbildes pasākumus iestāžu līdzdalībai, kā tam būtu jābūt ikvienā uz tirgus ekonomiku orientēta uzņēmēja darījumā.
- (98) Īpaši attiecībā uz TIB līdzdalību Komisija var palikt tikai pie sava uzskata, ka tā nebija atbilstoša principam, kādu ievēro privāts investors tirgus ekonomikas apstākļos, un tātad ir jāvērtē kā atbalsts. Fakts, ka pēc pieciem gadiem TIB savu daļu pārdeva vairākuma īpašniekam G. Raithelam un viņa dēlam, turklāt par augstāku cenu, nekā pati bija samaksājusi 1994. gadā, šo secinājumu nemaina. TIB darbības jāvērtē *ex ante*, ņemot vērā potenciālos riskus un sagaidāmos ieņēmumus. Pamatojoties uz toreiz rīcībā esošajiem ziņojumiem, šie riski bija augsti ⁽²²⁾, taču netika veikti nekādi pasākumi, lai tos novērstu. Netika veikta arī nākotnes ieņēmumu analīze. Turklāt faktiski TIB iegūtā peļņa ir niecīga.

⁽²⁰⁾ Skat. 19. atsauci.

⁽²¹⁾ "TIB mērķis ir rūpniecisku darba vietu saglabāšana un radīšana Tīringenes federālajā zemē", Arthur Andersen ziņojums, iesniegts kā 2000. gada 31. marta vēstules 2. pielikums, reģistrēta 2000. gada 3. aprīlī ar Nr. A732839.

⁽²²⁾ "Pastāv vēl daudzi riski, kas var izraisīt plāna neveiksmi," un "lēmums par līdzdalību uzņēmumā *Kahla/Thüringen Porzellan GmbH* tādēļ var tikt principā atbalstīts, ja apzinās paliekošos augstos riskus. Tas vienlaicīgi nozīmē arī attieksanos no citas Tīringenes porcelāna ražotnes, lai neapdraudētu plāna panākumus turpmāk", Arthur Andersen ziņojums (skat. 23. atsauci).

- (99) Pretēji Vācijas izteikumiem *TIB* līdzdalības nosacījumi nav salīdzināmi ar privāta investora G. Raithela nosacījumiem. G. Raithels uzņēmumā ir esot ieguldījis 2,055 mlj. Vācijas marku. No viņa privātajiem līdzekļiem gan tika investēti tikai 0,055 mlj. Vācijas marku. Atlikušie 2 mlj. Vācijas marku bija valsts līdzekļi divu aizdevumu veidā, kas piešķirti G. Raithelam (16. un 17. pasākums). Turklāt viens no aizdevumiem (16. pasākums) bija iekļauts valsts garantijā pret izsniedzēju *Deutsche Ausgleichsbank*, otrs aizdevums (17. pasākums) tika garantēts ar pirmšķirīgu uzņēmuma *Kahla II* nekustamā īpašuma hipotēku⁽²³⁾. Pret tām *TIB* no saviem līdzekļiem līdzdalības veidā uzņēmuma rīcībā nodeva 1,975 mlj. Vācijas marku. Šī summa veidoja pašu kapitālu, kas maksātspējas gadījumā tiks apkalpots otršķirīgā kārtībā. *TIB* pārņemtais risks līdz ar to ir būtiski augstāks nekā privāta investora risks. Kā izklāstīts 111. punktā, G. Raithelam turklāt bija tiesības atkāpties no līguma, ja *TIB* līdzdalība un/vai citi pasākumi netiktu veikti, taču *TIB* šādu tiesību nebija. Tātad *TIB* līdzdalība neatbilst privāta investora principam.
- (100) Attiecībā uz pārējiem Vācijas veiktajiem pasākumiem uzņēmējs, kas rīkojas tirgus ekonomikas apstākļos, rēķinoties ar uzņēmuma īpašo situāciju un faktu, ka tas darbojas tirgū, kurā iezīmējas struktūrālas neizmantotas jaudas, finansiālu atbalstu būtu sniedzis tikai ar nosacījumiem, kuros šie fakti tiktu ņemti vērā.
- (101) Komisija vispirms pārbaudīs *TIB* un valsts banku piešķirtos kredītus. Šie kredīti kopā atspoguļoti 10. tabulā:

10. tabula

Pasākums	Summa (Vācijas markas)	Procentu likme	Standartlikme	Nodrošinājumi
12	6 mlj.	12% ⁽²⁴⁾	6,62%	—
16	0,2 mlj.	0%-5% ⁽²⁵⁾	6,62%	Valsts garantija
17	1,8 mlj.	5,5%	6,62%	Pirmšķirīga nekustamā īpašuma hipotēka par 1,8 mlj. Vācijas marku; subsidiāra nekustamā īpašuma hipotēka par 20 mlj. Vācijas marku
18	2 mlj.	6,5%	8,28%	Otršķirīga nekustamā īpašuma hipotēka par 1,8 mlj. Vācijas marku, otršķirīga un trešās šķiras hipotēka par vairāk nekā 20 mlj. Vācijas marku, Tehnikas un tiesību nodošana trešajām personām, noliktavu krājumu nodošana, prasību pret klientiem nodošana, 90% Tīringenes zemes galvojums
19	1 mlj.	6,75%	8,28%	Kā 18. pasākumā
20	1,73 mlj.	6,65%	8,28%	Kā 18. pasākumā
21	3,45 mlj.	6,65%	8,28%	Kā 18. pasākumā
22	2 mlj.	5%	7,33%	Kā 18. pasākumā

⁽²³⁾ Būtu atgādināts par to, ka uzņēmuma *Kahla II* īpašuma vērtību iegūšana pārsvarā tika finansēta, izmantojot atbalstu.

⁽²⁴⁾ Aizdevuma procentu likme bija 12%. Taču procentu maksājumi bija ierobežoti līdz 50% gada peļņas.

⁽²⁵⁾ Pirmo triju gadu laikā procentus uzņēmās federālā valdība. Procentu likme 4. gadā bija 2%, 5. gadā 3% un 6. gadā 5%.

- (102) 10. tabulā pierādīts, ka valsts finanšu institūcijas nav rīkojušās kā uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos. Īpaši attiecībā uz *TIB* peļņas līdzdalības aizdevumu (12. pasākums) konstatēts, ka norunātā procentu likme bija 12%, bet procentu lielums tika ierobežots līdz 50% no gada neto peļņas Ziņojumos jau tika uzsvērts, ka vismaz pirmo divu gadu laikā uzņēmums *Kahla II* negūs nekādu peļņu. Tas faktiski ir noticis. Nav bijusi vienošanās par paaugstinātu procentu likmi, lai kompensētu gadus, kuros procentu maksājumi bija maz ticami. Tādēļ *TIB* apzināti izsniedza peļņas līdzdalības aizdevumu, kas nebija saistīts ar nekādām papildu balsstiesībām, nepieprasot nekādus nodrošinājumus un par 0% likmi uz vismaz divu gadu laika periodu. Nebija vienošanās par riska prēmiju, lai kompensētu riskus, kas bija paredzēti ziņojumā, pamatojoties uz kuru tika piešķirts peļņas līdzdalības aizdevums (un līdzdalība). Attiecībā uz pārējiem aizdevumiem tabula rāda, ka tie visi tika piešķirti par zemāku procentu likmi nekā standartlikme. Turklāt nodrošinājumus, ciktāl tie tika sniegti, piešķīra vai nu iestādes vai arī atkārtoti tika iesaistīti tie paši aktīvi kā nodrošinājums visiem aizdevumiem. Šis īpašuma vērtības nav tikušas vērtētas neatkarīgi, tāpēc to faktiskā vērtība ir apšaubāma. Turklāt jāatceras tas, ka šīs īpašuma vērtības tika finansētas, izmantojot valsts atbalstu.
- (103) Galvojuma līgums paredzēja, ka bija jāizsniedz G. Raithela galvojums 0,7 mlj. Vācijas marku apmērā, līdz ar to varētu pierādīt, ka viņš ir izsniedzis personīgu galvojumu par *EKH* aizdevumu (16. pasākums). Aizdevuma līgums 16. pasākumam nekādi nenorāda uz personiska galvojuma izsniegšanu, bet gan uz valsts garantiju. Taču Komisija nav saņēmusi informāciju, ka šis galvojums 0,7 mlj. Vācijas marku apmērā jebkad ir ticis izsniegts. Tieši pretēji – aizdevums saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju tika nodrošināts ar valsts garantiju, nevis tieši ar personisku galvojumu. Pat tad, kad tā bija izsniegta, tai bija otršķirīga nozīme aiz visiem citiem nodrošinājumiem, un tā nosegtu tikai niecīgu iespējamo augsto kredītriska daļu. Ņemot to vērā, Komisija var secināt, ka valsts bankas un institūcijas nav rīkojušās kā uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos. Turklāt Vācija pati nosauc 16. – 22. pasākumu aizdevumus kā atbalstu⁽²⁶⁾, pat arī kā pastāvošu atbalstu. Komisija, tāpat kā Vācija, uzskata, ka tie veido atbalstu. Šī pastāvošā atbalsta iedalījums tiks pārbaudīts turpmākajās nodaļās.
- (104) Attiecībā uz dotācijām (15., 24. – 29., 31. un 32. pasākums), pēc Komisijas domām, neviens uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos nepiešķirtu neatmaksājamas dotācijas. Vācija šo faktu nav apstrīdējusi. Vācija visbeidzot piekrīt, ka federālās zemes galvojums par 90% (13., 14., 23. un 30. pasākums) veido atbalstu. Ņemot vērā ar to saistītos augstos riskus un piemērotas riska prēmijas trūkumu, Komisija pilnā mērā atbalsta šo uzskatu. Tātad nav vajadzības turpmāk izmeklēt šo jautājumu. Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju uz šiem galvojumiem attiecas *de minimis* noteikumi. Tas tiks pārbaudīts "Vērtējuma" D nodaļā.
- (105) Ņemot vērā to, Komisija nevar secināt, ka valsts finanšu iestādes būtu sniegušas atbalstu uzņēmumam *Kahla II* ar nosacījumiem, kas salīdzināmi ar tādiem, kādus noteiktu uzņēmējs tirgus ekonomikas apstākļos. Tātad visi Vācijas pasākumi aizvien tiek skatīti kā atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

⁽²⁶⁾ Pēc procedūras turpināšanas Vācija mainīja savu uzskatu un 16. un 17. pasākumu aizdevumus neapskatīja kā atbalstu, jo tie, lai gan piešķirti it kā saskaņā ar spēkā esošajiem atbalsta sniegšanas noteikumiem, tika izmaksāti tieši G. Raithelam.

Grūtībās nonācis uzņēmums

- (106) *Kahla II* ir pēctecības uzņēmums, tātad jaundibināts uzņēmums, kas ir pārņēmis uzņēmuma, kas atrodas bankrota procesā, aktīvus. Lai gan tie ir jaundibināti uzņēmumi, pēctecības uzņēmumi, kas īpaši izveidojušies Vācijā, var tikt skatīti kā grūtībās nonākuši uzņēmumi. Iemesls ir tāds, ka šīs fiktīvās sabiedrības pārņem bankrota procesā esošu uzņēmumu aktīvus un turpina to darbību, proti, neveicot pienācīgu pārstrukturēšanu. Pēctecības uzņēmumi tādā veidā “manto” daudzus strukturālus trūkumus, un ir vajadzīgas būtiskas izmaiņas, lai tie spētu darboties tirgus ekonomikā. Pie šīm izmaiņām pieder investīcijas vecās tehnikas un iekārtu aizvietošanai un modernizācijai, izmaiņas uzņēmuma struktūrā (tradicionāli lieli konglomerāti, kas darbojušies plānveida ekonomikā), štatu samazināšana (Austrumvācijas konglomerāti parasti strādāja ar pārāk daudz darbiniekiem), jauna produktu orientācija, mārketings u.c. Turklāt ir jāatjauno klientu, piegādātāju un kredītiestāžu uzticība, tā kā pēctecības sabiedrība ir izjukušas sabiedrības pēctece. Šajā nozīmē tā nav salīdzināma ar citiem jaundibinātiem uzņēmumiem.
- (107) Piemērošanās parasti notiek, izmantojot palīdzību pārstrukturēšanai, kas vairumā gadījumu ietver valsts atbalstu. Ņemot vērā jauno zemju īpašo situāciju, Komisija ir akceptējusi elastīgu un vērienīgu koncepciju, kas pieļauj pēctecības uzņēmumiem pārstrukturēšanas atbalstu izmantot līdz 1999. gada beigām. Šis princips ir kodificēts “Pārstrukturēšanas pamatnostādņu” 10. atsaucē⁽²⁷⁾. Pamatojoties uz to īpašo situāciju, pēctecības sabiedrības veido izņēmumu no noteikuma, ka attiecībā uz jaundibinātiem uzņēmumiem atbilstoši “Pārstrukturēšanas pamatnostādņēm” nevar būt runa par glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu.
- (108) Citas procedūras ietvaros⁽²⁸⁾ Vācija 1999. gada 5. marta un 6. maija vēstulēs atklāti ir konstatējusi, ka *Kahla II* ir grūtībās nonācis uzņēmums. Taču pēc diviem gadiem Vācijas 2001. gada 26. septembra vēstule nonāca pretrunā ar iepriekšējo informāciju un tika apgalvots, ka uzņēmums *Kahla II* nekad nav nonācis grūtībās. Saistībā ar šo procedūru Vācija uzskata, ka *Kahla II* nevarētu tikt apskatīts kā grūtībās nonācis uzņēmums, tā kā nebūtu izpildīti visi “Pārstrukturēšanas pamatnostādņēs” minētie nosacījumi.
- (109) Komisija pamanīja, ka “Pārstrukturēšanas pamatnostādnes” nesniedz precīzu definīciju grūtībās nonākušam uzņēmumam, taču min tipiskas pazīmes. Uzņēmuma *Kahla II* gadījumā ir izpildīts “Pārstrukturēšanas pamatnostādņu” (1994.) 2.1. punktā minētais vispārējais kritērijs, saskaņā ar kuru tiek noteikts, vai uzņēmums ir nonācis grūtībās: grūtībās nonākuši ir uzņēmumi, “kas ar saviem resursiem vai līdzekļiem, ko spēj iegūt no saviem īpašniekiem/akcionāriem vai kreditoriem, nespēj apturēt zaudējumu rašanos”. Tas tika konstatēts ziņojumos⁽²⁹⁾, kas bija pieejami uzņēmuma *Kahla II* dibināšanas laikā un atbalsta sniegšanas brīdī (vērtējumam būtiskajā brīdī); tajos *Kahla II* tiek apskatīts kā grūtībās nonācis uzņēmums un tiek aprakstīta pārstrukturēšana rentabilitātes atjaunošanai⁽³⁰⁾. *Ex post* tas tiek apstiprināts ar faktu, ka saskaņā ar rīcībā esošo informāciju bez valsts atbalsta uzņēmums nekad nav saņēmis finanšu līdzekļus no bankām⁽³¹⁾.

⁽²⁷⁾ Lai gan tās, kā skaidro 163. punkts, nav piemērojamas attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts no 1994. līdz 1996. gadam. “Pārstrukturēšanas pamatnostādņu” (1999.) 10. atsaucē kodificē Komisijas principu, kurā tā konstatē, ka vienīgais izņēmums noteikumam, kad uz jaundibinātiem uzņēmumiem neattiecas glābšanas un pārstrukturēšanas atbalsts, “šie ir to uzņēmumu gadījumi, kurus līdz 1999. gada 31. decembrim privatizācijas uzdevumu ietvaros likvidēja *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben*, vai radušies, pārņemot īpašumus, kā arī līdzīgi gadījumi jaunajās Vācijas zemēs”.

⁽²⁸⁾ 4.12.1998., C 69/98, SG (98) D/ 11285.

⁽²⁹⁾ “Biznesa plāna aprēķini rāda, ka pēctecības sabiedrība (...) viena pati nav spējīga veikt, salīdzinot ar plānoto apgrozījumu, milzīgas pārstrukturēšanas procesa finansēšanas izmaksas”, Rola Būlera ziņojums *Stülpes Hauck & Partner* (skat. 21. atsauci).

⁽³⁰⁾ “Mūsu darba mērķim vajadzētu novērtēt pēctecības sabiedrībā turpināta uzņēmuma sanācijas spēju un sanācijas vērtējumu, īpaši ņemot vērā ilgstoši saglabājamās darba vietas un “TIB” kā potenciālā dalībnieka piešķirtos finanšu līdzekļus”, *Arthur Andersen* ziņojums (skat. 23. atsauci).

⁽³¹⁾ Visi privātbanku aizdevumi, par kuriem Komisija tika informēta, tika nodrošināti ar 90% valsts galvojumiem.

- (110) Faktiski daži no "Pārstrukturēšanas pamatnostādņēs" minētajiem indikatoriem neattiecas uz pēctecības uzņēmumiem, tā kā tie veido jaundibinājumus, kuru pagātnes saimnieciskās darbības attīstība nevar tikt pārbaudīta. Tātad to dibināšanas brīdī tiem nav tādu pazīmju kā rentabilitātes *samazināšanās* vai zaudējumu *palielināšanās*, apgrozījuma *samazināšanās*, gatavās produkcijas krājumu *pieaugums*, naudas plūsmas *samazināšanās*, *augoši* procentu maksājumi u.c. Komisija atgādina par to, ka pēctecības uzņēmumi veido izņēmumu no noteikuma, ka jaundibināti uzņēmumi nevar tikt apskatīti kā grūtībās nonākuši uzņēmumi un tāpēc nevar saņemt pārstrukturēšanas atbalstu.
- (111) No otras puses, citi indikatori pēctecības uzņēmumiem faktiski ir piemērojami, jo īpaši zema neto aktīvu vērtība. Uzņēmuma *Kahla II* gadījumā Komisija atgādina par to, ka šis uzņēmums ir bankrota procesā esoša uzņēmuma pēctecis un tādēļ ir zaudējis daudzu klientu, piegādātāju un finanšu institūciju uzticību. Līdz ar to pat īpašuma iegūšana bija atkarīga no valsts atbalsta. Pirkuma līgums par uzņēmuma *Kahla II* īpašumu paredzēja, ka jaunajam investoram G. Raithelam bija tiesības atkāpties no līguma, ja nebija nodrošināts finansējums, kas ietvēra dažādus valsts pasākumus (kā *TIB* līdzdalība un valsts aizdevumi) ⁽³²⁾. Turklāt uzņēmums *Kahla II* pārņēma aktīvus, kas piederēja uzņēmumam *Kahla I*, kurā nekad nebija veikta veiksmīga pārstrukturēšana un, pamatojoties uz šo faktu, bija jāiesniedz pieteikums par bankrotu. *Ex post* kļūst skaidrs, ka tika pārņemtas arī strukturālās problēmas, tā kā papildus valsts atbalstam uzņēmums *Kahla II* nav saņēmis privātu finansējumu.
- (112) Cits indikators ir pārāk lielais darbinieku skaits. Tā kā pēctecības uzņēmumiem sniegtais valsts atbalsts parasti ir saistīts ar to, ka tiek saglabātas darba vietas, tas uz noteiktu laiku rada papildu grūtības tāpēc, ka ir jāpaliek noteiktam darba vietu skaitam. Kā pamatots 91. punktā minētajos ziņojumos, federālās zemes valdības galvenais mērķis bija saglabāt darba vietas. Turpmākajos gados uzņēmums *Kahla II* samazināja darbinieku skaitu. Tātad var secināt, ka sākumā darbinieku bija pārāk daudz.
- (113) Tā kā pēctecības uzņēmumi turklāt ir spiesti veikt pārstrukturēšanu, lai tie varētu darboties tirgus ekonomikā, pirmajos gados rodas zaudējumi un naudas plūsma nepieaug, un nepieciešamās investīcijas rada lielu parādu un procentu maksājumu slogu. Tas attiecas arī uz uzņēmuma *Kahla II* gadījumu. Vācija gan nekad nav apzīmējusi procesu, kas notika ar uzņēmumu *Kahla II*, par grūtībās nonākuša uzņēmuma pārstrukturēšanu, taču Komisija konstatē, ka abos ziņojumos 1993. gada novembrī un 1994. gada janvārī tika ieteikta pārstrukturēšana, kas būtu vajadzīga uzņēmuma rentabilitātes atjaunošanai. Turklāt *Projekt Management Eschbach* (PME) ziņojumā, kuru Vācija iesniedza saistībā ar citu procedūru ⁽³³⁾, uzņēmums *Kahla II* tika aprakstīts kā uzņēmums, kas atrodas pārstrukturēšanas procesā, kurš netiks pabeigts līdz 1996. gadam ⁽³⁴⁾. Komisija secināja, ka veselīgam uzņēmumam tāds process nav raksturīgs.

⁽³²⁾ "Pircējam ir tiesības bez turpmākām izmaksām (...) atkāpties no visa līguma, ja (...) turpmākais finansējums netiek piešķirts līdz 31.12.1994.; tas ir spēkā arī, ja finansējums tiek piešķirts tikai daļēji". Finanšu pasākumi šajā līgumā attiecas uz ERP un KfW aizdevumiem 2,5 milj. Vācijas marku apjomā, TIB līdzdalību 7,95 milj. Vācijas marku apjomā, bankas aizdevumu 13,35 milj. Vācijas marku apjomā un 90% galvojumu, ko izsniedza zeme, 20 milj. Vācijas marku apjomā (pirkuma līgums starp *Kahla I* administratoru un Ginteru Raithelu (*Günter Raithel*), noslēgts 26.1.1994.).

⁽³³⁾ C 36/2000, *Graf von Henneberg Porzellan GmbH*.

⁽³⁴⁾ "Tā kā arī *Kahla* pašreiz atrodas atjaunošanas procesā un konsolidācijai droši vien vēl būs nepieciešams viss 1996. gads, diez vai būtu jādodomā par agrāku produkcijas daudzuma pārvietošanu". PME ziņojums, 24.08.1995.

- (114) Vācija turklāt uzskata, ka zaudējumi, kas radās uzņēmumam *Kahla II* pirmo gadu laikā, būtu saistāmi tikai ar īpašās norakstīšanas noteikumu piemērošanu (33. pasākums). Taču Komisija uzskata, ka, pamatojoties uz šo norakstīšanas noteikumu piemērošanu, varbūt bija radušies lielāki zaudējumi, taču uzņēmums bez valsts atbalsta noteikti būtu cietis būtiski lielākus zaudējumus un droši vien būtu pazudis no tirgus. Konstatēts, ka valsts atbalsts Vācijas iesniegtajos 1993. gada un 1994. gada ziņojumos tika apskatīts kā izšķirošs uzņēmuma pastāvēšanai un rentabilitātes atjaunošanai.
- (115) Lai pamatotu argumentus, ka uzņēmums *Kahla II* nekad nav bijis nonācis grūtībās, Vācija ir iesniegusi ziņojumu, kuru konsultants sagatavoja 2002. gada 21. janvārī:

11. tabula

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Apgrozījums (mlj. Vācijas marku)	23,19	28,95	31,46	39,10	34,34	35,81	41,60
Saimnieciskās darbības rezultāts pirms nodokļiem (mlj. Vācijas marku)	[...] (*)						
Naudas plūsma (mlj. Vācijas marku)	[...]						
Krājumi noliktavā	[...]						
Jaudas noslodze %	[...]						
Pašu kapitāls %	[...]						
Cits kapitāls %	[...]						

(*) Komerccnoslēpums. Skat. tabulu 21. punktā.

- (116) Komisija konstatē, ka 11. tabulā attēlots uzņēmuma vēstures *Ex post* vērtējums. Ir derīgi konstatēt, ka svarīgākās 1994. gadā pieejamo ziņojumu prognozes bija pareizas: vismaz pirmajos gados būtu jābūt zaudējumiem. Komisijai tomēr ir jāsniedz tās *ex ante* vērtējums, tātad jākonstatē, vai Vācija, sākot ar 1994. gadu, ir izpildījusi savu pienākumu saskaņā ar EK līgumu un ziņojusi par atbalstu. Ja Vācija būtu izpildījusi savus pienākumus, Komisija būtu sagatavojusi savu vērtējumu, pamatojoties uz šajā laikā tās rīcībā esošajiem ziņojumiem. Kā jau konstatēts 95., 96. un 113. punktā, šie ziņojumu pamatā bija nosacījums, ka uzņēmumam vajadzēja atjaunot rentabilitāti, un secināja, ka šī mērķa īstenošanai valsts atbalsts bija absolūti izšķirošs. Pirms šiem ziņojumiem atbilstoši pastāvošajai praksei Komisija būtu apskatījusi uzņēmumu *Kahla II* (pēctecības uzņēmumu) kā grūtībās nonākušu uzņēmumu. Šis slēdziens *ex post* nevar tikt mainīts tikai tāpēc, ka šīs grūtības, pateicoties ievērojama atbalsta piešķiršanai, tika pārvarētas īsā laika posmā.
- (117) Kopumā Komisija, pamatojoties uz attiecīgajā brīdī tās rīcībā esošajiem ziņojumiem, secina, ka uzņēmums *Kahla II* nebija spējīgs ar saviem spēkiem vai finanšu līdzekļiem pielāgoties tirgus ekonomikas apstākļiem. Komisija īpaši konstatē, ka Vācija jau 1999. gadā šo faktu ir viennozīmīgi atzinusi. Turklāt bez valsts atbalsta uzņēmums droši vien būtu izzudis no tirgus. Faktam, ka ne katrs atsevišķais "Pārstrukturēšanas pamatnostādņēs" minētais indikators ir piemērojams uzņēmumam *Kahla II*, nav nozīmes: šajās pamatnostādņēs nav izsmēloša tipisko pazīmju saraksta, kā arī izsmēloša un kumulatīva kritēriju saraksta.

- (118) Tātad Komisija paliek pie uzskata, ka uzņēmums *Kahla II* laika periodā no 1994. līdz 1996. gada beigām bija grūtībās nonācis uzņēmums, kamēr pirmoreiz, visticamāk, pateicoties sniegtajam atbalstam, tika sasniegts nedaudz pozitīvs rezultāts un pašu kapitāla daļa sāka pieaugt. Komisija uzskata, ka privātā finansējuma nepieejamība bez valsts atbalsta un saņemtā informācija šo uzskatu apstiprina.

C. Atbalsts, kas esot sniegts saskaņā ar apstiprinātām atbalsta shēmām

- (119) Daļa atbalsta pasākumu uzņēmumiem *Kahla I* un *Kahla II* esot sniegta saskaņā ar apstiprinātām atbalsta shēmām. Tā kā Komisija nopietni apšaubīja, ka šie atbalsta pasākumi atbilst apstiprinātām atbalsta shēmām, saskaņā ar kurām tie esot sniegti, izmantojot rīkojumu sniegt informāciju, tā uzaicināja Vāciju saskaņā ar 1999. gada 22. marta Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽³⁵⁾, 10. panta 3. punktu iesniegt visus novērtējumam vajadzīgos dokumentus, ziņas un datus. Ciktāl Vācijas iesniegtā informācija nebūs pietiekama, lai secinātu, ka šos pasākumus ir nodrošinājusi attiecīga programma, Komisija ir pilnvarota pieņemt lēmumu, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju.
- (120) Turpinot formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija secināja, ka 1., 4., 5., 6., 7. un 10. pasākums uzņēmumam *Kahla I* veido pastāvošu atbalstu, kas nav jāizvērtē atkārtoti. Komisija apstiprina uzskatu, ka 8. pasākums netika veikts apstiprinātas atbalsta shēmas ietvaros un ir jāvērtē kā īpašs atbalsts.
- (121) Attiecībā uz uzņēmumu *Kahla II*, turpinot formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija secina, ka 28. un 29. pasākums uzņēmumam *Kahla II* veido pastāvošu atbalstu, kas Komisijai vēlreiz nav jāizvērtē. Komisija apstiprina uzskatu, ka 11., 12. un 20. pasākums netika piešķirti saskaņā ar Komisijas apstiprinātu shēmu. Attiecībā uz pārējiem it kā saskaņā ar apstiprinātu atbalsta shēmu veiktajiem pasākumiem Komisija daļēji pārbaudīs formālās izmeklēšanas procedūras ierosināšanas un turpināšanas laikā veikto iepriekšējo vērtējumu.
- (122) 13., 14., 23. un 30. pasākums: šie 90% valsts galvojumi pamatojas uz noteikumiem, par kuriem Komisijai nekad netika ziņots. Noteikumi tika reģistrēti ar numuru NN 46/97 un Komisija tos nekad nav apstiprinājusi. Kā konstatēts, turpinot formālo procedūru, šie galvojumi ir jāvērtē kā īpašs atbalsts. Turklāt lēmumā par Tīringenē federālās zemes galvojumu pamatnostādņēm⁽³⁶⁾. Komisija noteica, ka šos nepieteiktos noteikumus turpmāk nedrīkst piemērot.
- (123) Attiecībā uz šo galvojumu atbalsta elementiem Vācija apgalvo, ka saskaņā ar vienošanos starp Vāciju un Komisiju galvojuma atbalsta elementam jābūt 0,5% summas, kas nodrošināta ar galvojumu. Tomēr Komisija konstatē, ka šī vienošanās attiecas uz 80% valsts galvojumiem, kas atbilst apstiprinātām atbalsta shēmām. Minētie galvojumi pārsniedza šo robežu par 10% un netika piešķirti apstiprinātas atbalsta shēmas ietvaros, bet gan saskaņā ar nepieteiktiem noteikumiem, kurus Komisija nekad nav apstiprinājusi. Turklāt vienošanās no to piemērošanas loka izslēdza grūtībās nonākušus uzņēmumus. Tātad 0,5% likme, pretēji Vācijas datiem attiecībā uz šiem galvojumiem, netiek piemērota.

⁽³⁵⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽³⁶⁾ 16.12.1996., NN 25/95, SG (96) D/ 11031.

- (124) Attiecībā uz galvojumiem 13., 14. un 23. pasākuma ietvaros, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu garantiju un galvojumu formā⁽³⁷⁾, ir spēkā: “Ja, uzņemoties garantiju, ir ļoti iespējams, ka kredītaņēmējs nespēs izpildīt savas saistības, piemēram, finansiālu grūtību dēļ, garantijas vērtība var būt tikpat augsta kā summa, ar kuru garantija efektīvi ir nodrošināta.” Kā tika izklāstīts “Vērtējuma” B nodaļā (106.-118. punkti), šo pasākumu veikšanas brīdī uzņēmums *Kahla II* bija grūtībās nonācis uzņēmums. Tas nozīmē, ka attiecībā uz galvojumiem, kas tika izsniegti līdz 1996. gadam, šo galvojumu atbalsta elements, iespējams, sasniedz 90% attiecīgo kredītu.
- (125) Attiecībā uz 30. pasākumu, kas tika veikts brīdī, kad uzņēmumam vairāk nebija grūtību, Vācija atkārtoti uzskata, ka, pamatojoties uz 123. punktā minēto vienošanos ar Komisiju, atbalsta ekvivalentam jābūt noteiktam 0,5% apmērā. Taču Komisija atgādina par to, ka šī vienošanās attiecas uz 80% valsts galvojumiem, kas tika izsniegti apstiprinātu atbalsta shēmu ietvaros. Šajā gadījumā galvojums pārsniedz 80% robežu par 10% un netika izsniegts atbilstoši apstiprinātai atbalsta shēmai. Tātad šeit nevar tikt piemērots 0,5% atbalsta ekvivalents. Šī galvojuma izsniegšanas brīdī Tīringenes zeme piekrita galvojumus noteikt atkarīgus no Komisijas lēmuma par Tīringenes zemes galvojumu pamatnostādņiem⁽³⁸⁾, saskaņā ar kuru 80% galvojumu gadījumos, kad galvojumi tiek izsniegti atbilstoši apstiprinātām atbalsta shēmām, atbalsta elements bija jānosaka no 0,5% līdz 2%. Kaut arī šis lēmums attiecas uz 80% galvojumiem, kas tiek izsniegti saskaņā ar apstiprinātām atbalsta shēmām, pēc Komisijas domām, to var analogiski attiecināt uz šo gadījumu. Tomēr, ņemot vērā faktu, ka galvojums nodrošināja lielāko daļu aizdevumiem piemēroto risku, kas atspoguļosies mazā privātas bankas noteiktā procentu likmē, Komisija piemēros šajos noteikumos attiecībā uz galvojumiem pieļaujamo augstāko 2% likmi.
- (126) Līdzīgā veidā Komisija uzskata par pieļaujamu piemērot 2% atbalsta elementu 90% galvojumiem saskaņā ar 13. pasākumu, proti, no 1998. gada 30. marta, kad aizdevumi atbilstoši 18. – 21. pasākumam tika pārveidoti par tirgus aizdevumu. Tirgus aizdevuma procentu likme bija 5,90%. Līdz aizdevumu pārveidošanai saskaņā ar 18. – 21. pasākumu, to procentu likme bija no 6,5% līdz 6,75%. Līdz ar to no valsts līdzekļiem saņemtie aizdevumi par privātu aizdevumu tika pārveidoti brīdī, kad uzņēmumam bija iespējams saņemt zemāku procentu likmi par privātu tirgus aizdevumu nekā vajadzētu maksāt par no valsts līdzekļiem saņemtiem aizdevumiem. Šajā sakarībā tiek atgādināts, ka šī pārveidošana bija iespējama, jo par šo jauno aizdevumu tika izsniegts 90% valsts galvojums.
- (127) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju uz šiem galvojumiem attiecas *de minimis* noteikumi. *De minimis* noteikumu piemērošana tiek pārbaudīta “Vērtējuma” D nodaļā.
- (128) 15. pasākums: dotācija 2,5 mlj. Vācijas marku apmērā esot piešķirta apstiprinātas atbalsta shēmas⁽³⁹⁾ ietvaros. Turpinot formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija kļūdaini secināja, ka šī shēma attiecas tikai uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Vācija pamatoti ir norādījusi, ka arī uz lieliem uzņēmumiem attiecas noteikti nosacījumi par atbalstu šīs shēmas ietvaros. Tomēr izteikti grūtībās nonākuši uzņēmumi ir izslēgti no šīs shēmas piemērošanas jomas.

⁽³⁷⁾ OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp., 3.2. punkts.

⁽³⁸⁾ 16.12.1996., NN25/95, SG (96) D/11031.

⁽³⁹⁾ N 408/93, SG (93) D/ 19245, 26.11.1993. (OV C 213, 19.8.1992., 2. lpp.).

- (129) Komisija nesēn par šo shēmu ļaunprātīgu izmantošanu ir pieņēmusi negatīvu lēmumu, jo tā, cita starpā, tika piemērota attiecībā uz grūtībās nonākušiem uzņēmumiem⁽⁴⁰⁾. Šajā lēmumā Komisija viennozīmīgi konstatēja, ka Vācijas uzņēmumu *Kahla II* bija pieskaitījusi grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kas šo shēmu bija izmantojuši pretēji Komisijas apstiprinātajiem īpašajiem noteikumiem. Lēmumā attiecībā uz minēto shēmu Komisija konstatēja, ka tās lēmums par shēmu būtu neatkarīgs no tās lēmuma par šo gadījumu, kura kontekstā tika pārbaudīta individuāla piemērošana. Šajā lēmumā Komisija uzskata, ka uzņēmums *Kahla II* šī atbalsta pasākuma sniegšanas brīdī bija grūtībās nonācis uzņēmums. Līdz ar to paliek spēkā viedoklis, ka šis atbalsts ir jāapskata kā jauns atbalsts.
- (130) 16. pasākums: aizdevums 0,2 mlj. Vācijas marku apmērā esot piešķirts apstiprinātās pašu kapitāla palīdzības programmā⁽⁴¹⁾. Šī programma attiecās tikai uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tā kā uzņēmumā *Kahla II* tomēr bija vairāk nekā 250 darbinieku un tādēļ šī pasākuma nodrošināšanas brīdī tas netika klasificēts kā mazs vai vidējs uzņēmums, atbalsts acīmredzami neatbilst shēmai. Vācija nesēn norādīja, ka aizdevums netika piešķirts uzņēmumam, bet gan G. Raitelam. Shēmas apstiprinājumā, kuras ietvaros aizdevums tika piešķirts, Komisija ir konstatējusi, ka investori šādu atbalstu saņem tikai ar nosacījumu, ka viņi šo kapitālu iegulda uzņēmumā. To G. Raitels ir izdarījis. Tātad šī aizdevuma mērķis bija uzņēmuma atbalstīšana, lai gan tieši tas tika izsniegts privātpersonai. Tādēļ aizdevums ir jāvērtē kā jauns atbalsts uzņēmumam *Kahla II*.
- (131) 17., 18., 19. un 22. pasākums: Komisija pārbaudes laikā secinājusi, ka shēmā, saskaņā ar kuru šie aizdevumi tika piešķirti⁽⁴²⁾, minētie nosacījumi šajā gadījumā ir izpildīti. Tātad šie kredīti veido pastāvošu atbalstu, kas Komisijai vēlreiz nav jāvērtē.
- (132) 21. pasākums: šis aizdevums esot izsniegts apstiprinātās atbalsta shēmas⁽⁴³⁾ ietvaros. Taču shēma uzņēmumiem jaunajās zemēs aizdevumu paredzēja maksimāli 2 mlj. Vācijas marku apmērā. Apskatāmais aizdevums pārsniedz šo robežu. Tātad Komisija nevar secināt, ka attiecīgajā shēmā minētie nosacījumi ir izpildīti. Ņemot vērā procentu likmes pazemināšanos, samazinātu izsniegto nodrošinājumu vērtību un 90% galvojuma izsniegšanu, kas nosedz gandrīz visu kredītrisku, Komisija uzskata, ka, iespējams, šis aizdevums tā izsniegšanas brīdī pilnā apjomā veidoja atbalstu.
- (133) 24. un 25. pasākums tika piešķirti apstiprinātu atbalsta shēmu ietvaros, proti, lai nodrošinātu 5. tabulā atsevišķi minētās investīcijas. Turklāt no Vācijas iesniegtās informācijas secināms, ka daļa īpašās norakstīšanas noteikumu (33. pasākums) ietvaros sniegtā investīciju atbalsta tāpat bija paredzēta šo investīciju nodrošināšanai. Vācija ir apstiprinājusi, ka visi šie pasākumi atbilst shēmām, saskaņā ar kurām tie esot nodrošināti. Tātad 24., 25. un 33. pasākums veido pastāvošu atbalstu, kas Komisijai vēlreiz nav jāvērtē.

⁽⁴⁰⁾ 19.6.2002. C 69/98, SG (2002) D/34461 (līdz šim nav publicēts).

⁽⁴¹⁾ ERP Pašu kapitāla palīdzības programma, 13.10.1993. N 213/93, SG (93) D/16665.

⁽⁴²⁾ ERP Uzņēmējdarbības uzsākšanas programma, N 108c/1994. (skat. 6. atsauci).

ERP Atjaunošanas programma, N 108b/1994 (skat. 7. atsauci).

KfW Vidējo uzņēmumu programma, NN 109/93, SG (94) (skat. 8. atsauci).

⁽⁴³⁾ ERP Vides aizsardzības programma N 563d/94 (skat. 9. atsauci).

- (134) 26. pasākums: dotācijas nodarbinātības veicināšanai saistībā ar vides aizsardzības investīcijām, kuras tika piešķirtas it kā atbilstoši apstiprinātai shēmai, nav uzskatāmas kā atbalsts⁽⁴⁴⁾. Taču, kā tika konstatēts formālās izmeklēšanas procedūras laikā, shēma attiecībā uz vides elementiem bija paredzēta vides apdraudējumu novēršanai valsts uzņēmumos. Līdz ar to dotācijas viennozīmīgi neatbilst programmai, pamatojoties uz kuru tās esot piešķirtas. 1994. gada 29. jūlija vēstulē⁽⁴⁵⁾ Vācija Komisijai paskaidroja, kā šī priekšraksti būtu skaidrojami. Vācija viennozīmīgi konstatēja, ka tādi pasākumi varētu tikt veikti tikai kopienās, pilsētās u.c. Tāpat attiecībā uz šo atbalstu tika ņemti vērā *Treuhand* uzņēmumi pirms to privatizācijas, jo tie līdz tās brīdim būtu jāapskata kā valsts uzņēmumi⁽⁴⁶⁾. Komisija uzskatīja, ka šie pasākumi neveidoja atbalstu, jo tie nevienam uzņēmumam nerādīja priekšrocības⁽⁴⁷⁾.
- (135) Taču uzņēmums *Kahla II* šo pasākumu piešķiršanas brīdī bija privāts uzņēmums un līdz ar to nebija tiesīgs saņemt atbalstu. Turklāt Komisija atgādina, ka daļu šo dotāciju piešķirā Tiringenes zeme, kaut arī saskaņā ar attiecīgo shēmu tikai Federālā darba institūcija bija tiesīga piešķirt šādas dotācijas. Tātad Komisija nevarēja secināt, ka šie pasākumi veido pastāvošu atbalstu⁽⁴⁸⁾.
- (136) Pēc tam, kad formālā izmeklēšanas procedūra tika turpināta, Vācija mainīja savu argumentāciju un apgalvoja, ka šie pasākumi uzņēmumam nebūtu radījuši priekšrocības. Pašlaik Vācija norāda, ka pasākumi esot paredzēti veco iekārtu likvidācijai, kas esot nozīmīgi apkārtējās vides interesēs. Taču Komisija nevar akceptēt, ka veco iekārtu likvidēšana neradītu uzņēmumam priekšrocības. Šāda veida darbi neizbēgami izraisītu lietderīgās platības palielināšanos un uzņēmuma vērtības pieaugumu.
- (137) Vācija nesēn apgalvoja, ka pasākumi esot bijuši paredzēti 1990. gada jūlijā radušos apdraudējumu videi novēršanai. Atbilstoši Komisijas praksei šādi pasākumi neveido atbalstu. Taču Vācija nav iesniegusi nevienu pierādījumu par to, ka būtu bijuši jebkādi apdraudējumi, kas esot radušies līdz 1990. gada jūlijam. Turklāt šos apdraudējumus it kā bija novērsis uzņēmums *Kahla I*, kas šo atbalstu apdraudējumu novēršanai vajadzīgās summas apmērā bija izmantojis jau 1991. gadā (2. pasākums). Vācija nekad nav iesniegusi pierādījumu, ka apdraudējumi videi vēl aizvien nebija novērsti, kad tika pārdoti uzņēmuma *Kahla I* īpašumi. Pat ja tas tā bija, ieguvējam attiecīgi bija jāpārbauda, ka uzņēmuma aktīvi nerada šādus draudus. Ja tas tā nebija, viņš nebija rīkojies ar atbilstošu rūpību, un līdz ar to nav akceptējams, ka vēlāk šim mērķim tiek pieprasīts valsts atbalsts. Ja būtu notikusi attiecīga pārbaude, šādu draudu esamība un vajadzība atlikt līdzekļus to novēršanai būtu ņemta vērā pārdošanas cenā, nevis vēlāk valsts atbalsta pieprasījumā.

⁽⁴⁴⁾ 13.1.1995. NN 117/92, SG (95) D/ 341.

⁽⁴⁵⁾ Reģistrēta 29.7.1994. ar numuru A/33865.

⁽⁴⁶⁾ "Pasākumu subjekti saskaņā ar "Darba veicināšanas likuma" (AFG) 124.h pantu vides sanācijas un vides uzlabošanas jomā ir publisko tiesību juridiskas personas, pirmkārt, pašvaldības (pilsētas, rajoni, kopienas u.c.), kā arī *Threuhandanstalt* atkarīgie uzņēmumi". 29.7.1994. vēstule (skat. 52. atsauci).

⁽⁴⁷⁾ "Tas nozīmē, ka pasākumi, kas ir kāda uzņēmuma interesēs, nav tiesiski". 29.7.1994. vēstule, citēta 52. atsaucē.

⁽⁴⁸⁾ Skat. arī lēmums lietā C 36/2000, SG (2001) D/292014.

- (138) Vācija arī izteicās, ka uzņēmums, ja būtu zinājis, ka šie pasākumi veido atbalstu, attiecīgos darbus varbūt nemaz nebūtu veicis vai būtu iesaistījis savu personālu, mazāk darbiniekus vai citu personālu. Vācija apgalvo, ka fakts, ka Komisija neklasificētu shēmu kā atbalstu un to neapstiprinātu, būtu pietiekams iemesls pamatotām gaidām, ka pasākumi neveidotu atbalstu. Komisija šo argumentu nevar akceptēt, jo shēma tika apstiprināta, pamatojoties uz paziņojumu un Vācijas iesniegto papildu informāciju. Tāpēc Vācija nevar apzināti rīkoties pretrunā ar paziņojumu un saistīt pārkāpumus ar likumīgi sagaidāmu notikumu. Arī saņēmējs nevar neņemt vērā šādu sagaidāmu notikumu, ja Vācijas atbalsta shēmā viennozīmīgi ir paredzēts, ka šie pasākumi nevar tikt veikti kāda atsevišķa uzņēmuma interesēs un ka tikai Federālā darba institūcija bija tiesīga piešķirt šādas dotācijas, bet šajā gadījumā daļu atbalsta bija izsniegusi Tīringenē federālā zeme.
- (139) Vācija nobeigumā izteicās, ka šīs dotācijas veido vispārēju pasākumu, no kura bez diskriminācijas visi Vācijas uzņēmumi var gūt priekšrocības. Taču Komisija konstatē, ka šis apgalvojums ir pretrunā ar visu iepriekš sniegto informāciju. No Vācijas likuma (Darba veicināšanas likuma (AFG) 249.h pants) noteikumiem un visiem Komisijai iesniegtajiem dokumentiem, kas ļāva Komisijai programmu neklasificēt kā atbalstu un neapstiprināt, viennozīmīgi secināms, ka ne visi uzņēmumi no šādiem pasākumiem var gūt priekšrocības. Tieši pretēji, Vācijas likumi un visi Vācijas iesniegtie dokumenti, uz kuru pamata Komisija varēja novērtēt noteikumus, attiecas uz publisko tiesību juridisku personu un kategoriski izslēdz pasākumus atsevišķu uzņēmumu labā. Šis noteikums satur viennozīmīgi selektīvu komponentu, kas paredz, ka pasākums nevar tikt vērtēts kā vispārīgs pasākums.
- (140) 27. pasākums: dotācijas dažādiem mērķiem, kas tika piešķirtas 1995. un 1996. gadā. Tā kā netika iesniegts tiesisks pamatojums, Komisija dotācijas iepriekš novērtēja kā jaunu atbalstu. Vācija tad apgalvoja, ka dotācijas pētījumiem un attīstībai 0,318 mlj. Vācijas marku apjomā esot piešķirtas apstiprinātas atbalsta shēmas⁽⁴⁹⁾ ietvaros. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, šis atbalsts atbilst šai shēmai un līdz ar to veido pastāvošu atbalstu, kas vēlreiz nav jāizvērtē.
- (141) Attiecībā uz dotācijām iekārtošanai darbā 0,021 mlj. Vācijas marku apmērā Vācija uzskatīja, ka tās neveido atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē, tā kā tās bija paredzētas cilvēku ar īpašām vajadzībām (invalidu) nodarbinātības veicināšanai. Tomēr Komisija konstatē, ka atbalstu neveido tikai tādi pasākumi, kas ir spēkā saskaņā ar pamatnostādņēm attiecībā uz atbalstu nodarbinātības veicināšanai⁽⁵⁰⁾ ("Nodarbinātības pamatnostādnes"), pamatojoties uz objektīviem kritērijiem katrai atsevišķai personai, nevis palīdzot noteiktiem uzņēmumiem vai ražošanas nozarēm. Neskatoties uz rīkojumu sniegt informāciju īpaši attiecībā uz šo jautājumu, Vācija šajā sakarībā nav iesniegusi nekādus pierādījumus. Tātad, pamatojoties uz iesniegto informāciju, Komisija secina, ka šie pasākumi veidoja valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.
- (142) Uz pārējām dotācijām par dalību izstādēs 0,122 mlj. Vācijas marku apmērā, kā arī dotācijām par reklāmu 0,030 mlj. Vācijas marku apmērā esot attiecināmi *de minimis* noteikumi Turpmāk tiks pārbaudīts, vai tās atbilst *de minimis* noteikumiem.
- (143) 28. un 29. pasākums: kā tika noskaidrots formālās izmeklēšanas turpināšanas laikā, šie pasākumi, pamatojoties uz pieejamo informāciju, tiek novērtēti kā pastāvošs atbalsts. Turklāt no Vācijas iesniegtās informācijas secināms, ka daļa no īpašās norakstīšanas noteikumu (33. pasākums) ietvaros sniegtā investīciju atbalsta tāpat bija paredzēta šo investīciju nodrošināšanai. Vācija ir pierādījusi, ka visi šie pasākumi atbilst noteikumiem, saskaņā ar kuriem tie esot sniegti. Līdz ar to tie veido pastāvošu atbalstu, kas Komisijai vēlreiz nav jāizvērtē.

⁽⁴⁹⁾ 31.12.1993. N 660/93, SG D/21632 un 25.11.1991. N 477/91, SG (91) D/22704.

⁽⁵⁰⁾ OV C 334, 12.12.1995., 4. lpp.

- (144) **31. pasākums:** citas dotācijas nodarbinātības veicināšanai, kas tika piešķirtas saskaņā ar apstiprinātu atbalsta shēmu ⁽⁵¹⁾. Pamatojoties uz Vācijas iesniegto informāciju, Komisija uzskata, ka šīs dotācijas atbilst shēmai, saskaņā ar kuru tās tika piešķirtas. Tātad tās veido pastāvošu atbalstu, kas Komisijai vēlreiz nav jāizvērtē.
- (145) **32. pasākums:** dotācijas dažādiem mērķiem. Tā kā netika iesniegts tiesisks pamatojums, Komisija novērtēja dotācijas kā jaunu atbalstu. Taču Vācija apgalvo, ka dotācijas pētījumiem un attīstībai 0,009 mlj. Vācijas marku apmērā esot piešķirtas apstiprinātas atbalsta shēmas ⁽⁵²⁾ ietvaros. Taču šī programma attiecas tikai uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Saskaņā ar pieejamo informāciju, no 1997. līdz 1999. gadam uzņēmums *Kahla II* nevienā brīdī nebija klasificēts kā mazs vai vidējs uzņēmums, galvenokārt tāpēc, ka 250 darbinieku robeža nekad nav tikusi ievērota, arī atņemot mācekļu skaitu. Tātad uz atbalstu acīmredzami neattiecas shēma, saskaņā ar kuru tas it kā tika sniegts, un tas jāvērtē kā jauns atbalsts.
- (146) Attiecībā uz dotācijām iekārtošanai darbā Vācija atkārtoti paskaidroja, ka tās neveido atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē, jo tās bija paredzētas cilvēku ar īpašām vajadzībām (invalidu) nodarbinātības veicināšanai. Kā 27. pasākumā minēto dotāciju gadījumā, Vācija tomēr arī šajā gadījumā, neskatoties uz rīkojumu sniegt informāciju īpaši attiecībā uz šo jautājumu, nav iesniegusi nekādus pierādījumus. Saskaņā ar uzņēmuma gada pārskatu ⁽⁵³⁾ datiem dotācijas iekārtošanai darbā 1997. un 1998. gadā ir 0,119 mlj. Vācijas marku un 1999. gadā - daļa nezināmā apmērā no 1999. gada pārskatā uzrādītajām dotācijām izstādei un iestrādei 0,121 mlj. Vācijas marku apmērā. Līdz ar to, pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisija secināja, ka šie pasākumi veidoja valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.
- (147) Uz pārējām dotācijām daļēji izstādēs un dotācijām reklāmai 0,103 mlj. Vācijas marku apmērā 1997. un 1998. gadā, kā arī uz daļu nezināmā apjomā no 1999. gada pārskatā uzrādītajām dotācijām izstādei un iestrādei 0,121 mlj. Vācijas marku apmērā 1999. gadā it kā attiecas *de minimis* noteikumi. "Vērtējuma" D nodaļā tiks pārbaudīts, vai tās atbilst *de minimis* noteikumiem.
- (148) Ievērojot iepriekš minēto izklāstu, 17., 18., 19., 22., 24., 25. pasākums, daļa 27. pasākuma, 28., 29., 31., kā arī 33. pasākums veido pastāvošu atbalstu, kas Komisijai nav atkārtoti jāizvērtē.

D. *De minimis* pasākumi

- (149) Uz 13., 14., 23. pasākumu, daļu 27. pasākuma, 30. pasākumu, kā arī daļu 32. pasākuma esot attiecināmi *de minimis* noteikumi ⁽⁵⁴⁾. Saskaņā ar šiem noteikumiem triju gadu laikā no pirmā *de minimis* atbalsta saņemšanas brīža kopējā maksimālā *de minimis* atbalsta summa ir 100 000 euro. Šī summa ietver visu veidu valsts atbalstu, kas tiek sniegts kā *de minimis* atbalsts, un neskar iespēju, ka saņēmējs, pamatojoties uz Komisijas apstiprinātiem noteikumiem, saņem citu atbalstu. Atbilstošie laika periodi ir no 1994. gada 25. marta līdz 1997. gada 25. martam un no 1997. gada 25. marta līdz 2000. gada 25. martam.
- (150) Uz pirmo laika periodu no 1994. līdz 1997. gadam attiecas 13., 14., 23. un daļa no 27. pasākuma esot saskaņā ar *de minimis* noteikumiem.

⁽⁵¹⁾ NN 107/97, spēkā no 1997. gada 1. aprīļa, apstiprināti ar 6.2.1993. vēstuli SG (98) 1049.

⁽⁵²⁾ 23.01.1997., NN 331/96, SG (97) D/ 482.

⁽⁵³⁾ Ziņojumi par *Kahla/Thüringen Porzellan GmbH* gada pārskatu auditu par 1997., 1998. un 1999. gadu.

⁽⁵⁴⁾ Skat. 16. un 17. atsauci.

- (151) Lai gan daļa 27. pasākuma ietvaros piešķirtajām dotācijām, uz kurām attiecas *de minimis* noteikumi, proti, dotācijas dalībai izstādēs 122 000 Vācijas marku apmērā un dotācijas reklāmai 30 000 Vācijas marku apmērā, kopā sasniedz 152 000 Vācijas marku (77 716 euro), šos līdzekļus vajadzētu summēt ar 13., 14. un 23. pasākumā sniegto galvojumu atbalsta ekvivalentu. Kā konstatēts 124. punktā, galvojuma vērtība var būt tikpat augsta kā summa, ar kuru galvojums ir efektīvi nodrošināts⁽⁵⁵⁾. Tas nozīmē, ka šo galvojumu atbalsta elements to piešķiršanas brīdī, iespējams, sasniedz 90% attiecīgo kredītu, kas neiekļaujas *de minimis* noteikumu robežās. Līdz ar to nevar akceptēt, ka uz visiem šiem pasākumiem attiecas *de minimis* noteikumi.
- (152) Attiecībā uz laika periodu no 1997. līdz 2000. gadam uz 30. pasākuma galvojumu un daļu 32. pasākuma esot attiecināmi *de minimis* noteikumi.
- (153) Attiecībā uz 30. pasākumā sniegto galvojumu atbalsta elements var tikt noteikts 41 760 Vācijas marku apjomā, ja, kā izskaidrots 125. punktā, tiek piemērots 2% atbalsta ekvivalents. Daļa 32. pasākuma, uz kuru it kā attiecas *de minimis* noteikumi, ietver dotācijas dalībai izstādēs 294 000 Vācijas marku apmērā un dotācijas izdevumu samazināšanai 114 000 Vācijas marku apmērā. Turklāt būtu jāpieskaita galvojuma vērtība saskaņā ar 13. pasākumu no brīža, uz kuru tas nodrošināja tirgus aizdevumu. Kā izklāstīts 47. punktā, šie aizdevumi kopā bija 7,329 mlj. Vācijas marku. Ja arī šajā gadījumā tiek piemērots 2% atbalsta ekvivalents attiecībā uz ar galvojumu garantētā aizdevuma summu, atbalsta elements būtu 131 922 Vācijas marku. Līdz ar to it kā saskaņā ar *de minimis* noteikumiem veiktie pasākumi laika periodā no 1997. līdz 1999. gadam kopā ir 581 682 Vācijas marku. Šī summa vairākkārt pārsniedz *de minimis* noteikumos paredzēto robežu.
- (154) Ievērojot iepriekš minēto, Komisija nevar piekrist, ka uz visiem šiem pasākumiem attiecas *de minimis* noteikumi. Līdz ar to tie veido atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

E. Jauns atbalsts

- (155) Ņemot vērā iepriekš minēto izklāstu, uzņēmuma *Kahla I* labā veiktais 8. pasākums, kā arī uzņēmuma *Kahla II* labā veiktais 11., 12., 13., 14., 15., 16., 20., 21., 23., 26., 27., 30. un 32. pasākums tiek vērtēti kā jauns atbalsts. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisija nevar secināt, ka tie atbilst apstiprinātām atbalsta shēmām.

F. Saderība ar kopējo tirgu

- (156) EK līgumā ir paredzēti daži izņēmumi no principa attiecībā uz valsts atbalsta vispārējo saderību ar kopējo tirgu. EK līguma 87. panta 2. punktā minētie izņēmuma noteikumi šajā gadījumā nav piemērojami, jo atbalsta pasākumi neveido ne sociālu palīdzību individuāliem patērētājiem, ne palīdzību kaitējumu novēršanai, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi, ne palīdzību tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos, kurus iespaidojusi Vācijas sadalīšana. Iespējas tikt atbrīvotam no principa attiecībā uz nesaderību ar kopējo tirgu ir noteiktas EK līguma 87. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktos. 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts atļauj Komisijai apstiprināt atbalstu noteiktu apgabalu ekonomiskai attīstībai. 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts paredz apstiprināt valsts atbalstu atsevišķu saimniecisku darbību vai tautsaimniecības jomu attīstības veicināšanai, ja šādam atbalstam nav tāda nelabvēlīga iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā vispārējām interesēm. Komisija ir publicējusi dažādas pamatnostādnes, kurās sīki izklāstīti noteikumi, saskaņā ar kuriem atbalsts var tikt apstiprināts.

⁽⁵⁵⁾ Turpat, skat. 37. atsauci.

Līdz 1996. gada beigām sniegtie atbalsti

- (157) Vācija neapstrīd, ka atbalsts uzņēmumam *Kahla I*, lai gan attiecīgais uzņēmums atrodas apgabalā, kurā reģionālais atbalsts atbilstoši EK līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktam varētu tikt apstiprināts, ir jāvērtē atbilstoši "Pārstrukturēšanas pamatnostādņem" (1994. g.), jo prioritārais atbalsta mērķis nebija atbalsts reģionam, bet gan attiecās uz grūtībās nonākušā uzņēmuma ilglaicīgas rentabilitātes atjaunošanu. Komisija te atgādina, ka ir jāvērtē tikai 8. pasākuma ietvaros sniegtais atbalsts.
- (158) Attiecībā uz uzņēmumu *Kahla II* Vācija apgalvo, ka pasākumu, kas tika vērtēti kā atbalsts un kas nav nodrošināti ar apstiprinātām atbalsta shēmām vai uz tiem neattiecas *de minimis* noteikumi, mērķis bija atbalsts reģionam. Komisija atgādina, ka kā īpašā atbalsts vērtēšanas pasākumi ietver 11., 12., 13., 14., 15., 16., 20., 21., 23., 26., 27., 30. un 32. pasākumu.
- (159) Komisija uzskata, ka nevar piemērot "Pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu reģionāliem mērķiem" ⁽⁵⁶⁾ ("Reģionālā atbalsta pamatnostādnes"), vērtējot saderību ar kopējo tirgu no 1994. līdz 1996. gadam piešķirtajam atbalstam. Šo pamatnostādņu 10. atsaucē tiek noteikts: "Uz īpašo atbalstu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem attiecas īpaši noteikumi un tas netiek apskatīts kā īsts reģionālais atbalsts". Šie īpašie noteikumi ir "Pārstrukturēšanas pamatnostādnes".
- (160) Komisija konstatē, ka toreizējās "Reģionālā atbalsta pamatnostādnes" brīdī, kad atbalsts tika sniegts, nevarēja piemērot. Atbalsta piešķiršanas brīdī spēkā esošie noteikumi, kas ir minēti šo pamatnostādņu 2. atsaucē, tomēr tāpat viennozīmīgi nosaka, ka nevar tikt sniegts tāds atbalsts, ja līdz ar to tiek pārkāpti īpašie noteikumi attiecībā uz atbalstu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem. Kā izklāstīts iepriekš minētajā "Vērtējuma" B nodaļā (106. – 118. punkts), Komisija ir secinājusi, ka uzņēmums *Kahla II* līdz 1996. gadam bija grūtībās nonācis uzņēmums. Līdz ar to īpašais atbalsts nevar tikt vērtēts saskaņā ar šiem noteikumiem. Tas ir skaidrs arī, pamatojoties uz izmaksu veidu, kas tika segtas, izmantojot atbalstu. Komisija atgādina par 5. tabulu, saskaņā ar kuru 80% izdevumu ir izlietoti tehnikas un apgrozāmo līdzekļu atjaunošanai, kas ir raksturīgi izdevumi pārstrukturēšanai, nevis ieguldījumu projektam.
- (161) Ievērojot iepriekš minēto, Komisija nevar secināt, ka līdz 1996. gadam uzņēmumam *Kahla II* sniegtais kopējais atbalsts var tikt apskatīts kā ar kopējo tirgu nesaderīgs reģionālais atbalsts.
- (162) Vācija nesēn izklāstīja, ka atbalsts atbilstoši 26. pasākumam būtu jāapskata kā nodarbinātības atbalsts. "Nodarbinātības pamatnostādnes" ⁽⁵⁷⁾ paredz atbalstu jaunu darba vietu radīšanai. Saskaņā ar Vācijas datiem dotācijas tika izmantotas, lai utilizētu uzņēmuma daļu *Kahla II* iekārtām. Šos darbus veica bezdarbnieki un līdz ar to tika sekmēta īslaicīga bezdarbnieku nodarbinātība. Taču netika sekmēta ilgstoša nodarbinātība. Arī šis atbalsts nevar tikt apskatīts kā atbalsts darba vietu saglabāšanai, jo uzņēmumā notika ievērojama štatu samazināšana (no 380 darbiniekiem 1994. gadā līdz 327 darbiniekiem 1996. gadā). Turklāt Vācijas paskaidrojumi par atbalsta izmantošanu, proti, bezdarbnieku pagaidu nodarbināšanu, viennozīmīgi pierāda, ka uzņēmumā *Kahla II* netika saglabātas darba vietas. Tādēļ Komisija uzskata, ka 26. pasākums, pamatojoties uz "Pamatnostādņem attiecībā uz atbalstu nodarbinātības veicināšanai", nevar tikt apstiprināts kā nodarbinātības atbalsts. Šis Komisijas uzskats ir spēkā arī attiecībā uz atbalstu, kas sniegts pirms pamatnostādņu spēkā stāšanās, jo "Nodarbinātības pamatnostādnes" vienīgi apstiprina jau pastāvošu praksi un nodarbinātības atbalsts tāpat nevar tikt atļauts, ja netiek radītas vai saglabātas darba vietas.

⁽⁵⁶⁾ OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.

⁽⁵⁷⁾ Skat. 50. atsauci.

- (163) Tā kā uzņēmums īpašā atbalsta piešķiršanas brīdī bija nonācis grūtībās, ir jāpārbauda, vai atbalsts uzņēmumam *Kahla II* līdz 1996. gadam un atbalsts uzņēmumam *Kahla I* var tikt uzskatīts saskaņā ar “Pārstrukturēšanas pamatnostādņēm” kā ar Kopējo tirgu saderīgs. Komisija uzskata, ka nevar piemērot nevienas citas Kopienas pamatnostādnes, piemēram, pamatnostādnes attiecībā uz atbalstu pētījumu un attīstības veicināšanai, vides aizsardzībai, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem vai izglītībai. Tā kā visi atbalsta pasākumi tika sniegti pirms stājās spēkā “Pārstrukturēšanas pamatnostādņu” pārstrādātā redakcija, ir jāpiemēro 1994. gada 23. decembra pamatnostādnes⁽⁶¹⁾. Secīgi tiek vērtēta svarīgāko šajās pamatnostādņēs noteikto nosacījumu izpilde.
- (164) Pārstrukturēšanas atbalsts parasti ir kombinācija, ko veido atbalsts uzņēmumam zaudējumu, sociālo izdevumu, apgrozāmo līdzekļu u.c. segšanai, un materiālās investīcijas. To var viennozīmīgi pārbaudīt, nosakot mērķus atbalsta pasākumiem uzņēmumam *Kahla I* un pasākumiem, kas līdz 1996. gadam tika sniegti uzņēmumam *Kahla II*⁽⁵⁹⁾.
- (165) Attiecībā uz atbalstu uzņēmumam *Kahla I*, kā uzsvērts formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas un turpināšanas laikā, Komisijai nekad netika iesniegts pārstrukturēšanas plāns. Pārstrukturēšanas plāna trūkuma dēļ nav izpildīti noteikumi, kuriem, lai apstiprinātu pārstrukturēšanu, ir jābūt saskaņā ar “Pārstrukturēšanas pamatnostādņēm”, jo īpaši pamatots pārstrukturēšanas plāns, sniedzot atbalstu⁽⁶⁰⁾. Tātad saskaņā ar 8. pasākumu sniegtais atbalsts ir jāvērtē kā nesaderīgs ar kopējo tirgu.
- (166) Attiecībā uz atbalstu, kas no 1994. līdz 1996. gadam tika sniegts uzņēmumam *Kahla II*, formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas un turpināšanas laikā Komisija konstatēja norādes, ka uzņēmums bija veicis pārstrukturēšanu. Vācijas iesniegtie ziņojumi apraksta pasākumus dzīvotspējas atjaunošanai: orientācija uz jauniem produktiem, štatu samazināšana, vecās tehnikas un iekārtu utilizācija, ražošanas iekārtu slēgšana, investīcijas, lai varētu ievērot tehniskus standartus un vides aizsardzības normas, kā arī noieta tīkla atjaunošana. Formālās izmeklēšanas procedūras laikā Vācija norādīja, ka šie pasākumi bija uzņēmuma koncepcijas pirmā daļa, kura vēlāk tika attīstīta tālāk, un atteicās definēt šos pasākumus kā pārstrukturēšanas plānu. 2002. gada 1. oktobra vēstulē Vācija beidzot paskaidroja, ka, ja Komisija uzņēmumu *Kahla II* apskatītu kā grūtībās nonākušu uzņēmumu, šie pasākumi būtu jāapskata kā pārstrukturēšanas atbalsts.
- (167) Tomēr nav skaidrs, kurš no iesniegtajiem dokumentiem ir jāapskata kā attiecīgais pārstrukturēšanas plāns. Komisija pieņem zināšanai, ka pirmais ziņojums tika sagatavots pirms īpašumu pārdošanas un turklāt bija paredzēts iesniegšanai TIB, lai pieņemtu lēmumu par lietderību līdzdalības iegūšanai uzņēmumā. Lai gan abi ziņojumi piedāvāja daudzus pasākumus, kas bija vajadzīgi uzņēmuma dzīvotspējas atjaunošanai, šos pasākumus saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju izstrādāja investors. Ja šie ziņojumi tiktu apskatīti kā pārstrukturēšanas plāns, ir skaidrs fakts, ka ieteiktie pasākumi neveido plāna galīgo redakciju, īpaši izskatot ieteiktās izmaksas. Pirmais ziņojums kopējās izmaksas paredzēja 30,945 mlj. Vācijas marku apmērā, ko veidoja investīcijas, īpašumu iegūšanas, zaudējumu

⁽⁶¹⁾ “Pārstrukturēšanas pamatnostādņu” (1999) 7.5. punktā ir teikts: “Jebkuru glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu, kas tiek piešķirts bez Komisijas apstiprinājuma un līdz ar to ir pretrunā ar EK līguma 88. panta 3. punktu, Komisija pārbaudīs tā saderīgumu ar kopējo tirgu šādi”, proti, “pamatojoties uz pamatnostādņēm, kas ir bijušas spēkā atbalsta piešķiršanas brīdī”.

⁽⁵⁹⁾ Skat. jo īpaši 5. tabulu.

⁽⁶⁰⁾ 2000. gada 22. marta Eiropas Kopienas tiesas spriedums lietā C-17/99, Francija pret Komisiju, 2001, I-2481. lpp., 27. punkts.

nosešanas un procentu maksājumi par aizdevumiem. Otrais ziņojums ieteica pārstrukturēšanas pasākumus kopā 27,727 mlj. Vācijas marku apjomā, ko veidoja ieguldījumi (ieskaitot īpašumu pārņemšanu), zaudējumu nosešanas un apgrozāmie līdzekļi. Ne pirmajā, ne otrajā ziņojumā paredzētās izmaksas neatbilst Vācijas aprakstītajām izmaksām "Investīciju plānā" un 5. tabulā detalizēti attēlotajām izmaksām, uz kuru pamata atbalsts it kā tika sniegts. Abos ziņojumos šo izmaksu finansēšanai paredzēto izmaksu saraksts nesatur daudzus atbalsta pasākumus, kas patiesībā tika veikti uzņēmuma labā (skat. 4. tabulu), kas tāpat attiecas uz "Investīciju plānu" (5. tabula). Ja kāds no šiem dokumentiem tiktu apskatīts kā pārstrukturēšanas plāns, Komisija var tikai secināt, ka plāns vai nu nebija galīgais plāns, vai arī uzņēmums ir saņēmis lieku atbalstu.

- (168) Pat ja šos dokumentus varētu apskatīt kā pārstrukturēšanas plānu, tie nevar tikt uzskatīti par pārstrukturēšanas plānu galīgā redakcijā. Turklāt nav skaidrs, kādā apmērā ieteiktie pasākumi faktiski tika veikti.
- (169) Lai konstatētu, vai ir izpildīti "Pārstrukturēšanas pamatnostādņēs" noteiktie kritēriji, no vienas puses, Komisijai ir vajadzīgi precīzi dati par to, kādi pārstrukturēšanas pasākumi ir veikti, lai atjaunotu ilglaicīgu uzņēmuma rentabilitāti⁽⁶¹⁾. Vācija nav ievērojusi atkārtotus Komisijas aicinājumus un nekad nav iesniegusi uzņēmuma *Kahla II* pārstrukturēšanas plāna galīgo redakciju vai paziņojusi datus par to, kādi pārstrukturēšanas pasākumi faktiski veikti. Tā kā šis plāns nav Komisijas rīcībā, nav iespējams pārbaudīt šo pamatnostādņu kritērijus.
- (170) No otras puses, Komisija konstatē, ka privātais ieguldījums kopējās izmaksās nevar tikt uzskatīts par ievērojamu. Ir jāatceras, ka Komisija Vāciju formāli ir uzaicinājusi sniegt informāciju par ikvienu privāta investora veiktu vai paredzētu ieguldījumu. 2002. gada 1. oktobra vēstulē Vācija uzskaita it kā privāto finansējumu saskaņā ar 1993. gada 29. novembra ziņojumu. To veido G. Raithela līdzdalība 2,055 mlj. Vācijas marku apmērā, procentu maksājumi par aizdevumu G. Raithelam 0,986 mlj. Vācijas marku apmērā, naudas plūsma 2,217 mlj. Vācijas marku apmērā un *TIB* kapitāla ieguldījums 7,975 mlj. Vācijas marku apmērā.
- (171) Investora ieguldījumu esot veidojuši divi valsts aizdevumi ar zemu procentu likmi (16. un 17. pasākums), kuru kopējais apjoms bija 2 mlj. Vācijas marku un 0,055 mlj. Vācijas marku, kurus investors uzņēmumam ir piešķīris no saviem līdzekļiem kā pašu kapitālu. Tikai pēdējais ieguldījums bija tiešām privāts. Aizdevums 0,2 mlj. Vācijas marku apmērā saskaņā ar 16. pasākumu bija nodrošināts ar valsts garantiju. Aizdevums 1,8 mlj. Vācijas marku apmērā saskaņā ar 17. pasākumu bija nodrošināts ar hipotēku uz uzņēmuma *Kahla II* zemi. Šo aktīvu pirkums tika finansēts ar valsts atbalstu. Ņemot vērā faktu, ka šis aizdevums tika izsniegts no valsts līdzekļiem, un sagatavotos nodrošinājumus, saskaņā ar 16. un 17. pasākumam piešķirtos aizdevumus viennozīmīgi nevar apskatīt kā privāta investora ieguldījumu. Par it kā jauniem procentu maksājumiem 0,986 mlj. Vācijas marku apmērā Komisija nekad nav saņēmusi jebkādu informāciju. Droši vien tie attiecas uz G. Raithela procentu maksājumiem par abiem aizdevumiem saskaņā ar 16. un 17. pasākumu. Tomēr šie procentu maksājumi nefinansē pārstrukturēšanas izmaksas. Attiecībā uz naudas plūsmu Komisija konstatē, ka plānotā peļņa, kas uzņēmumam bija jāgūst, nevar tikt apskatīta kā ievērojams ieguldījums "Pārstrukturēšanas pamatnostādņu" izpratnē. Komisija turklāt nav informēta par to, vai šī naudas plūsma faktiski tika gūta vai tā tika izmantota pārstrukturēšanas izmaksu segšanai.

⁽⁶¹⁾ Skat. 59. atsauci.

- (172) Tā kā uzņēmums sāka gūt zināmu peļņu, 1998. gada 30. martā daļu valsts aizdevuma investors pārveidoja privātā aizdevumā. Tomēr atbalsta sniegšanas brīdī šī summa bija nenoteikta un tika ieguldīta tikai pēc pārstrukturēšanas. Tādēļ var pieņemt, ka turpmākais ieguldījums bija iespējams tikai tāpēc, ka uzlabojās uzņēmuma finansiālā situācija valsts atbalsta rezultātā. Komisija turklāt piezīmē, ka ieguldījums bija iespējams, tikai pateicoties 90% galvojumam, kas tika sagatavots, lai segtu šos aizdevumus⁽⁶²⁾. Turklāt tas ir noticis pēc tam, kad pārstrukturēšana bija pabeigta, atbalsta sniegšanas brīdī tas nebija skaidrs, un nav skaidrs, kādi resursi tika izmantoti šim nolūkam. Visbeidzot, pārstrukturēšanas izmaksu kopējā uzskaitījuma trūkuma dēļ nevar secināt, ka privātais ieguldījums bija ievērojams.
- (173) Pārstrukturēšanas atbalsts var tikt sniegts, tikai pamatojoties uz konsekventu pārstrukturēšanas plānu, kas arī ietver pasākums iespējamu negatīvu atbalsta seku kompensēšanai, kā arī ievērojamu privāto līdzekļu ieguldījumu. Tā kā, neskatoties uz rīkojumu sniegt informāciju, nav ziņu, ka atbalsts tika sniegts atbilstoši šiem noteikumiem, līdz ar to tā ir norāde, ka šie noteikumi nav izpildīti. Tātad īpašais atbalsts, kas tika sniegts uzņēmumam *Kahla II* līdz 1996. gadam, veido ar kopējo tirgu nesaderīgu atbalstu.
- (174) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija nevar secināt, ka īpašais atbalsts, kas līdz 1996. gadam tika sniegts uzņēmumam *Kahla II*, var tikt apskatīts kā saderīgs ar kopējo tirgu.

Pēc 1997. gada sniegtie atbalsti uzņēmumam Kahla II

- (175) Ņemot vērā sasniegtos pieticīgos pozitīvos rezultātus, Komisija uzskata, ka no 1997. gada uzņēmums *Kahla II* vairs nevar tikt apskatīts kā grūtībās nonācis uzņēmums. Atbilstoši Vācijas iesniegumam Komisija vērtē uzņēmumam *Kahla II* sniegto atbalstu kā "Reģionālajām pamatnostādņēm" atbilstošu. Komisija atgādina, ka tas attiecas tikai uz 30. un 32. pasākumu, kas ir jāvērtē kā *ad hoc* atbalsts, jo pārējie pasākumi veido pastāvošu atbalstu.
- (176) Saskaņā ar "Reģionālajām pamatnostādņēm" atsevišķs īpašais atbalsts kāda uzņēmuma labā var ievērojami ietekmēt konkurenci attiecīgajā tirgū, taču, iespējams, pavisam nenozīmīgi ietekmē reģionālo attīstību. Šis atbalsts vispārīgi attiecas uz vietējiem vai sektorāliem rūpnieciski politiskiem pasākumiem un būtībā neatbilst patiesajam reģionālā atbalsta politikas mērķim un jēgai. Līdz ar to šis atbalsts neizpilda "Reģionālajās pamatnostādņēs" minētos priekšnoteikumus, kamēr netiek pierādīts pretējais. Komisija konstatē, ka porcelāna tirgus ir piesātināts un porcelāna nozarē pastāv neizmantotas jaudas. Tas papildina negatīvos pieņēmumus attiecībā uz īpašo atbalstu, jo ikvienam investīciju atbalstam droši vien būtu negatīva ietekme uz sektoru.
- (177) Reģionālā atbalsta mērķis nav ne ieguldījumi ražošanā (sākotnējie ieguldījumi), ne ar ieguldījumiem saistīta darba vietu radīšana. Ar sākotnējiem ieguldījumiem jāsaprot kapitālieguldījumi, iekārtojot jaunas ražošanas nodaļas, paplašinot esošās ražošanas nodaļas vai veicot radikālas produkcijas vai ražošanas procesa izmaiņas esošā ražošanas nodaļā (racionalizācija, produkcijas pārveidošana vai modernizācija).
- (178) Komisija vispirms konstatē, ka daļu attiecīgā atbalsta (32. pasākums) veido dotācijas, kas esot piešķirtas pētījumiem un attīstībai, darbinieku iesaistīšanai darbā, dalībai izstādēs un izmaksu samazināšanai. Šādi izdevumi nav uzskatāmi par ieguldījumiem. No otras puses, 30. pasākums ir galvojums aizdevumam, kas varētu tikt izmantots ieguldījumiem, tomēr Vācija nekad nav izmantojusi šo punktu.

⁽⁶²⁾ Aizdevuma līgums kā nodrošinājumu subsidiāri paredzēja tās pašas hipotēkas, kā attēlots 10. tabulā, un subsidiāri G. Raithela riska dzīvības apdrošināšanas summu 1,8 milj. Vācijas marķu apmērā.

- (179) Komisija kategoriski un skaidri ir aicinājusi Vāciju sagatavot veikto vai paredzēto ieguldījumu aprakstu. Lai pārbaudītu jautājumu, vai sākotnējie ieguldījumi tika veikti, Vācija ir iesniegusi vienīgi 7. un 9. tabulā attēlotos ieguldījumu plānus. Vācija nekad nav iesniegusi aprakstu par it kā veiktajiem kapitālieguldījumiem. Saskaņā ar šiem plāniem tika iegādāta tehnika un veikti ieguldījumi esošajās iekārtās. Tā kā netika sniegti nekādi citi paskaidrojumi, Komisija nevar secināt, ka šie ieguldījumi ir saistīti ar ražotņu paplašināšanu vai radikālu produkcijas vai ražošanas procesa izmaiņu veikšanu.
- (180) Pat ja tas tā būtu, Komisijas rīcībā nav nekādas informācijas, uz kuru pamatojoties, varētu izdarīt. Līdz ar to nevar tikt noteiktas kopējās izmaksas, kas varētu būt tiesīgas uz atbalstu. Tātad ir neiespējami konstatēt, vai tiek ievērots maksimāli pieļaujamais 35% atbalsta līmenis, summējot to ar pārējo ieguldījumu atbalstu, kas ir nodrošināts ar apstiprinātām atbalsta shēmām (28., 29. pasākums un daļa no 33. pasākuma).
- (181) Tālāk saskaņā ar "Reģionālo pamatnostādņu" 4.2. punktu atbalsta saņēmēja ieguldījumam atbalsta finansēšanai jābūt vismaz 25%, lai nodrošinātu, ka ražošanas ieguldījumi ir rentabli un saprātīgi. Šis minimālais ieguldījums nedrīkst ietvert atbalstu. Tā tās nav, ja, piemēram, tiek izsniegts aizdevums ar zemiem procentiem vai valsts garantēts aizdevums, kurā ir valsts atbalsta elementi.
- (182) Komisija ir kategoriski un oficiāli aicinājusi Vāciju informēt par jebkuru investora veikto vai paredzētu ieguldījumu. Saskaņā ar pieejamiem datiem 1998. gada 30. martā valsts aizdevumus investors ir pārveidojis tirgus aizdevumos. Tomēr ir šaubas, ka šie aizdevumi var tikt vērtēti kā privāts ieguldījums bez jebkāda atbalsta, jo tie ir saistīti ar pirms tam veiktiem atbalsta pasākumiem. Turklāt arī šie tirgus aizdevumi tika nodrošināti ar 90% valsts galvojumu. Saskaņā ar 8. tabulu pašu ieguldījums no 1997. līdz 1998. gadam it kā veiktajās investīcijās kopā ir 2,406 mlj. Vācijas marku. Taču netika iesniegts nekāds skaidrojums attiecībā uz šī ieguldījuma izcelsmi. Trūkstot šādam skaidrojumam, Komisija nevar secināt, ka atbalsta saņēmēja ieguldījums bija vismaz 25% no kopējām investīciju izmaksām.
- (183) Šie pasākumi arī nevar tikt apskatīti kā ar kopējo tirgu saderīgs atbalsts uzņēmumam, tā kā nav izpildīti "Reģionālajās pamatnostādņēs" noteiktie nosacījumi. Saskaņā ar šiem noteikumiem tāds atbalsts var tikt piešķirts, ja tas, ņemot vērā tā ieguldījumu reģionālajā attīstībā un tā veidu, ir pamatots un tā apmērs ir piemērots, lai likvidētu trūkumus. Vācija nav pamatojusi nevienu no šiem punktiem. Vācija turklāt nav pierādījusi, ka atbalsts ir ierobežots laikā un degresīvi diferencēts.
- (184) Rezumējot jāsaaka, Komisija nevar secināt, ka no 1997. gada uzņēmuma *Kahla II* it kā veiktie investīcijas veido atbalsta nosacījumiem atbilstošas investīcijas "Reģionālo pamatnostādņu attiecībā uz valsts atbalstu reģionāliem mērķiem" izpratnē. Turklāt nav neviena pierādījuma par to, ka 25% no kopējām izmaksām neiekļāva nekādu atbalstu un tās sedza atbalsta saņēmējs. Noslēgumā Komisija nevar secināt, ka atbalstam bija pozitīva ietekme uz reģionu vai tirgu. Līdz ar to Komisija nevar konstatēt, ka atbalsts "Reģionālo pamatnostādņu" izpratnē var tikt vērtēts kā saderīgs ar kopējo tirgu.

SECINĀJUMI

- (185) Komisija konstatē, ka Vācija ir sniegusi atbalstu, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisija nevar secināt, ka īpašais atbalsts uzņēmumiem *Kahla I* un *Kahla II* var tikt uzskatīts par saderīgu ar kopējo tirgu.

- (186) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽⁶³⁾ 14. pantu ar Kopējo tirgu nesaderīgs atbalsts ir jāatgūst, ja vien atbalsta atgūšana nav pretrunā ar kādu Kopienas tiesību principu. Tas, pēc Komisijas domām, neattiecas uz šo gadījumu. Jo īpaši šajā gadījumā fakti neliecina, ka ieguvējs varētu ņemt vērā tiesiski sagaidāmu notikumu.
- (187) Tāpēc ir jāatgūst viss nelikumīgais un ar kopējo tirgu nesaderīgais atbalsts, kas tika sniegts uzņēmumiem *Kahla I* un *Kahla II*. Attiecībā uz atbalsta pasākumiem, kas jau ir atmaksāti, atgūšana ir spēkā tādā apmērā, kā atmaksātā summa ir mazāka par attiecībā uz reģionālo atbalstu spēkā esošās standartlikmes pamata aprēķināto summu, ieskaitot procentu maksājumus.
- (188) Atgūtajam atbalstam būtu jāietver procenti no brīža, kad atbalsts nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā atgūšanas dienai. Procenti jāaprēķina, pamatojoties uz standartlikmi, kura tiek piemērota reģionālā atbalsta dotāciju ekvivalenta aprēķināšanai, –

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Vācijas atbalsts uzņēmumam *Kahla Porzellan GmbH* attiecībā uz 8. pasākumu – ieņēmumi no uzņēmuma nekustamo īpašumu realizācijas, kas būtu jāizmanto THA garantēto kredītu dzēšanai, – ir nesaderīgs ar kopējo tirgu.
2. Ar kopējo tirgu nav saderīgs šāds Vācijas atbalsts uzņēmumam *Kahla/Thüringen Porzellan GmbH*:
 - a) 11. pasākums: *TIB* līdzdalība kapitālā;
 - b) 12. pasākums: *TIB* peļņas līdzdalības aizdevums;
 - c) 13., 14., 23. un 30. pasākums: Tīringenes federālās zemes 90%-īgie galvojumi;
 - d) 15. pasākums: Tīringenes federālās zemes dotācija;
 - e) 16. pasākums: aizdevums pašu kapitāla palielināšanai, ko izsniegusi valsts banka;
 - f) 21. pasākums: valsts bankas aizdevums;
 - g) 26. pasākums: dotācijas nodarbinātības veicināšanai;
 - h) 27. pasākums: pasākumi iekārtošanai darbā, dalībai izstādēs un reklāmai;
 - i) 32. pasākums: pasākumi pētījumiem un attīstībai, iekārtošanai darbā, dalībai izstādēs un izdevumu samazināšanai.

⁽⁶³⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

2. pants

1. Vācija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai atgūtu 1. pantā minēto nelikumīgi piešķirto atbalstu. Ja šie pasākumi jau ir veikti, atgūšana ir spēkā tādā mērā, kā atmaksātā summa ir mazāka par uz atbalsta izsniegšanas brīdi attiecībā uz reģionālo atbalstu spēkā esošās standartlikmes pamata aprēķināto summu, ieskaitot procentu maksājumus.

2. Atbalsta atgūšana notiek valsts tiesību aktos paredzētajā kārtībā, ja atbilstoši tiem ir iespējama tūlītēja un faktiskā lēmuma izpilde. Atgūtais atbalsts ietver procentus no brīža, tiklīdz atbalsts nokļuva saņēmēja rīcībā, līdz tā faktiskai atmaksāšanai. Procenti tiek aprēķināti, pamatojoties uz reģionālā atbalsta dotāciju ekvivalentu aprēķiniem izmantotajām standartlikmēm.

3. pants

Divu mēnešu laikā pēc lēmuma izziņošanas Vācija informē Komisiju par pasākumiem, ko tā veikusi, lai izpildītu šo lēmumu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2003. gada 13. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Mario MONTI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 16. novembris)

par Vācijas valsts atbalstu regulējošo noteikumu priekšrocību nodrošināšanai labības spirta ražotnēm

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 3953)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/240/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA -

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta 1. apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomiskās zonas līgumu un jo īpaši 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc lietas dalībnieku uzaicināšanas izteikt atzinumu saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā dalībnieku viedokļus,

tā kā:

(3) Komisija 2001. gada 3. janvārī pirmo reizi lūdza Vācijai sniegt precīzāku informāciju par grozījumiem, pret kuriem prasījās ceļ iebildumus. Vācija atbildēja ar 14. februāra vēstuli un norādīja, ka par problemātiskajiem atbalsta pasākumiem Komisijai jau esot ziņots 1976. gadā un jaunais likums kalpojot tikai pastāvošā mehānisma uzlabošanai. 2001. gada 16. martā Komisija uzdeva Vācijai virkni papildus jautājumu, bet Vācija lūdza atbildes sniegšanai termiņa pagarinājumu un Komisija piešķīra to ar 2001. gada 9. aprīļa vēstuli.

(4) 2001. gada 24. aprīlī Vācija atbildēja Komisijai un Komisija 19. novembrī nosūtīja savus pirmos secinājumus un atzinumus. 2001. gada 19. decembra vēstulē Vācija apstiprināja savu 2001. gada 14. februāra izklāstu un atkārtoti apgalvoja, ka problemātiskais atbalsts esot saderīgs ar Kopienas tiesību priekšrakstiem.

I. PROCEDŪRA

(1) Ar 2000. gada 22. novembra vēstuli sešas Vācijas rūpnīcas, kas ir Tirdzniecības asociācijas locekļi, iesniedza Komisijai sūdzību sakarā ar 1999. gada 22. decembra *Haushaltssanierungsgesetz* ("HSanG") [Budžeta sanācijas likuma] noteiktajiem Vācijas 1976. gada 2. maija *Branntweinmonopolgesetz* [Spirta monopola likuma] grozījumiem ⁽²⁾.

(2) Prasītāji lūdza Komisiju konstatēt, ka Vācijas likumdevējs, grozot Spirta monopola likumu ⁽³⁾, ir paredzējis noteikumus, kas ir pretrunā ar EK līguma 87. panta priekšrakstiem, jo atšķirībā no agrākajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem spirta rūpnīcām un lauksaimnieciskajām labības spirta ražotnēm bija paredzētas vienādas tiesības uz valsts atbalstu, turpmāk tikai lauksaimniecības ražotnēm ir tiesības saņemt palīdzību, līdz ar to diskriminējot rūpnieciskos ražotājus. Prasītāji norāda, ka jaunais regulējums rada neapstrīdamas priekšrocības lauksaimnieciskajām labības spirta ražotnēm un šo atbalstu var vērtēt kā palīdzību, kas nav saderīga ar Kopienas tirgus konkurences noteikumiem.

(5) Ar 2002. gada 22. februāra vēstuli Komisija saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ⁽⁴⁾, 17. panta 2. punktu lūdza Vācijai paust atzinumu un iesniegt mērķtiecīgus priekšlikumus, kā nodrošināt likumdošanas noteikumu attiecībā uz valsts palīdzības atbilstību EK līguma 87. panta 1. punktam. 2002. gada 19. martā Vācija Komisijai rakstveidā paziņoja, ka neuzskatot šāda veida pasākumus par nepieciešamiem, jo nepiekrītot Komisijas secinājumiem. Jo īpaši tas attiecoties uz secinājumu, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) esot rūpniecības, nevis lauksaimniecības produkts.

(6) Ar 2002. gada 19. jūnija lēmumu Komisija nosūtīja Vācijai priekšlikumu, iesakot veikt virkni mērķtiecīgu pasākumu attiecībā uz Vācijas likuma par spirta ražošanas uzņēmumu atbalstu jauno redakciju. Ar 2002. gada 19. un 23. jūlija vēstulēm Vācija Komisijai paziņoja, ka noraida šo priekšlikumu un šī iemesla dēļ nevēlās veikt mērķtiecīgus pasākumus noteiktajā termiņā.

⁽¹⁾ OV C 269, 8.11.2003., 2. lpp.

⁽²⁾ Federālo likumu izdevums *Bundesgesetzblatt* 1999 gads I daļa Nr. 58, izdots Bonnā 1999. gada 28. decembrī. Ar budžeta sanācijas likumu tika veikta Vācijas degvīna monopola vispārēja reforma. Likums stājās spēkā 2000. gada 1. oktobrī.

⁽³⁾ 1976. gada 2. maija Spirta monopola likums.

⁽⁴⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.; grozīts ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

- (7) Šī iemesla dēļ Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 19. pantu 2002. gada 16. oktobrī attiecībā uz problemātiskajiem atbalsta pasākumiem nolēma uzsākt formālu pārbaudes procedūru. Lēmums tika publicēts 2002. gada 11. septembrī Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī⁽⁵⁾, pie kam visi dalībnieki tika lūgti izteikt atzinumus par problemātiskajiem pasākumiem.
- (8) Vācija izteica savu atzinumu par procedūras uzsākšanu 2002. gada 12. novembrī.
- (9) Komisija saņēma no trešajām personām 54 komentārus, starp tiem vienu atzinumu ar tieši 2 000 parakstiem. 2003. gada 7. februārī šos komentārus nosūtīja Vācijai kopā ar lūgumu izteikt atzinumu. 2003. gada 26. februārī Vācija lūdza Komisijai atbildes termiņa pagarinājumu, kas tika piešķirts 27. februārī. Beidzot Komisija ar 2003. gada 19. marta vēstuli saņēma Vācijas atbildi.
- (10) 2003. gada 5. jūnijā pēc Vācijas lūguma notika tikšanās; sakarā ar to Vācija 2003. gada 4. jūnijā Komisijai nosūtīja vēstuli, kas sagatavoja šo tikšanos; 2003. gada 2. jūlijā sekoja vēl viena vēstule.
- (11) Prasītāji pauda Komisijai savus atzinumus rakstveidā 2003. gada 13. augustā pirms sēdes, kas pēc prasītāju iesnieguma notika 2003. gada 29. augustā.
- (12) 2004. gada 5. martā Komisija nosūtīja Vācijai prasītāju 2003. gada 13. augusta vēstuli. Vācija atbildēja ar 2004. gada 5. aprīļa vēstuli.
2. maija⁽⁸⁾ likumu. Jaunais 1976. gada 2. maija likums par spirta monopolu likvidēja cenu atbalsta politiku, kas izrietēja no teritoriālajiem aizsardzības pasākumiem un bija pretrunā ar EK līguma 31. pantu (bijušo 37. pantu), lai aizstātu to ar cenu kompensācijas mehānismu.
- (14) 1976. gada 9. aprīlī Vācija pieteica Komisijai reformēto Spirta monopola likumu⁽⁹⁾, kas grozīts saskaņā ar EK līguma 93. panta 3. punktu (tagad 88. panta 3. punkts) saistībā ar Padomes 1962. gada 4. aprīļa Regulu Nr. 26, ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai⁽¹⁰⁾. Augšminētās regulas 4. pantā norādīts: "Līguma 93. panta 1. punkta un 93. panta 3. punkta pirmā teikuma noteikumus piemēro atbalstam, kas piešķirts Līguma II pielikumā [tagad un turpmāk EK Līguma I Pielikums; Komisijas norāde] uzskaitīto produktu ražošanai un tirdzniecībai. sarakstā iekļautajiem izstrādājumiem vai tirdzniecībai ar tiem"⁽¹¹⁾. Tādēļ dalībvalstīm ir paredzēts vienkāršs ziņošanas pienākums un nav nepieciešama Komisijas atļauja.
- (15) Likuma pieteikuma vēstulē Vācija norādīja Komisijai, ka tā arī turpmāk pildīs savu likumā paredzēto pienākumu uzpirkt iekšzemes degvīna (*Branntwein*) ražotāju produkciju par tādu cenu, kas sedz izmaksas.
- (16) 1976. gada likuma pieteikumā nebija paredzēta atšķirība atkarībā no izstrādājuma veida, tas nozīmē atšķirība starp neitrālo spirtu un aromatizēto spirtu, kā, piemēram, labības degvīnu (*Kornbranntwein*). Komisija toreiz neizteica atzinumu par pieteikuma burtisko tekstu.
- (17) Pēc 1976. gada likuma grozījumiem tika ieviests spirta uzpirkšanas un realizācijas monopols, ar ko nodarbojās Finanšu ministrijai pakļauta *Bundesmonopolverwaltung für Branntwein* ("BfB") [Federālā spirta monopola pārvalde]. Federālā spirta monopola pārvalde iepērk spirtu par likumīgi garantētām cenām, pēc tam rektificē⁽¹²⁾ un pārdod par tirgus cenām. Izņēmums ir labības degvīns (*Kornbranntwein*).

II. ATTIECĪGO NOTEIKUMU APRAKSTS

A. Vācijas spirta monopols un tā attīstība

- (13) Vācijas spirta monopols tika ieviests ar 1922. gada 8. aprīļa⁽⁶⁾ likumu un pēc Eiropas Kopienas Tiesas sprieduma, t.sk., pēc 1976. gada 17. februāra sprieduma lietā 45/75 (*Rewe-Zentrale*)⁽⁷⁾ - - grozīts ar 1976. gada

⁽⁵⁾ OV C 308, 11.9.2002., 6. lpp.

⁽⁶⁾ Reichsgesetzblatt I, 335. lpp., 405. lpp..

⁽⁷⁾ Slg. 1976, 181. lpp. (27. iedaļa). Ar šo spriedumu Tiesa jo īpaši atzina par pareizu, ka par Līguma 37. panta (tagad 31. panta) pārkāpumu nepieciešams atzīt, "ja ieviesta izstrādājuma apgrūtināšana atšķiras no līdzīga iekšzemes izstrādājuma, kas tieši vai netieši pakļauts monopolam".

⁽⁸⁾ Likums par Likuma par spirta monopolu grozījumiem, federālo likumu izdevums *Bundesgesetzblatt I N 50*, 7. Mai 1976., 1145. lpp.

⁽⁹⁾ Reģistrācija attiecās uz visiem produktiem, uz kuriem attiecas monopols, tajā skaitā uz *Kornbranntwein*.

⁽¹⁰⁾ OV 30, 20.4.1962., S. 62/993, grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 49 (OV 53, 1.7.1962., 62/1571. lpp.).

⁽¹¹⁾ Stājoties spēkā Amsterdams līgumam, Līguma II Pielikums kļuva par I Pielikumu. Tomēr tā saturs netika grozīts.

⁽¹²⁾ Rektifikācija: spirta apstrāde, izmantojot destilāciju, filtrāciju vai citu metodi.

- (18) Ar 1976. gada 2. maija likumu līdzīgs uzdevums kā Federālajai spirta monopola pārvaldei tika uzdots 1930. gada 14. jūnijā dibinātajai *Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH (DKV)* ⁽¹³⁾, bet tikai attiecībā uz labības degvīna (*Kornbranntwein*) uzpirkšanu un realizāciju. Ar 1976. gada likumu *DKV* ieguva ekskluzīvas tiesības iepirkt lielāko daļu no vietējās labības degvīna (*Kornbranntwein*) produkcijas par likumā garantētajām cenām, kas sedz ražotāju izmaksas ⁽¹⁴⁾, kā rūpnieciskas, tā lauksaimnieciskas izcelsmes, kā arī realizēt labības degvīnu (*Kornbranntwein*) par tirgus cenām, eventuāli, pēc tā pārveidošanas un/vai rektifikācijas. Līdz 2000. gadam *DKV* realizēja vairāk par 80% no Vācijā ražotā labības degvīna (*Kornbranntwein*), bet atlikušos 20% produkcijas realizēja paši spirta ražošanas uzņēmumi ⁽¹⁵⁾.
- (19) Kā atbildes maksājumu par Spirta monopola likuma 82. pantā paredzētā uzdevuma izpildi *DKV* saņem atlīdzību, kuras apmēru sakarā ar tirgus cenas neesamību aprēķina pēc orientējošām likmēm cenu noteikšanai attiecībā uz valsts pasūtījumiem, ņemot vērā pašizmaksu.
- (20) Vācijas labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotājiem, kuriem ir tiesības saņemt atbalstu, jānodod sava produkcija *DKV* to spirta ražošanas kvotu apmērā, kuras katru gadu nosaka kompetentas iestādes. Ražotāji drīkst izgatavot spirtu arī lielākā daudzumā, tomēr attiecībā uz to cenas vairs netiek garantētas. Lauksaimniecisko spirta ražotņu (atšķirībā no spirta rūpniecām, acīm redzamu iemeslu dēļ) pienākums saskaņā ar likumu ir pārstrādāt pašu audzētās izejvielas (labības graudus) un destilācijas procesā radušos blakusproduktus izmantot savā lauksaimniecības uzņēmumā, tas nozīmē, piemēram, destilācijas procesā radušos brāgu izmantot lopbarībai un vircu izlietot par mēslojumu.
- (21) Daži spirta uzņēmumi/ražotāji izmanto un realizē visu savu produkciju vai šīs produkcijas daļu paši, neizmantojot *DKV*. Šajā gadījumā piešķirto spirta ražošanas kvotu ietvaros viņi saņem rektifikācijas, uzglabāšanas un realizācijas izmaksu ekvivalentu, ko *DKV* ir ietaupījusi. Līdz ar to šie ražotāji finansiāli ir pielīdzināti tiem ražotājiem, kas nodod savu produkciju *DKV*.
- (22) Ar Budžeta sanācijas likumu Vācija veica monopola grozījumus ar mērķi samazināt uzņēmumu atbalstu.
- Pirmkārt, tika samazināts valsts atbalsta saņēmēju loks un daļēji grozīts atbalsta piešķiršanas mehānisms. Kopš Budžeta sanācijas likuma stāšanās spēkā tikai lauksaimnieciskās spirta ražotnes pilnībā var piemērot vecos noteikumus, un saskaņā ar grozītā Spirta monopola likuma 40. panta 5. punktu degvīna (*Branntwein*) ražošanas kvotas rūpnieciskajiem ražotājiem 2000./2002. un 2005./2006. saimnieciskajam gadam noteiktas 50% apmērā no parastajām kvotām ⁽¹⁶⁾. Pēc likumā paredzētā pārejas perioda, kas paredzēts līdz 2005./2006. gadam, tikai lauksaimniecības jomas spirta ražotnēm būs tiesības uz valsts atbalstu.
- (23) Spirta rūpnīcas, kas saskaņā ar Budžeta sanācijas likumu grozītā Spirta monopola likuma 58. a pantu pēc 2006./2007. saimnieciskā gada, t.i. pēc 2006. gada 30. septembra, vispār vairs nevarēs piedalīties monopolā, jau sākot ar 2001. gadu, brīvprātīgi var izstāties no monopola. Lai kompensētu spirta rūpniecību neizbēgamos zaudējumus, likumdevējs ir paredzējis, ka tiem uzņēmumiem, kas priekšlaicīgi izstāties no monopola, jāsaņem kompensācijas maksājumi. Šī iemesla dēļ lielākā daļa no spirta rūpniecām izvēlējās iespēju priekšlaikus izstāties no monopola.
- (24) Lai nodrošinātu nediskriminējošu attieksmi, saskaņā ar likumu arī lauksaimnieciskās spirta ražotnes, pamatojoties uz attiecīgu iesniegumu, var izstāties no monopola; tādā gadījumā tās saņem tādas pašas kompensācijas summas kā spirta rūpnīcas.
- (25) *DKV* līdz 2006. gada 30. septembrim jāizpilda ar 1976. gada 2. maija likumu uzticētais uzdevums; pēc tam šī uzdevuma pildīšanu varētu pārņemt Federālā spirta monopola pārvalde.

B. Apstrīdamā atbalsta apraksts

Ražošanas izmaksu kompensācija

- (26) Degvīna (*Branntwein*) importa monopola likvidēšana 70. gadu otrajā pusē un tirgus atvēršana nekavējoties veicināja Vācijas degvīna (*Branntwein*) importa būtisku pieaugumu un vienlaikus lielu degvīna (*Branntwein*) pārdošanas cenu pazeminājumu, bet šis cenu pazeminājums neietekmēja ražotājus.
- (27) Monopols (izveidojot *Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH* un Federālo spirta monopola pārvaldi) pielāgojās jaunajiem tirgus nosacījumiem un pazemināja savas pārdošanas cenas līdz konkurētspējīgam līmenim. Tā spirta pārdošanas cena no vidējās cenas **333 DEM/hl** 1976. gadā pazeminājās līdz **115 DEM/hl** 1999./2000. gadā

⁽¹³⁾ Ar reihā monopola pārvaldes (šodien Federālā monopola pārvalde) 1930. gada rīkojumu nodibinātā un šodien Finanšu ministrijai pakļautajai sabiedrībai *DKV (GmbH)* ir piešķirtas ekskluzīvas tiesības attiecībā uz *Kornbranntwein*.

⁽¹⁴⁾ Līdz stājās spēkā 1999. gada 28. decembra likums.

⁽¹⁵⁾ Pēc *DKV* datiem 2000./2001. saimnieciskajā gadā, t.i. gadu pēc Likuma par budžeta sanāciju (*HSanG*) stāšanās spēkā 24% un 2001./2002. saimnieciskajā gadā 40,6% no der *Kornbranntwein* tika saražoti brīvā tirgū.

⁽¹⁶⁾ Saimnieciskais gads sākas katra gada 1. oktobrī un beidzas nākošā gada 30. septembrī.

(28) 1999./2000. gadā saskaņā ar likumu noteiktā iepirkuma cena, kas DKV bija jāmaksā labības spirta ražotnēm, bija **263 DEM** par katru hl spirta (atšķirībā no **296 DEM/hl**, ko Federālā spirta monopola pārvalde maksāja pārējā spirta ražotājiem). Šī iepirkuma cena ir aprēķināta tādejādi, lai segtu ražotāju izmaksas. Izmaksu aprēķina pamatā ir viena hektolitra spirta vidējās ražošanas izmaksas, kas izgatavošanas procesā rodas apzinīgam ražotājam. Tajā pašā laikā DKV labības degvīna (*Kornbranntwein*) pārdošanas cena bija **157 DEM/hl** spirta (atšķirībā no 93 DEM/hl par parasto spirtu).

(29) Līdz ar to kompensācijas sistēmas mērķis neapšaubāmi ir samazināt deficīta sekas, kas ietekmē degvīna realizācijas monopolu un līdz ar to arī DKV. Pēc Vācijas datiem labības degvīna ražotnēm no 1999. gada 1. oktobra līdz 2000. gada 30. septembrim piešķirto subsīdiju summa bija 36,6 milj. DEM (18,7 milj. EUR).

(30) Iepirkuma un pārdošanas tirgus cenas starpību viennozīmīgi var uzskatīt par atbalstu. Vācija to neapstrīd.

Izlīdzināšanas summas, uzņēmumiem priekšlaikus izstājoties no monopola

(31) Spirta monopola likuma 58.a pantā paredzētās sistēmas mērķis ir palīdzēt labības spirta ražotnēm izstāties no monopola. Kā jau norādīts (sk. 22. iedaļu), tās ražotnes, kas nolemj priekšlaikus izstāties no monopola, kā atbildes maksājumu par brīvprātīgu izstāšanos no monopola un kā uzņēmuma atbalsta aizvietošanu līdz 2006. gada septembrim ražošanas izmaksu kompensēšanai saņem regresīvi diferencētas izlīdzināšanas summas, kas tiek izmaksātas saimnieciskā gada pirmajos četros mēnešos. Izlīdzināšanas summas nodrošina iespēju tiem ražotājiem, kas to vēlas, pēc izstāšanās no monopola arī turpmāk darboties tā sauktajā "brīvajā" labības spirta tirgū⁽¹⁷⁾. Līdz ar to augstāk minēto var uzskatīt par agrāk pastāvošā valsts atbalsta mērķa mainīšanu un ražotāji šo palīdzību var izmantot pēc saviem ieskatiem.

(32) Jāatgādina, ka šo alternatīvu izvēlējās gandrīz visas spirta rūpnīcas un arī dažas lauksaimnieciskās spirta ražotnes.

⁽¹⁷⁾ "Brīvais" labības degvīna tirgus 2001./2002. saimnieciskajā gadā veidoja 40,8% no kopējā tirgus.

Atbalsta finansēšana

(33) Deficītu, kas radās sakarā ar starpību starp iepirkuma cenu un izstrādājumu pārdošanu par tirgus cenu, Vācijā sedza no federālā budžeta līdzekļiem. Kā pretpasākums tāpēc tika paaugstināts alkohola nodoklis. Runa ir par akcīzes nodokli un to paaugstināja kā vietējiem, tā importētajiem alkoholiskajiem dzērieniem.

Tirgus dati

(34) 1999./2000. saimnieciskā gada beigās (pirms likuma ieviešanas) darbojās 68 rūpnīcas un 409 lauksaimniecības ražotnes, kas kopā saražoja 253 000 hektolitus labības degvīna (*Kornbranntwein*). 2001. gada 1. oktobrī sakarā ar reformu tirgū aktīvi darbojās vairs tikai 11 rūpnīcas ar produkcijas kopapjomu 5 000 hektolitre. Lauksaimniecības ražotņu skaits samazinājās līdz 340 ar produkcijas kopapjomu 142 000 hektolitre.

(35) 57 spirta rūpnīcas, kas priekšlaikus izstājās no monopola, 2001./2002. saimnieciskā gada beigās bija saņēmušas kompensācijas maksājumus kopsummā 5,9 milj. EUR apmērā, sešas lauksaimnieciskās spirta ražotnes 0,6 milj. EUR apmērā. 47 spirta ražotnes, kas savu produkciju (kopā 5 400 hektolitus labības degvīna) realizē pašas, šim mērķim saņēmušas atbalsta maksājumus 315 000 EUR apmērā. Visbeidzot, DKV 2001./2002. finanšu gadā saņēmusi subsīdijas 6,6 milj. EUR apmērā.

C. Trešo personu atzinumi

(36) Pēc lēmuma par procedūras uzsākšanu Komisija saņēma 54 atzinumus no trešajām personām, to skaitā, no fizišķām personām, uzņēmumiem, biedrībām un profesionālajām apvienībām. Lielākajā daļā atzinumu Komisijas ierosinātie pasākumi, kas ir šīs procedūras pamatā, tika noraidīti; trīs atzinumi bija daļēji pozitīvi un četri pilnīgi pozitīvi.

(37) Četrus pozitīvus atzinumus bija iesnieguši alkoholisko dzērienu rūpniecības pārstāvji. Viņi pat atzina, ka Komisija, uzsākot procedūru, nav rīkojusies pietiekami radikāli un Vācijas spirta monopols jāreformē pašos pamatos.

Lauksaimnieciskie ražotāji

- (38) Visi 35 lauksaimnieciskie spirta ražotāji noraida Komisijas atzinumu. Lielākajai daļai no šiem ražotājiem pieder mazi ģimenes lauksaimniecības uzņēmumi. Ražotāji apstrīd Komisijas vispārējo viedokli, saskaņā ar kuru labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir rūpniecības ražojums. Pēc šo ražotāju domām tas viennozīmīgi ir lauksaimniecības ražojums. Ražotāji kritizē arī Komisijas lietoto jēdzienu "labības degvīns" ("*Kornbranntwein*"); attiecībā uz DKV pārdoto izstrādājumu piemērotāks esot apzīmējums "jēlspirts" ("*Rohalkohol*") vai arī "labības jēlspirts" ("*Kornrohalkohol*"). DKV pārdotais spirts neesot patērīnam gatavs produkts, bet to vēl esot nepieciešams apstrādāt vai rektificēt. Lauksaimnieciskie ražotāji norāda, ka lauksaimniecisko ražotņu stāvokli nevarot salīdzināt ar rūpniecību situāciju, jo rūpnieciskajiem ražotājiem neesot tādas grūtības kā lauksaimniekiem. Sakarā ar to lauksaimnieciskie ražotāji sīki apraksta labības degvīna (*Kornbranntwein*) izgatavošanas dažādās stadijas, kas saistītas ar riņķveida saimniekošanas sistēmu (graudu audzēšanu, spirta iegūšanu, brāgas izmantošanu lopbarībai, vircas izmantošanu graudaugu mēslošanai), un visa procesa priekšnoteikums esot obligāta ekoloģiskās metodes izmantošana. Tāpēc lauksaimnieciskie ražotāji uzskata, ka attiecībā uz viņiem arī turpmāk jāpiemēro EK Līguma priekšraksti par lauksaimniecības produktiem, un ja pret viņiem tikšot piemēroti stingrāki EK Līguma noteikumi attiecībā uz konkurenci, tad viņiem nenoliedzami tikšot nodarīts kaitējums, salīdzinot ar tiem lauksaimniecības uzņēmumiem, kas savu spirtu nodošot Federālajai spirta monopola pārvaldei. Monopola likvidēšana no 2004. gada 1. janvāra viņus noteikti izputināšot, jo daudzi no šiem ražotājiem esot ieguldījuši savos uzņēmumos kapitālu, kura atmaksāšanos viņi vairs nespēšot sagaidīt. Bez tam spirta ražotne dažos gadījumos esot lauksaimniecības uzņēmuma kodols, tāpēc, izbeidzoties degvīna ražotnes darbībai, esot apdraudēta visa uzņēmuma pastāvēšana. Profesionālā apvienība, kas pārstāv tās lauksaimnieciskās spirta ražotnes, kas pašas realizē saražoto labības degvīnu (*Kornbranntwein*), tāpat klasificē labības degvīnu (*Kornbranntwein*) kā lauksaimniecības ražojumu un uzskata, ka Komisija nedrīkst šo atzinumu grozīt. Visbeidzot, daudzos komentāros tiek pausts viedoklis, ka atbalsta pasākumi nevarot radīt konkurences traucējumus un negatīvi ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo labības degvīns (*Kornbranntwein*) esot alkohols, kuru varot ražot tikai vāciski runājošajā teritorijā.

Prasītāja un rūpnieciskie spirta ražošanas uzņēmumi

- (39) Tirdzniecības asociācija kritizē procedūras uzsākšanu sakarā ar to, ka procedūrā ierosināts likvidēt visus atbalsta maksājumus, neatkarīgi no to veida, neatbalstot ne lauksaimniecības ražotnes, ne rūpnīcas. Asociācija esot vēlējusies procedūras ierosināšanu, bet nožēlojot, ka Komisija apšaubot kompensācijas summu piešķiršanu spirta rūpniecām, kas paredzētas kā stimulants par priekšlaicīgu izstāšanos no monopola. Prasītāja uzskata, ka kompensācijas summas neesot valsts palīdzība EK Līguma 87. panta 88. punkta izpratnē. Šajā gadījumā esot runa par spirta ražošanas kvotu, no kurām rūpnieciskajiem

ražotājiem bijis jāatsakās atšķirībā no lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm, ekvivalentu. Budžeta sanācības likumā paredzētās kompensācijas summas esot paredzētas tikai tam mērķim, lai saglabātu ražotāju uzticību, un pie tam tās esot noteikti nepieciešamas, lai likuma grozījumu skartajiem spirta uzņēmumiem dotu iespēju pārkārtot savu darbību pie ekonomiski apmierinošiem nosacījumiem līdz pārejas perioda beigām, un pie tam, summas nebūt neesot tik lielas, salīdzinot ar jaunā likuma radītajiem zaudējumiem. Bez tam maksājumi negatīvi neietekmējot tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo konkurence netiekot traucēta, tā kā visi profesionālās apvienības locekļi tāpat būtu pārtraukuši labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražošanu, jo, nesāņemot nekādas piemaksas, esot neiespējami nostiprināties tirgū, kurā visi citi dalībnieki saņem subsīdijas. Turpretī prasītāji uztur savu prasību, kurā norādīts, ka lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm piešķirtais atbalsts, radot diskrimināciju, esot nelikumīgs. Trīs spirta rūpniecības tieši pieprasa, lai tiktu saglabāti Budžeta sanācības likuma noteikumi par kompensāciju izmaksu kā maksājumu par priekšlaicīgu izstāšanos no monopola.

Citi atzinumi

- (40) Citos atzinumos, tajā skaitā eksperta atzinumā, kurš norāda, ka piedalījies sagatavošanas darbos saistībā ar Padomes 1989. gada 29. maija Regulu (EEK) Nr. 1576/89, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, nosaukumu un noformējumu⁽¹⁸⁾, kā arī patērētāju biedrības atzinumā, kura savākusi 2 000 parakstus, kategoriski noraidīts Komisijas atzinums, kuru tā izteica, uzsākot procedūru, pie kam augstāk minētajos atzinumos pārsvarā izmantoti tie paši argumenti, kas lauksaimniecisko labības spirta ražotņu atzinumos un, jo īpaši, tiek norādīts, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) esot izstrādājums, kas arī turpmāk esot jākvalificē kā lauksaimniecības produkts, un Komisija nedrīkstot apšaubīt šī izstrādājuma tradicionālās izgatavošanas metodes. DKV norāda, ka, ja Komisija savā galīgajā lēmumā likšot veikt savus ierosinātos mērķtiecīgos pasākumus, nosakot termiņu šo pasākumu īstenošanai, tad esot jāievēro proporcionalitātes princips un pārejas periods jāpagarinot ilgāk par 2004. gada janvāri, lai dotu iespēju attiecīgajiem uzņēmumiem pārkārtot darbu.

D. Vācijas piezīmes

- (41) Vācija neapstrīd, ka DKV izmantotajai ražošanas izmaksu kompensācijas sistēmai ir uzņēmumu atbalsta raksturs. Tomēr tā uzskata, ka labības degvīnam (*Kornbranntwein*) arī turpmāk esot nepieciešams piemērot EK Līguma noteikumus, kas attiecas uz lauksaimniecības izstrādājumiem un Komisija šo procedūru nevarot aplūkot kā rūpniecības izstrādājumu. Vācija nekādā gadījumā nepiekrīt Komisijas viedoklim, ka monopola ietvaros ražotie

⁽¹⁸⁾ OV L 60, 12.6.1989, 1.lpp.; Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1.lpp.).

- labības destilāti (*Getreidedestillate*) nav lauksaimniecības produkti, kas ietilpst galvenā jēdziena etilspirts (*Ethylalkohol*) ietvaros, bet gan spirtots alkoholisks dzēriens, kura nosaukums ir degvīns (*Branntwein*) un līdz ar to tas ir rūpniecības ražojums. Vācija pamato savu viedokli ar apgalvojumu, ka EK Līguma I Pielikuma teksts esot viennozīmīgs un EK Līguma tekstu nevarot apšaubīt, piemērojot sekundāru tiesību aktu, kāds esot Regula (EEK) Nr. 1576/89.
- (42) Lai pamatotu savus argumentus, Vācija izklāsta, ka Tiesa, apstiprinot alkohola nodokļa nediskriminējošo raksturu vairākos spriedumos (starp citu, 1979. gada 13. marta spriedumā lietā 91/78, (*Hansen GmbH & Co/Hauptzollamt Flensburg* ⁽¹⁹⁾), un 1985. gada 15. janvāra spriedumā lietā 253/83, (*Sektellerei C.A Kupferberg & Cie KG a.A/Hauptzollamt Mainz*) ⁽²⁰⁾ ir atzinusi, ka šis nodoklis nav atbilstīgs EK Līguma 37. un 95. pantam (tagad 31. un 90.) ⁽²¹⁾ un līdz ar to netieši arī 87. un 88. pantam.
- (43) Attiecībā uz kompensācijas maksājumiem tiem spirta ražošanas uzņēmumiem, kuri nolēmuši priekšlaikus izstāties no monopola, Vācija norāda, ka sakarā ar šo uzņēmumu ilggadīgo darbību spirta monopolā šajā gadījumā tie esot nepieciešamie stimuli, pēc tam, kad Vācija esot noskaidrojusi, ka attiecībā uz spirta ražošanas kvotām, pretēji Prasītājas apgalvojumam, nevarot būt runa par īpašuma vērtībām. Bez tam, lai nodrošinātu nediskriminējošu attieksmi, lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm tāpat esot iespēja izstāties no monopola, un, proti, pie tiem pašiem nosacījumiem kā rūpnieciskajiem spirta uzņēmumiem.
- (44) Vācija norāda, ka – ja Komisija neatkāpsies no sava vērtējuma – kā attiecībā uz ražošanas atbalstu monopolā palikušajām spirta ražotnēm, tā uz kompensācijas maksājumiem par priekšlaikus izstāšanos no monopola – obligāti nepieciešams vairākus gadus ilgs pārejas periods sakarā ar labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotāju tradicionālo iesaisti spirta monopolā un ar to saistīto ražotāju uzticības aizsardzību. Spirta ražotnēm esot nepieciešams šis laiks, neatkarīgi no tā, vai tie esot rūpniecības uzņēmumi vai daļa no lauksaimniecības ražotnēm, lai pielāgotu savas ražošanas struktūras brīvajam tirgum, vai pārkārtotu savu uzņēmumu uz cita veida ražošanas darbību. Tāpēc Vācija ierosina noteikt pārejas periodu līdz 2006. gada 30. septembrim. Vācija norāda Komisijai konkrētus cēloņus, kāpēc Komisijas paredzēto mērķtiecīgo pasākumu ietvaros noteiktās pārejas perioda termiņa beigās – 2004. gada 1. janvāris jāpagarina vismaz līdz 2005./2006. saimnieciskajam gadam. Jebkurš cits risinājums izraisītu daudzu rūpniecisko un lauksaimniecisko spirta ražotņu slēgšanu un darba vietu zudumu.
- (45) Vācija apstrīd Prasītājas viedokli, ka 1999. gada 22. decembra Budžeta sanācības likums ir izraisījis spirta rūpniecību diskrimināciju un norāda, ka likums tikai pārveidojot monopolu, minimāli samazinot atbalsta saņēmēju skaitu, kā arī nosakot sešus gadus ilgu pārejas laiku un attiecīgu finansiālu kompensāciju, kas vienādā mērā tiekot maksāta kā rūpnieciskajiem, tā lauksaimnieciskajiem spirta ražotājiem.

III. TIESISKAIS NOVĒRTĒJUMS

A. Konkurences noteikumu piemērojamība

Uz labības degvīnu (Kornbranntwein) neattiecas EK Līguma I Pielikums

- (46) Iepriekš paskaidrots, ka labības degvīna (*Kornbranntwein*) apstrādes process organizatoriski ir atdalīts no pārējiem monopolā ietvertajiem lauksaimnieciskās izcelsmes spirta produktiem (16. līdz 24.iedaļai). 1930. gadā īpaši šim izstrādājumam spirta monopola ietvaros tika nodibināta iestāde ar savu juridisko statusu DKV (*Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH*). Ar 1976. gada 2. maija likumu Vācija atkārtoti apstiprināja labības degvīna (*Kornbranntwein*) īpašo stāvokli, saglabājot divas dažādas tirgus organizēšanas iestādes - Federālā spirta monopola pārvalde un *Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH*.
- (47) Lielākais daudzums Federālajai spirta monopola pārvaldei nodoto spirta bāzes produktu (destilātu) paredzēts neitrāla spirta izgatavošanai, kas nav gatavs lietošanai, bet DKV iepirktajiem labības spirta destilātiem (Vācijas apzīmējums "*Kornfeindestillat*") raksturīgs aromāts un tāpēc tie paredzēti cilvēku patēriņam.
- (48) Šī atšķirība galvenokārt atkarīga no stāvokļa, kādā spirta ražotnes savus bāzes izstrādājumus nodod abām šī produkta realizācijas organizācijām, kā arī no realizējamā produkta kvalitātes pēc tā pārveidošanas un/vai rektifikācijas abās augstāk minētajās iestādēs.
- (49) Federālā spirta monopola pārvalde galvenokārt iepērk jēlspirtu (*Rohalkohol*), (starp citu, uz augļu, kartupeļu, melases, labības bāzes) un pārdod parasti pēc tā rektifikācijas un/vai pārveidošanas par neitrālu spirtu.
- (50) DKV iepērk destilātu - "*Kornfeindestillat*", kas Regulas (EEK) Nr. 1576/89 izpratnē tiek uzskatīts par spirtotu alkoholisku dzērienu. DKV veiktā destilāta rektifikācijas procesam, jo īpaši, raksturīga gala produkta spirta tilpumkoncentrācijas standartizācija (32% alkoholiskajam dzērienam *Korn* un 37,5% *Kornbrand*).

⁽¹⁹⁾ Dokumentu krājums 1979., 935.lpp.

⁽²⁰⁾ Dokumentu krājums 1985., 157. lpp.

⁽²¹⁾ 90. pantā (agrāk 95. pants) teikts: "Dalībvalstis citu dalībvalstu ražojumiem tieši vai netieši neuzliek iekšējos nodokļus, kas lielāki par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgiem vietējiem ražojumiem. Dalībvalstis turklāt neuzliek citu dalībvalstu ražojumiem tādus iekšējos nodokļus, kas netieši aizsargā citus ražojumus."

- (51) EK Līguma I Pielikumā Padomes 1959. gada 18. decembra Lēmuma Nr. 7.a redakcijā par noteiktu preču iekļaušanu Eiropas Ekonomikas Kopienas dibināšanas līguma II Pielikumā ⁽²²⁾ runa ir par "etilspirtu, denaturētu vai nedenaturētu, ar jebkādu spirta saturu, kas ražots no lauksaimniecības produktiem, kuri iekļauti EK Līguma I Pielikumā (izņemot degvīnu (*Branntwein*), liķieri un citus alkoholiskus dzērienus, spirtu saturošus savienojumus ekstraktu veidā – esences – dzērienu izgatavošanai)". Šo tekstu iespējams interpretēt, izmantojot muitas tarifu shēmas pozīcijas ex22.08 un 22.09 (tagad 22.07 un 22.08), kurās definēti jēdzieni spirts, degvīns (*Branntwein*), liķieris un citi alkoholiskie dzērieni.
- (52) Muitas tarifu shēmas paskaidrojumos degvīns, kas nav iekļauts I Pielikumā tiek definēts šādi: "(...) kas (bez aromātisko vielu pievienošanas) tiek iegūts, ar destilācijas metodi no raudzētiem, dabīgiem šķidrumiem, kā vīns, ābolu vīns vai no raudzētiem augļiem, raudzētām vīnogu izspaidām, raudzētiem labības graudiem vai līdzīgiem raudzētiem augu valsts produktiem; tam raksturīga īpaša garša un īpašs aromāts; tas izskaidrojams ar apstākli, ka dzēriens satur sekundāras sastāvdaļas (ēteri, aldehīdus, skābes, augstākus spirtus utt.), kas atkarīgs no izmantoto izejvielu destilācijas veida."
- (53) Šajā pozīcijā iekļauts arī "etilspirts, nedenaturēts, ar spirta tilpumkoncentrāciju mazāk par 80 % [...]". Paskaidrojumos par šo izstrādājumu norādīts: "... neatkarīgi no tā, vai tas paredzēts dzeršanai vai tehniskiem mērķiem; tas atšķiras no A punktā norādītajiem izstrādājumiem [piem., degvīna], lai gan arī piemērots dzeršanai, jo nesatur sastāvdaļas, kas piešķir aromātu. "
- (54) Tātad labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir degvīns, ko raksturo aromātiskās sastāvdaļas un tāpēc tas nevar tikt uzskatīts par etilspirtu. Starp citu, to arī apstiprina paskaidrojumi attiecībā ex 22.09 c punkta 4. apakšpunktu (tagad 22.08, C punkts, 2. apakšpunkts); paskaidrojumos uzsvērts, ka šajā pozīcijā līdztekus etilspirtam iekļauti arī "Viskijs un citi degvīni, kas iegūti destilācijas ceļā no raudzētas labības brāgas (miežu, auzu, rudzu, kviešu, kukurūzas utt. brāgas.)"
- (55) Atbildēs Komisijai Vācija jauc labības spirtu (*Kornalkohol*), kuru pie augstāk (skat. 53.iedaļu) minētajiem nosacījumiem var uzskatīt par etilspirtu (*Ethylalkohol*), ar spirtoto alkoholisko dzērienu, kuram ir augsta spirta tilpumkoncentrācija – degvīnu *Kornbranntwein*. Pēc Spirta monopola likuma teksta 1999. gada 22. decembra Budžeta sanācības likuma redakcijā var secināt, ka Vācijas likumdevējs īstenībā aplūko jēdzienus labības spirts (*Kornalkohol*) un labības degvīns (*Kornbranntwein*) kā atšķirīgus jēdzienus, tieši tāpēc, ka šajā gadījumā ir runa par dažādiem izstrādājumiem.
- (56) Tātad Komisija joprojām atzīst, ka augstāk minētie izstrādājumi ir atšķirīgi produkti, pirmais kalpo izstrādājums neitrāla alkohola izgatavošanai, bet otrs, par kuru ir runa šajā procedūrā, satur sastāvdaļas, kas piešķir tam aromātu un garšu.
- (57) Regulas (EEK) Nr. 1576/89 1. panta 1. punktā likumdevējs precizē, ka Regula attiecas uz alkoholisku dzērienu ar augstu spirta tilpumkoncentrāciju definīcijām, nosaukumiem, kā arī noformējumu.
- (58) Augstāk minētās Regulas 1. panta 4. punktā iekļautas spirtoto alkoholisko dzērienu dažādās kategorijas. Šī punkta c) apakšpunktā no labības izgatavoti spirtotie dzērieni ("Getreidespirituose") definēti šādi:
- "1. stiprs alkoholisks dzēriens, ko iegūst, destilējot fermentētu graudu misu un kā organoleptiskās īpašības iegūst no izmantotajām izejvielām.
- Nosaukumu "graudu spirts" var aizstāt ar nosaukumu "Korn" vai "Kornbrand" attiecībā uz dzērienu, ko ražo Vācijā un tajos Kopienas reģionos, kuros vācu valoda ir viena no oficiālajām valodām, ar noteikumu, ka šajos reģionos šo dzērienu ražo tradicionāli, un ja graudu spirtu tur iegūst bez jebkādam piedevām:
- vai nu vienīgi destilējot fermentētu kviešu, miežu, auzu, rudzu vai griķu pilngraudu misu,
- vai redestilējot destilātu, ko iegūst saskaņā ar pirmo daļu;
- 2) lai graudu spirtu varētu saukt par graudu brendiju, tam jābūt iegūtam tādā destilāta alkohola koncentrācijā, kas ir mazāka par 95 tilpuma procentiem, un tā organoleptiskās īpašības jāiegūst no izmantotajām izejvielām."
- (59) Šajā gadījumā labības spirta ražotāji nodod DKV izstrādājumu, kas iegūts ar Regulā (EEK) Nr. 1576/89 aprakstīto paņēmieni (*Kornfeindestillat*), un DKV to pēc tam rektificē un/vai pārveido, lai pēc tam realizētu.

(22) OV 7, 30.1.1961., 61./71. lpp.

(60) Vācija uzskata, ka Komisija nedrīkst balstīties uz šo Regulas definīciju, jo tās tekstā esot iekļauti tikai noteikumi par spirtoto alkoholisko dzērienu realizāciju patērētāju aizsardzības interesēs. Komisija neapstrīd, ka tas ir Regulas mērķis, bet tas nekādā gadījumā neizslēdz šī noteikumu teksta izmantošanas iespēju arī labības degvīna (*Kornbranntwein*) kā spirtota alkoholiska dzēriena aprakstam un definīcijai, jo šis dzēriens ir tieši pakļauts konkurences noteikumiem. Tāpēc, nevēloties izteikt galīgo spriedumu, Komisijas atzinums ir, ka šī no sekundārā tiesību akta citētā teksta daļa pamato Komisijas viedokli jautājumā par problemātiskā izstrādājuma klasifikāciju.

(61) Vācija savā ziņojumā Komisijai norāda, ka EK Līguma I Pielikuma tekstam dažādās valodās esot dažādas versijas. Pielikuma redakcijās angļu un holandiešu valodās nesot lietots vārds "degvīns" ("*Branntwein*"); šajos tulkojumos esot runa tikai par "liķieriem" un "spirtotajiem alkoholiskajiem dzērieniem". Attiecībā uz šo norādi Komisija piezīmē, ka Pielikuma teksta vācu redakcija un redakcijas citās valodās attiecībā uz augstāk minēto ir viennozīmīgas un bez šaubām tajās ir minēts "degvīns". Tās tulkojumu versijas, kā angļu un holandiešu, kas viennozīmīgi neizdala degvīnu, jāinterpretē, aplūkojot un attiecīgi piemērojot tekstu pārējo valodu tulkojumos un augšminētās teksta versijas var saprast tikai tā, ka degvīns pieder tiem alkoholiskajiem dzērieniem, kas izslēgti no I Pielikuma piemērošanas jomas.

(62) Kopējā lauksaimniecības izstrādājumu tirgus pārvaldes un tālākas attīstības ietvaros Padome 2003. gada 8. aprīlī izdeva Regulu (EK) Nr. 670/2003, ar ko nosaka īpašus pasākumus attiecībā uz lauksaimnieciskās izcelsmes etilspirta tirgu⁽²³⁾. Šīs Regulas nolūks bija pirmo reizi radīt kopēju tirgus organizāciju lauksaimnieciskās izcelsmes spirta realizēšanai.

(63) Savā lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija dažus šīs Regulas punktus izmantoja savas argumentācijas pamatojumam, darbs pie Regulas toreiz vēl bija konsultāciju stadijā. Tāpat kā agrāk, arī pašlaik būtu interesanti meklēt padomu, iepazīstoties ar šī tiesību akta sagatavošanas darbiem un Regulas teksta definīciju, jo tie eventuāli sakrīt ar Komisijas atziņu, saskaņā ar kuru labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir rūpniecības izstrādājums. Regulas pirmā projekta 1. pantā spirtotie alkoholiskie dzērieni Regulas (EEK) Nr. 1576/89 izpratnē nepārprotami tika izslēgti no Regulas piemērošanas jomas. Regulas pēdējā versijā attiecīgie lauksaimniecības izstrādājumi definēti, ņemot vērā EK Līguma I Pielikumu. 1. pantā norādītajās muitas tarifu shēmas pozīcijās, uz kurām Regula attiecas, degvīns nav norādīts kā labības degvīns

(*Kornbranntwein*), bet tikai kā nenedaturēts un denaturēts etilspirts (*Ethylalkohol*) vai denaturēts degvīns (*Branntwein*).

(64) Tāpēc Komisija secina, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir spirtots alkoholisks dzēriens, kas izslēgts no EK Līguma I Pielikuma piemērošanas jomas un šī iemesla dēļ attiecībā uz to ir spēkā EK konkurences noteikumi.

B. Apstrīdāmie pasākumi jāvērtē kā pastāvošs valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē

(65) Komisija ir pierādījusi, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir rūpniecības ražojums, attiecībā uz kuru jāpiemēro EK Līguma 87. un 88. panta noteikumi.

(66) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu, "Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm."

Ražošanas izmaksu segšana

(67) Problemātiskie pasākumi rada labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotājiem priekšrocības, jo garantē šī dzēriena ražotājiem ražošanas izmaksu segšanu piešķirto spirta ražošanas kvotu ietvaros, neatkarīgi no cenas, par kuru produkts pēc tam nonāk Vācijas tirgū. Atgādināsim: DKV labības degvīnu (*Kornbranntwein*) 1999./2000. gadā iepirka par cenu 263 DEM/hl, lai realizētu par cenu 157 DEM/hl, kas aplūkotajā laika periodā atbilst subsīdijām **36,6 milj. DEM** (18,7 milj. EUR) apmērā. Tādejādi Vācijas labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotāji var pārdot savu produkciju pie finansiāliem nosacījumiem, kas, salīdzinot ar tiem nosacījumiem, kuri būtu spēkā, ja viņiem sava produkcija būtu jāpārdod tieši, pie normāliem tirgus nosacījumiem – tas nozīmē, bez lielām monopola subsīdijām – ir būtiski labvēlīgāki.

(68) Tajos gadījumos, kad DKV labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražošanas procesā nav iesaistīta pati, attiecīgie ražotāji atkarībā no piešķirto kvotu apmēra saņem kompensāciju to izmaksu apmērā, ko DKV ir ietaupījusi par spirta rektifikāciju, realizāciju, uzglabāšanu utt.

(69) Pateicoties šim atbalstam, Vācijas ražotāji to labības degvīna (*Kornbranntwein*) daļu, kas pārsniedz kvotu ietvaros, un kuru viņi drīkst realizēt tieši, var pārdot par tādām cenām, kādas ražotāji nevarētu pieprasīt, ja, pateicoties monopolam, viņi nesaņemtu par DKV nodoto produkciju paaugstinātu iepirkšanas cenu.

(23) OV L 97, 15.4.2003., 9.lpp.

- (70) Šī ražotāju atbalstīšana izpaudās attiecībā uz tekošajām izgatavošanas un realizācijas izmaksām, t.i. uz attiecīgā uzņēmuma ražošanas izmaksām.

Izlīdzināšanas summas

- (71) Ražotājiem priekšrocības rada arī tā sauktās izlīdzināšanas summas, ko viņiem piešķir ražošanas izmaksu kompensācijas vietā, ja ražotāji priekšlaikus izstājas no monopola, lai varētu nostiprināties "brīvajā" spirta tirgū. Piešķirtie līdzekļi aizstāj subsīdijas noteikta produkta ražošanai un realizācijai, pēc savas būtības tie ir līdzīgi piemaksām. Pie tam ir svarīgi, ka izlīdzināšanas summas var izlietot arī citiem mērķiem, ne tikai tam, lai saglabātu pozīciju "brīvajā" labības spirta tirgū, piemēram, spirta ražotņu slēgšanai vai pārstrukturēšanai.

- (72) Ar Budžeta sanācijas likumu, ar kuru kopumā jāsamazina piemaksu apmērs spirta monopola ietvaros, acīmredzot paredzēts radīt izsvērtu pārejas noregulējumu, kas atbildīs visu ražotāju vajadzībām atkarībā no viņu uzņēmumu īpatnībām un mērķiem. Sakarā ar to jāatgādina, ka ne visi ražotāji ir pakļauti vienām un tām pašām grūtībām; tā, piemēram, lauksaimniecisko ražotāju pienākums ir darboties pēc riņķveida saimniekošanas ekoloģiskā sistēmas principa.

- (73) Izlīdzināšanas summas nav piesaistītas investīcijām un līdz ar to attiecas uz atbalstīto spirta ražotņu pašreizējo darbību.

- (74) Maksājumus finansē no valsts līdzekļiem, neatkarīgi no tā, vai šie maksājumi ir piemaksas ražošanas izmaksu segšanai, vai izlīdzināšanas summas. Deficītu, kas rodas sakarā ar starpību starp iepirkuma cenu un produktu tirgus cenu Vācijā sedz no federālā budžeta līdzekļiem; tas attiecas arī uz izlīdzināšanas summām par labu ražotājiem, kas priekšlaikus izstājas no monopola.

- (75) Pasākumu mērķis ir labības degvīna (*Kornbranntwein*) produkcijas atbalstīšana. Līdz ar to pasākumiem ir selektīvs raksturs.

- (76) Atbalsta pasākumi acīmredzot rada konkurences traucējumus Kopējā tirgū un negatīvi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo Vācijas ražotāji konkurē ar citu dalībvalstu ražotājiem, kas varbūt vēlētos Vācijas tirgū realizēt tāda paša veida alkoholu. Kā vairākkārt norādīja trešā Puse, jēdzienu *Kornbranntwein* saskaņā ar jau citēto Regulu (EEK) Nr. 1576/89 var lietot tikai „attiecībā uz dzērienu, ko ražo Vācijā un tajos Kopienas reģionos, kuros vācu valoda ir viena no oficiālajām valodām, ar noteikumu, ka šajos reģionos šo dzērienu ražo tradicio-

nāli, un ja graudu spirtu tur iegūst bez jebkādam piedevām⁽²⁴⁾. Bez tam labības degvīns *Kornbranntwein* konkurē ar citiem degvīniem un spirtotajiem dzērieniem, kas ražoti citās dalībvalstīs. Tas fakts, ka Tiesa lietās *Hansen und Sektkellerei C.A. Kupferberg* pieņēma lēmumu par to, ka EEK Līguma 95. un 37. pants jāinterpretē tādejādi, ka šie panti nav pretrunā ar monopolistādes pārdotā degvīna pārdošanas cenas faktiski pazeminājumu, ja "*Dalībvalstis citu dalībvalstu ražojumiem tieši vai netieši neuzliek iekšējos nodokļus, kas lielāki par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgiem vietējiem ražojumiem*", nemaina Komisijas vērtējumu attiecībā uz valsts atbalstu.

- (77) Līdz ar to nav šaubu, ka problemātiskie atbalsta pasākumi negatīvi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

- (78) Tātad problemātiskie pasākumi jāuzskata par valsts palīdzību EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē. Tā kā maksājumi paredzēti attiecīgo uzņēmumu pašreizējās darbības izmaksu segšanai, tad tos var uzskatīt par ražošanas atbalstu.

- (79) Pēc Vācijas, prasītājas un skarto trešo personu iesniegto dokumentu pārbaudes Komisija konstatē, ka 1999. gada 22. decembra Budžeta Sanācijas likuma mērķis bija no jauna noregulēt degvīna monopolu 1976. gada 2. maija likuma redakcijā, lai pilnīgi likvidētu labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražošanas piemaksas. Komisija arī konstatē, ka Vācija 1976. gada likuma izpildes nodrošināšanai paredzētos pasākumus, ņemot vērā attiecībā uz lauksaimniecības izstrādājumiem spēkā esošos noteikumus, ir pieteikusi 1976. gadā, bet tajā laikā pieteikums neradīja iemeslu izteikt piezīmes.

- (80) Saskaņā ar EK Līguma 88. panta 1. punktu, kā arī Regulas (EK) Nr. 659/1999 18. pantu Komisija ar 2002. gada 19. jūnija lēmumu ir ieteikusi Vācijai veikt mērķtiecīgus pasākumus, pēc tam, kad Komisija bija nonākusi pie secinājuma, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) uzskatāms par rūpniecības izstrādājumu un attiecīgie pasākumi ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar Kopējo tirgu, pret ko Vācija tomēr cēla iebildumus.

- (81) Ar valsts Spirta monopola likumu saistītos valsts atbalsta pasākumus, ieskaitot palīdzības pasākumus labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotājiem, ņemot vērā 1976. gada 2. maija likumu, Vācija pienācīgi pieteica, un Komisija toreiz neizteica iebildes par šīs palīdzības nesaderību ar Kopienas konkurences noteikumiem. Vācija savā laikā darīja Komisijai zināmu, ka tā plāno realizēt pasākumus. Tātad ir runa par pastāvošu valsts atbalstu Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) apakšpunkta iii) daļas izpratnē.

⁽²⁴⁾ Pasvītrojumu uzsvēršanas nolūkā veikusi Komisija.

- (82) Komisija 2002. gada 19. jūnija lēmumā par mērķtiecīgiem pasākumiem saistībā ar 1999. gada 22. decembra likumu veiktos pasākumus nevērtēja kā jaunu atbalstu.
- (83) 1999. gada 22. decembra Budžeta sanācības likuma īstais mērķis ir samazināt atbalsta saņēmēju loku un piešķirto piemaksu summas. Tas nemaina 1976. gada 2. maija likuma ieviestās atbalsts sistēmas shēmas būtību, saskaņā ar kuru ražotāju izmaksas tiek segtas neatkarīgi no labības degvīna (*Kornbranntwein*) tirgus cenas. Tas attiecas arī uz izlīdzināšanas summām, ko piešķir par priekšlaikus izstāšanos no monopola un kuras zināmu laiku aizstāj piemaksas.
- (84) Šī iemesla dēļ 1999. gada Budžeta sanācības likumu arī nebija nepieciešams pieteikt Komisijai pirms šī likuma stāšanās spēkā.
- (85) Šis atzinums atbilst Eiropas Kopienų Tiesas 1994. gada 9. augusta tiesas spriedumam lietā C 44/03 ("*Namur-Les assurances du crédit SA*")⁽²⁵⁾. Šajā gadījumā publiska iestāde bija nolēmusi paplašināt savas darbības jomu, un sakarā ar to valsts atbalsts, kas iestādei tika piešķirts saskaņā ar likumdošanu, kas ieviesta pirms Līguma stāšanās spēkā, bija devis labumu arī šīs sabiedrības paplašinātajai biznesa jomai. Tiesa nosprieda, ka šāda veida gadījumā nedrīkst atzīt, ka runa ir par atbalsta ieviešanu vai grozījumiem EK Līguma 93. panta izpratnē, jo šāds lēmums stājas spēkā, lai gan nav veikti ar likumu paredzēto atbalsta regulējošo noteikumu grozījumi.
- (86) Tāpēc atbalsts, kas piešķirts, ņemot vērā tos atbalstus regulējošos noteikumus, kas pastāvēja pirms Līguma stāšanās spēkā, nav pakļauts ne pienākumam iepriekš par to ziņot, ne aizliegumam to piešķirt 93. panta 3. punkta izpratnē, bet tas jāpārbauda pastāvīgi saskaņā ar tā paša panta 1. punktu.
- "Jo dalībvalstis nevar piespiest – neradot tiesiskas nedrošības faktoru -, ziņot Komisijai ne tikai par jauniem atbalsta veidiem un atbalsta pārveidošanu šā vārda tiešajā nozīmē, kas tiek piešķirts uzņēmumam, kurš ir pastāvošās palīdzības regulējošo noteikumu labuma baudītājs un pakļaut tās profilaktiskai kontrolei, ne arī par visiem pasākumiem, kas attiecas uz šī uzņēmuma darbību un var ietekmēt Kopējā tirgus funkcionēšanu vai konkurenci."*
- (87) Komisija piekrīt šim atzinumam.
- (88) Ņemot vērā augstāk minēto, Komisija uzsāka Regulā (EK) Nr. 659/1999 paredzēto procedūru.
- a) Iepriekš veiktie pasākumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 659/1999
- (89) Regulas (EK) Nr. 659/1999 17. pants ar virsrakstu "Sadarbība saskaņā ar Līguma 93. panta 1. punktu" paredz:
- "1. Komisija no attiecīgās dalībvalsts saņem visu informāciju, kas vajadzīga, lai sadarbībā ar dalībvalsti izskatītu pastāvošās atbalsta shēmas saskaņā ar Līguma 93. panta 1. punktu.*
- 2. Ja Komisija uzskata, ka pastāvošā atbalsta shēma nav vai vairs nav saderīga ar kopējo tirgu, tā informē attiecīgo dalībvalsti par savu provizorisko secinājumu un dod attiecīgai dalībvalstij iespēju iesniegt savas piezīmes viena mēneša laikā. ..."*
- (90) Ar 2002. gada 22. februāra vēstuli Komisija pienācīgā veidā norādīja Vācijai, ka pēc Vācijas atbilžu un Prasītāju iesniegto faktu pārbaudes tā ir nonākusi pie secinājuma, ka attiecībā uz problemātisko atbalstu jāpiemēro EK konkurences noteikumi un ka nevar piemērot īpašos priekšrakstus, kas ir spēkā attiecībā uz lauksaimniecības izstrādājumiem, jo labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir rūpniecības izstrādājums un kā uz rūpniecības ražojums un uz to neattiecas EK Līguma I Pielikums.
- (91) Pēc tam, kad Komisija bija konstatējusi, ka Vācijas veiktie pasākumi ir valsts palīdzība, kas atbalsta lauksaimnieciskās labības spirta ražotnes un šī atbalsta saderība ar EK Līguma noteikumiem ir apšaubāma, Komisija aicināja Vāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 17. pantu izteikties par šo atzinumu viena mēneša laikā pēc 2002. gada 22. februāra vēstules saņemšanas. Bez tam Komisija uzaicināja Vāciju veikt mērķtiecīgus pasākumus, lai grozītu valsts likumdošanu par monopolu, lai likumdošana būtu saderīga ar EK Līguma 87. panta noteikumiem.
- (92) Ar 2002. gada 19. marta vēstuli Vācija iebilda pret Komisijas atzinumu un atkārtoti apgalvoja, ka labības degvīnam *Kornbranntwein* jāpiemēro tie noteikumi, kas attiecas uz lauksaimniecības ražojumiem.
- b) Priekšlikums par mērķtiecīgiem pasākumiem
- (93) Regulas (EK) Nr. 659/1999 18. pants attiecībā uz atbilstīgiem pasākumiem paredz:
- "Ja Komisija, ņemot vērā informāciju, ko dalībvalsts iesniedz saskaņā ar 17. pantu, secina, ka pastāvošā atbalsta shēma nav vai vairs nav saderīga ar kopējo tirgu, tā pieņem ieteikumu, ar ko attiecīgai dalībvalstij ierosina atbilstīgus pasākumus. Šajā ieteikumā jo īpaši var ierosināt: a) būtiski grozīt atbalsta shēmu vai b) ieviest procedūras prasības, vai c) atcelt atbalsta shēmu."*

(25) Dokumentu krājums 1994., I-3829.lpp.

(94) Saskaņā ar EK Līguma 88. panta 1. punktu saistībā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 18. pantu Komisija ar 2002. gada lēmumu ieteica Vācijai veikt mērķtiecīgus pasākumus, lai Vācijas likumdošanas noteikumus attiecībā uz labības degvīnu (1976. gada 2. maija Likums un 1999. gada 22. decembra Likums) grozītu tā, lai tos varētu izprast šādi:

- a) lauksaimnieciskās spirta ražotnes un spirta rūpnīcas nedrīkst saņemt ražošanas atbalstu piemaksu veidā likumā garantēto cenu uzturēšanai.
- b) Jūsu prasījuma tiesības uz jebkura cita veida atbalstu, izņemot kompensāciju par eventuālo izstāšanos no sistēmas, nedrīkst ilgāk pastāvēt.
- c) Likuma grozījumiem jāstājas spēkā cik iespējams ātri pēc 2002./2003. saimnieciskā gada un vēlākais no 2004. gada 1. janvāra.
- d) Vācijai jāinformē Komisija par veiktajiem mērķtiecīgajiem pasākumiem ar ziņojumu, kurš jāiesniedz vēlākais 2003. gada pirmā kvartāla beigās. Otrs ziņojums par pasākumu faktisko īstenošanu jānosūta Komisijai vēlākais līdz 2003. gada novembra beigām.

C. Vācijas sniegtā atbalsta attaisnojuma novērtējums

- (95) Eiropas Kopienu Tiesa vairākkārt ir izteikusi savu atzinumu par likuma noteikumu attiecībā uz Vācijas spirta monopolu savietojamību ar EK Līguma priekšrakstiem (skat., jo īpaši spriedumus lietās *Hansen und Sektkellerei C.A. Kupferberg*, sk. 42. iedaļu).
- (96) Vācija savās atbildēs Komisijai atsauca uz šo spriedumu un, ņemot to vērā, norāda, ka Tiesa ir pārbaudījusi un apstiprinājusi 1976. gada 2. maija Spirta monopola likuma noteikumus. Tādejādi Komisija nevarot apšaubīt Spirta monopola likumu (1999. gada 22. decembra Likuma redakcijā), tā kā Tiesa pret to neesot cēlusi iebildumus.
- (97) Šī iemesla dēļ nepieciešams sīkāk pievērsties šī sprieduma rezolutīvajai daļai.
- (98) Šajā sakarā citētajās lietās Tiesa tika lūgta pieņemt provizorisku lēmumu attiecībā uz jautājumu par Vācijā saskaņā ar degvīna monopolu ieviesto nodokļu priekšrakstu juridisko spēku, ņemot vērā EK Līguma 37. un 95. pantu (tagad 31. un 90. pants). Tiesa šajā lietā izteica savu atzinumu par no Spirta monopola likuma izrietošo

nodokļu pasākumu saderīgumu ar EK Līguma noteikumiem.

- (99) Tiesa savā spriedumā aprobežojās ar norādījumu, ka "attiecībā uz 92. un 93. panta izpildi, Komisijai ļauta neliela rīcības brīvība, bet 37. pants ir jāizpilda tieši", t.i. Tiesa apstiprināja, ka Komisija, ņemot vērā EK Līgumu, ir tiesīga problemātiskos pasākumus vērtēt no atbalsta juridiskā aspekta.
- (100) Bez tam Tiesa izsaka atzinumu, ka gan 92. un 93. pantam, gan 37. pantam ir kopējs mērķis aizkavēt to, lai dalībvalstis "ar valsts monopola darbību vai, piešķirot atbalstu" neizraisa konkurences traucējumus Kopējā tirgū vai kaitējumu citu dalībvalstu ražotājiem vai tirdzniecībai, bet runa ir par noteikumiem, kuriem "ir atšķirīgi piemērošanas priekšnosacījumi, kas raksturīgi attiecīgajai valsts pasākumu formai, uz kuru tie attiecas". Visbeidzot, Tiesa puda atzinumu, ka speciālajā gadījumā neesot nepieciešams pārbaudīt, ciktāl 92. un 93. panta noteikumi esot piemērojami attiecīgo lauksaimniecības produktu ražošanai, kā arī tirdzniecībai ar tiem.
- (101) No šī pamatojuma nevar izdarīt secinājumu par to, ka Tiesa ir izteikusi atzinumu, ka EK Līguma juridiskie noteikumi attiecībā uz atbalstu nav piemērojami piemaksām, kas piešķirtas labības degvīna (*Kombranntwein*) monopola ietvaros.
- (102) Tātad Vācija atzīst, ka Tiesa nav tieši izteikusies par monopola juridisko atbilstību 92. un 93. pantam, bet apgalvo, ka neesot šaubu, ka Tiesa problemātisko produktu klasificējusi kā lauksaimniecības izstrādājumu, kas var būt kopējas tirgus organizācijas priekšmets.
- (103) Komisija konstatē, ka Tiesa nav izteikusies par problemātisko valsts atbalstu. Tāpēc tā izsaka atzinumu, ka Tiesas spriedumi, uz kuriem Vācija šajā lietā atsauca, ne attiecībā uz problemātiskā izstrādājuma klasifikāciju, ne uz atbalsta juridisko vērtējumu neliecina par labu Vācijas labības spirta ražošanas uzņēmumiem. Citētais sprieduma fragments tāpēc nav piemērojams šim gadījumam.

D. Atbalsta savietojums

- (104) EK Līguma 87. panta 2. punktā norādīti noteikti atbalsta veidi, kas ir savienojami ar EK Līgumu. Tomēr, ņemot vērā atbalsta veidu un būtību, ir skaidrs, ka uz šo konkrēto gadījumu neattiecas 87. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktos minētie izņēmuma priekšraksti.

- (105) 87. panta 3. punktā norādīti atbalsta veidi, kurus var uzskatīt par saderīgiem ar Kopējo tirgu. Ir acīmredzams, ka problemātiskā atbalsta struktūra nekalpo ne svariģu projektu īstenojumam visas Eiropas interesēs, ne nopietnu traucējumu novēršanai dalībvalsts tautsaimniecībā, ne kultūras attīstīšanai vai kultūras mantojuma saglabāšanai 87. panta 3.punkta b) un d) apakšpunktos norādīto izņēmumu ietvaros.
- (106) Ņemot vērā reģionālās attīstības interesēs paredzētos, 87. panta a) un c) apakšpunktos minētos izņēmuma priekšrakstus, jānorāda, ka problemātiskais atbalsts ir spēkā attiecībā uz visiem Vācijas reģioniem. Tāpat nav šaubu, ka atbalsts nav paredzēts izņēmumu noteikumu izpratnē atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstībai (87. pan 3. punkta c) apakšpunkts) pētniecības un attīstības, apkārtējās vides aizsardzības, nodarbinātības vai izglītības jomās atbilstoši attiecīgajiem Kopienas attiecīgajiem ietvariem vai vadlīnijām. Tā kā nevar norādīt arī citu iemeslu saistībā ar noteiktu tautsaimniecības jomu attīstību, problemātiskais atbalsts jāvērtē kā nesaderīgs ar Kopējo tirgu.
- (107) Tomēr Komisija atzīst, ka ir pavisam noteikti iemesli, kas liecina par to, ka šī Vācijā praktizētā sistēma tiks saglabāta vēl zināmu pārejas laiku.
- (108) Pēc procedūras uzsākšanas visas skartās trešās personas, izņemot alkoholisko dzērienu rūpniecības pārstāvjus, protestēja pret Komisijas ieteikumā ierosināto termiņu. Vācija norādīja Komisijai, ka obligāts ir vairākus gadus ilgs termiņš, lai pie pieņemamiem nosacījumiem varētu norisināties problemātiskā atbalsta likvidēšana, neapdraudot skarto ražotāju eksistenci, kuri līdz šim laikam esot guvuši labumu no priekšrakstiem atbilstoši pieteiktās subsīdiju sistēmas, pret kuru Komisija gadiem ilgi neesot cēlusi iebildumus.
- (109) Vispirms Komisija pieņēma zināšanai, ka labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražošanas saimnieciskais gads sākas katra gada 1. oktobrī un beidzas nākošā gada 30. septembrī. Komisija ņems to vērā, nosakot termiņu, līdz kuram Vācijai jāīsteno likuma reforma.
- (110) Vācija Komisijai pārliecinoši izklāstīja, ka spirta rūpniecām un lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm, kas līdz šim monopola ietvaros ražoto destilātu nodeva DKV, bet turpmāk, darbojoties jaunajai sistēmai, pašas nolēmušas realizēt labības spirtu, nepieciešami lieli kapitālieguldījumi. Piemēram, nepieciešama jaunu destilācijas iekārtu iegāde vai jaunu ēku un noliktavu telpu būvniecība (tērauda tvertnes, koka mucas, laboratorijas aparatūra, pildīšanas iekārtas, noliktavas telpas iepakotajām precēm, būvatļauju pieprasīšana utt.). Vācija prognozē, ka spirta ražotnei ar gadā saražotās produkcijas apjomu 1 000 hl labības spirta šī spirta daudzuma realizēšanā katru gadu jāinvestē vismaz EUR 400 000.
- (111) Nepieciešamo pārstrukturēšanu acīmredzot nevar veikt bez papildus termiņa piešķiršanas, kura laikā tiks saglabāts pastāvošais finansiālais atbalsts ražošanas izmaksu atlīdzināšanas veidā vai izlīdzināšanas summu veidā. Tas galvenokārt attiecas uz mazajiem destilēšanas uzņēmumiem, kas veido attiecīgo rūpniecības uzņēmumu un/vai lauksaimniecības ražotņu lielāko daļu.
- (112) Tiktāl Komisija atzīst Vācijas lūguma pamatotību, jo bija iespējams pierādīt, ka gadu desmitiem piešķirtā atbalsta pēkšņa pārtraukšana apdraudētu šī pasākuma skarto uzņēmumu, pirmkārt, lauksaimniecības ražotņu eksistenci. Šī iemesla dēļ jāparedz pārejas periods, kas ir tik ilgs, lai spirta ražošanas uzņēmumi savu produkciju šajā laikā varētu piemērot jaunajai situācijai.
- (113) Komisija atzīst, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) konkurē ar citiem izstrādājumiem, uz kuriem attiecas EK Līguma I Pielikums, un saņem valsts atbalstu. Tā kā šajā gadījumā tomēr ir runa par ražošanas atbalstu, tas jāpārtrauc pienācīga termiņa laikā: ņemot vērā augstāk minētos izteikumus, šajā sakarā varētu būt pienācīgi, ja regulējošos noteikumus vēl saglabātu tieši divarpus gadus (līdz 2006. gada 30. septembrim). Vācijai pēc šī termiņa beigām attiecīgie regulējošie noteikumi ar visām to īstenošanas sekām jāpasludina par spēku zaudējušiem.
- (114) Komisija konstatē:
- a) lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm un spirta rūpniecām turpmāk nav tiesību saņemt valsts palīdzību piemaksu veidā likumā garantēto cenu uzturēšanai;
- b) šie uzņēmumi nevar turpmāk pieprasīt nekāda veida citu palīdzību, izņemot kompensāciju par priekšlaicīgu izstāšanos no sistēmas;
- c) likuma grozījumi jāveic cik iespējams steidzami, sākot ar 2005./2006. saimniecisko gadu un vēlākais līdz 2006. gada 30. septembrim;
- d) Vācijai ar ziņojumu jāinformē Komisija par veiktajiem mērķtiecīgajiem pasākumiem, kas jāiesniedz vēlākais 2005. gada otrā kvartāla beigās. Otrs ziņojums par pasākumu faktisko īstenošanu jāiesniedz Komisijai līdz 2006. gada beigām,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

Vēlākais līdz 2006. gada 31. decembrim Vācija informē Komisiju par paredzēto pasākumu faktisko īstenošanu.

1. pants

Vācijas spirta monopola atbalsta struktūra, kas rada priekšrocības labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotājiem, nav saderīga ar kopējo tirgu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

2. pants

Vācijai jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai atceltu 1. pantā norādītos noteikumus par atbalstu ar 2006. gada 30. septembri.

Briselē, 2004. gada 16. novembrī

3. pants

Vēlākais līdz 2005. gada 30. jūnijam Vācija informē Komisiju par paredzētajiem pasākumiem, lai atceltu atbalsta struktūras noteikumus.

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Mario MONTI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2006. gada 24. marts)

par dažiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, izņemot zvejniecības produktus, kuru izcelsme ir Madagaskarā

(izziņots ar dokumenta numuru K(2006) 888)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/241/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīvu 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaūžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm⁽¹⁾, un jo īpaši tās 22. pantu,

tā kā:

- (1) Komisijas 1997. gada 1. augusta Lēmums 97/517/EK par dažiem aizsardzības pasākumiem attiecībā uz dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, izņemot zvejniecības produktus, kuru izcelsme ir Madagaskarā⁽²⁾ ir būtiski grozīts⁽³⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētais lēmums ir jākodificē.
- (2) Kopienas pārbaudes Madagaskarā atklāja nopietnus trūkumus attiecībā uz infrastruktūru un higiēnu gaļas ražošanas uzņēmumos un to, ka nav pietiekamu garantiju attiecībā uz kompetento iestāžu veikto pārbaūžu efektivitāti. Atklājās nopietni trūkumi Madagaskaras dzīvnieku veselības pārvaldībā un tas, ka netiek piemēroti Kopienas noteikumi. Var tikt apdraudēta sabiedrības veselības aizsardzība attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktu, izņemot zvejniecības produktu, ražošanu un apstrādi šajā valstī.
- (3) Dzīvnieku izcelsmes produktu, izņemot zvejniecības produktu, importu no Madagaskaras nedrīkst atļaut tik ilgi, līdz iespējams garantēt, ka risks vairs nepastāv.

- (4) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atziņumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Šis lēmums attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, izņemot zvejniecības produktus, kuru izcelsme ir Madagaskarā.

2. pants

Dalībvalstis aizliedz 1. pantā minēto produktu importu.

3. pants

Lēmumu 97/517/EK atceļ.

Atsauces uz atcelto lēmumu uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas II pielikumā.

4. pants

Šis Lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2006. gada 24. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

(¹) OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

(²) OV L 214, 6.8.1997., 54. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 97/553/EK (OV L 228, 19.8.1997., 31. lpp.).

(³) Sk. I pielikumu.

I PIELIKUMS

Atceltais lēmums ar grozījumu

Komisijas Lēmums 97/517/EK
(OV L 214, 6.8.1997., 54. lpp.)

Komisijas Lēmums 97/553/EK
(OV L 228, 19.8.1997., 31. lpp.)

Tikai, kas attiecas uz Lēmumu 97/517/EK
1. pantā

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Lēmums 97/517/EK	Šis lēmums
1. pants	1. pants
2. pants, pirmā daļa	2. pants
2. pants, otrā daļa	—
3. pants	—
—	3. pants
4. pants	—
5. pants	4. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

(Tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu)

PADOMES KOPEJĀ NOSTĀJA 2006/242/KĀDP

(2006. gada 20. marts)

par Bioloģisko un toksisko ieroču konvencijas (BTIK) 2006. gada pārskata konferenci

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 15. pantu,

tā kā:

(1) Eiropas Savienība uzskata, ka Konvencija par bakterioloģisko (bioloģisko) un toksisko ieroču attīstīšanas, ražošanas un uzkrāšanas aizliegumu un par to iznīcināšanu (BTIK) ir galvenā starptautiskās neizplatīšanas un atbrūņošanas sistēmas sastāvdaļa un pamatelements centieniem novērst to, ka bioloģiskos aģentus un toksīnus vispār izstrādā un izmanto kā ieročus. Turklāt Eiropas Savienība joprojām ir pilna apņēmības izstrādāt pasākumus, ar ko pārbaudīt BTIK ievērošanu ilgākā laikā.

(2) Padome 1999. gada 17. maijā pieņēma Kopējo nostāju 1999/346/KĀDP⁽¹⁾ par juridiski saistoša Protokola izstrādāšanu, lai stiprinātu BTIK ievērošanu un 1996. gada 25. jūnijā – Kopējo nostāju 96/408/KĀDP⁽²⁾ par gatavošanos ceturtajai BTIK pārskata konferencijai.

(3) Padome 2003. gada 17. novembrī pieņēma Kopējo nostāju 2003/805/KĀDP par daudzpusēju nolīgumu masveida iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas un ieroču nogādes līdzekļu jomā vispārīnāšanu un pastiprināšanu⁽³⁾. Saskaņā ar minēto kopējo nostāju BTIK ir viens no šādiem daudzpusējiem nolīgumiem.

(4) Eiropadome 2003. gada 12. decembrī pieņēma Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai, kuras mērķi, *inter alia*, ir stiprināt BTIK, turpināt apsvērt BTIK pārbaudi, atbalstīt to, ka valstis īsteno BTIK, tostarp ieviešot tiesību aktus par sankcijām, un stiprināt tās ievērošanu.

(5) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2004. gada 28. aprīlī vienprātīgi pieņēma Rezolūciju 1540 (2004), kurā masu iznīcināšanas ieroču un to nogādes līdzekļu izplatīšana raksturota kā drauds starptautiskajam mieram un drošībai. Minētās rezolūcijas īstenošana sniedz ieguldījumu BTIK īstenošanā.

(6) Padome 2004. gada 1. jūnijā pieņēma paziņojumu, ar ko tā puda atbalstu Drošības iniciatīvai masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai.

(7) Valstis, kas ir BTIK puses, 2002. gada 14. novembrī vienojoties pieņēma lēmumu katru gadu organizēt nedēļu ilgas trīs sanāksmes, sākot ar 2003. gadu, līdz sestajai pārskata konferencijai, kura notiks, vēlākais, 2006. gada beigās. Katru sanāksmi valstīm, kas ir BTIK puses, sagatavotu divas nedēļas ilga ekspertu sanāksme, un sestajā pārskata konferencē šo sanāksmju darbu izskatītu un pieņemtu lēmumu par turpmāko rīcību. Valstis, kas ir BTIK puses, nolēma, ka sesto pārskata konferenci organizēs 2006. gadā Ženēvā un ka pirms tās darbosies Sagatavošanas komiteja.

(8) Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja 1982. gada 13. decembrī pieņēma Rezolūciju (A/RES/37/98) par ķīmiskiem un bakterioloģiskiem (bioloģiskiem) ieročiem, kurā ANO ģenerālsēkretārs lūgts izmeklēt informāciju, ko viņam varētu darīt zināmu par darbībām, kuras varētu būt 1952. gada Ženēvas Protokola pārkāpums. Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 1988. gada 26. augustā pieņēma Rezolūciju 620, kurā, *inter alia*, ģenerālsēkretārs aicināts veikt tūlītējas izmeklēšanas, reaģējot uz apgalvojumiem par iespējamu ķīmisko un bakterioloģisko (bioloģisko) vai toksisko ieroču lietošanu, kas varētu būt 1952. gada Ženēvas Protokola pārkāpums.

(9) Eiropas Savienība 2006. gada 27. februārī panāca vienošanos attiecībā uz Vienoto rīcību par BTIK ar mērķi veicināt BTIK vispārēju pieņemšanu un to, ka valstis, kas ir BTIK puses, to īsteno, lai nodrošinātu, ka valstis, kas ir BTIK puses, tajā paredzētos starptautiskos pienākumus transponē attiecīgo valstu normatīvajos un administratīvos aktos.

⁽¹⁾ OV L 133, 28.5.1999., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 168, 6.7.1996., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 302, 20.11.2003., 34. lpp.

- (10) Paralēli minētajai vienotajai rīcībai Eiropas Savienība vienojās par rīcības plānu attiecībā uz BTK, kurā dalībvalstis apņēmas Apvienoto Nāciju Organizācijai 2006. gada aprīlī iesniegt ziņojumus par uzticēšanās stiprināšanas pasākumiem, kā arī iesniegt ANO ģenerālsekretāram attiecīgu ekspertu un laboratoriju sarakstus, lai veicinātu izmeklēšanu par ķīmisko un bioloģisko ieroču iespējamu lietošanu.
- (11) Ņemot vērā gaidāmo BTK pārskata konferenci, kas notiks no 2006. gada 20. novembra līdz 8. decembrim, un tās Sagatavošanas komiteju, kas notiks no 2006. gada 26. aprīļa līdz 28. aprīlim, ir lietderīgi atjaunināt Eiropas Savienības nostāju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO KOPĒJO NOSTĀJU.

1. pants

Eiropas Savienības mērķis ir turpināt stiprināt Konvenciju par bakterioloģisko (bioloģisko) un toksisko ieroču attīstīšanas, ražošanas un uzkrāšanas aizliegumu un par to iznīcināšanu (BTK). ES turpina strādāt, lai apzinātu efektīvus mehānismus, kā stiprināt BTK un pārbaudīt tās ievērošanu. Tādējādi ES veicina 2006. gada sestās pārskata konferences sekmīgu iznākumu.

2. pants

Lai sasniegtu 1. pantā minēto mērķi, Eiropas Savienība:

- a) sestajā pārskata konferencē veicina pilnīgu pārskatu par BTK darbību, tostarp par to, kā valstis, kas ir BTK puses, īsteno tajā paredzētās saistības;
- b) atbalsta papildu starpsanāksmju darba programmu laikposmā starp sesto un septīto pārskata konferenci un apzina īpašas jomas un procedūras, kā saskaņā ar šo darba programmu gūt turpmākus panākumus;
- c) atbalsta septīto BTK pārskata konferenci, ko organizē, vēlākais, 2011. gadā;
- d) palīdz panākt vienošanos, lai nodrošinātu sestās pārskata konferences sekmīgu iznākumu, pamatojoties uz sistēmu, kas ieviesta iepriekšējās šādās konferencēs, kā arī sekmē, *inter alia*, šādus būtiskus aspektus:
- i) to, lai visas valstis pilnībā pievienotos BTK, tostarp aicinot valstis, kas nav BTK puses, nekavējoties pievienoties tai un uzņemties juridiskas saistības atbrūņoties un neizplatīt bioloģiskos un toksiskos ieročus; un, kamēr šādas valstis nav pievienojušās BTK, veicināt šo valstu dalību kā novērotājiem to valstu sanāksmēs, kuras ir BTK puses, kā arī brīvprātīgu BTK noteikumu īstenošanu tajās. Censties panākt to, ka bioloģisko un toksīnu ieroču aizliegums tiek pasludināts par vispārēji saistošām starptautisko tiesību normām, tostarp vispārēji pieņemot BTK;
- ii) to, lai visas valstis, kas ir BTK puses, pilnībā ievēro tajā paredzētās saistības un īsteno to;
- iii) saistībā ar to, lai visas valstis, kas ir BTK puses, pilnībā ievērotu visus tās noteikumus, vajadzības gadījumā, stiprināt attiecīgo valstu īstenošanas pasākumus, tostarp tiesību aktus par sankcijām, un saskaņā ar BTK kontroli attiecībā uz patogēniem mikroorganismiem un toksīniem. Censties apzināt efektīvus mehānismus, kā stiprināt BTK un pārbaudīt tās ievērošanu;
- iv) centienus uzlabot pārskatāmību, palielinot informācijas apmaiņu starp valstīm, kas ir BTK puses, tostarp izmantojot ikgadējo informācijas apmaiņu starp valstīm, kas ir BTK puses (uzticēšanās stiprināšanas pasākumi (USP)), apzinot pasākumus, lai novērtētu un veicinātu valstu piedalīšanos USP mehānismā un tā lietderību, un izskatot, cik būtiska būtu šā mehānisma darbības jomas iespējamā paplašināšana;
- v) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 1540 (2004) paredzēto saistību izpildi, jo īpaši nolūkā novērst draudus, ka bioloģiskos vai toksiskos ieročus iegādājas vai izmanto terorisma mērķiem, tostarp teroristu iespējamu piekļuvi materiāliem, ierīcēm un zināšanām, ko varētu izmantot bioloģisko un toksisko ieroču izstrādei un ražošanai;
- vi) G8 Globālās partnerības programmas, kuru mērķis ir atbalstīt atbrūņošanas, ierobežotas izplatīšanas materiālu, iekārtu un zināšanu kontroli un drošību;

vii) to, ka tiek ņemts vērā līdz šim veiktais darbs saskaņā ar starpsanāksmju programmu laikposmā no 2003. gada līdz 2005. gadam, un lēmumus par turpmāku rīcību saistībā ar to, kā arī centienus apspriest un veicināt kopēju izpratni un efektīvu rīcību attiecībā uz: vajadzīgo pasākumu pieņemšanu valstu līmenī, lai īstenotu BTIK paredzētos aizliegumus, tostarp sankciju tiesību aktu stāšanos spēkā; valsts mehānismiem, lai ieviestu un nodrošinātu patogēno mikroorganismu un toksīnu drošību un pārraudzību; starptautisko spēju palielināšanu, lai reaģētu gadījumos, kad varbūtēji izmantoti bioloģiskie vai toksiskie ieroči, vai aizdomīgos slimību uzliesmojumus, un lai izmeklētu šos gadījumus un mazinātu to sekas; valstu un starptautisko institūciju centieni un esošo mehānismu stiprināšanu un paplašināšanu, kuru mērķis ir uzraudzīt, atklāt, diagnosticēt un apkarot infekcijas slimības, kas skar cilvēkus, dzīvniekus un augus; zinātnieku rīcības kodeksu saturu, izplatīšanu un pieņemšanu; paturot prātā, ka BTIK īstenošanas veicināšanai visu valstu, kas ir BTIK puses, būs jāturpina centieni attiecībā uz iepriekšminētajiem aspektiem.

3. pants

Eiropas Savienības rīcība saistībā ar 2. pantā noteiktajiem mērķiem ir:

- a) dalībvalstu vienošanās par konkrētiem, praktiskiem un īstenojamiem priekšlikumiem, ar kuriem efektīvi veicinātu BTIK īstenošanu un kurus sestajā pārskata konferencē Eiropas Savienības vārdā iesniedz izskatīšanai valstīm, kas ir BTIK puses;
- b) vajadzības gadījumā, prezidentvalsts rīcība saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 18. pantu:

- i) lai veicinātu vispārēju pievienošanos BTIK;
 - ii) lai veicinātu to, ka valstis, kas ir BTIK puses, īsteno konvenciju;
 - iii) lai aicinātu valstis, kas ir BTIK puses, atbalstīt efektīvu un pilnīgu BTIK pārskatu un piedalīties tajā, un tādējādi atkārtoti apliecināt savu atbalstu šim pamataktam bioloģisko ieroču apkaršanas jomā;
 - iv) lai veicinātu iepriekšminētos priekšlikumus, ko Eiropas Savienība ar mērķi turpināt stiprināt BTIK iesniegusi izskatīšanai valstīm, kas ir BTIK puses;
- c) Eiropas Savienības paziņojumi, ko prezidentvalsts sniedz, gatavojoties pārskata konferencē un tās laikā.

4. pants

Šī kopējā nostāja stājas spēkā tās pieņemšanas dienā.

5. pants

Šo kopējo nostāju publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2006. gada 20. martā

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
U. PLASSNIK

PADOMES VIENOTĀ RĪCĪBA 2006/243/KĀDP

(2006. gada 20. marts)

par atbalstu Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu organizācijas (CTBTO) sagatavošanas komisijas darbībām, ko veic apmācību un pārbaudes spēju palielināšanas jomās, kā arī īstenojot ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 14. pantu,

tā kā:

(1) 2003. gada 12. decembrī Eiropadome pieņēma ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai, kuras III nodaļā iekļauts saraksts ar pasākumiem, kas paredzēti šādu ieroču izplatīšanas apkarošanai un kas ir jāveic gan ES, gan trešās valstīs.

(2) Eiropas Savienība aktīvi ievieš ES Stratēģiju un īsteno pasākumus, kas uzskaitīti tās III nodaļā, jo īpaši paredzot finanšu līdzekļus tādu konkrētu projektu atbalstam, kurus īsteno daudzpusējas struktūras.

(3) Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu (CTBT), kuru ANO Ģenerālā asambleja pieņēma 1996. gada 10. septembrī, parakstītājvalstis ir nolēmušas izveidot sagatavošanas komisiju, kurai piešķirta tiesībspēja, lai tā varētu veikt CTBT efektīvu īstenošanu, kamēr nav izveidota CTBT organizācija (CTBTO).

(4) 2003. gada 17. novembrī Padome pieņēma Kopējo nostāju 2003/805/KĀDP⁽¹⁾ par daudzpusēju nolīgumu masveida iznīcināšanas ieroču neizplatīšanas un ieroču nogādes līdzekļu jomā vispārīnāšanu un pastiprināšanu.

(5) ES Stratēģijā masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai svarīgi mērķi ir CTBT ātra stāšanās spēkā un vispārīnāšana, kā arī CTBTO sagatavošanas komisijas uzraudzības un pārbaudes sistēmas nostiprināšana.

(6) Cenšas sasniegt tos pašus mērķus, kas norādīti 4. un 5. apsvērumā, un jau ir sākusi noteikt, kā vislabāk nostiprināt tās pārbaudes sistēmu, savlaicīgi nodrošinot parakstītājvalstu personālam, kas iesaistīts pārbaudes režīma ieviešanā, vajadzīgo pieredzi un apmācību. Tādēļ ir lietderīgi uzdot CTBTO sagatavošanas komisijai nodrošināt šīs vienotās rīcības tehnisko īstenošanu,

IR PIENĒMUSI ŠO VIENOTO RĪCĪBU.

1. pants

1. Lai tūlītēji un praktiski ieviestu dažus elementus, ko paredz ES Stratēģija masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai, Eiropas Savienība atbalsta CTBTO sagatavošanas komisijas darbības, ko veic apmācību un pārbaudes spēju palielināšanas jomās, lai veicinātu šādus mērķus:

— uzlabot CTBTO sagatavošanas komisijas pārbaudes sistēmas darbību;

— uzlabot CTBT parakstītājvalstu spējas veikt CTBT noteiktos pārbaudes pienākumus un ļaut tām pilnībā gūt labumu no dalības līguma režīmā un no iespējamiem civiliem un zinātniskiem pielietojumiem.

2. CTBTO sagatavošanas komisijas projektam, kas atbilst ES Stratēģijas pasākumiem, ir šādi mērķi:

— nodrošināt apmācības, lai stiprinātu spējas attiecībā uz CTBTO sagatavošanas komisijas pārbaudes sistēmu;

— sniegt elektronisku, interaktīvu pieeju apmācību kursiem un tehniska rakstura darba grupām, kā arī pastāvīgu piekļuvi mācību moduļiem.

⁽¹⁾ OV L 302, 20.11.2003., 34. lpp.

Šo projektu īsteno, lai dotu labumu visām CTBT parakstītājvalstīm.

Sīki izstrādāts projekta apraksts ir izklāstīts pielikumā.

2. pants

1. Prezidentvalsts, kurai palīdz Padomes ģenerālsēkretārs/KĀDP Augstais pārstāvis (ĢS/AP), ir atbildīga par šīs vienotās rīcības īstenošanu, pilnībā sadarbojoties ar Eiropas Kopienas Komisiju.

2. Komisija pārbauda, vai pareizi īsteno 3. pantā minēto finansiālo ieguldījumu.

3. Šīs vienotās rīcības 1. panta 2. punktā minētā projekta tehniskā īstenošana ir uzticēta CTBTO sagatavošanas komisijai, kura šo pienākumu veic prezidentvalsts pārzinā un PĢ/Augstā pārstāvja uzraudzībā. Šim nolūkam PĢ/AP ar CTBTO sagatavošanas komisiju noslēdz vienošanos par vajadzīgajiem pasākumiem.

3. pants

1. Bāzes finansējums 1. panta 2. punktā minētā projekta īstenošanai ir EUR 1 133 000.

2. Uz to izdevumu pārvaldību, kurus finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta, kā norādīts 1. punktā, attiecas Kopienas procedūras un noteikumi, ko piemēro budžeta jautājumiem, ar noteikumu, ka avansa finansējums nepaliek Kopienas īpašumā.

3. Lai īstenotu 1. punktā minētos izdevumus, Komisija noslēdz īpašu finansēšanas līgumu ar CTBTO sagatavošanas komisiju saskaņā ar CTBTO noteikumiem un reglamentu. Tajā nosaka, ka CTBTO sagatavošanas komisija nodrošina tādu ES ieguldījuma publiskumu, kas atbilst ieguldījuma apjomam.

4. pants

Prezidentvalsts, kurai palīdz ĢS/AP, ziņo Padomei par šīs Vienotās rīcības īstenošanu, pamatojoties uz CTBTO sagatavošanas komisijas sagatavotiem regulāriem ziņojumiem. Komisija pilnībā iesaistās un sniedz informāciju par 1. panta 2. punktā minētā projekta īstenošanas finansiālajiem aspektiem.

5. pants

Šī vienotā rīcība stājas spēkā tās pieņemšanas dienā.

Tā zaudē spēku 15 mēnešus pēc tās pieņemšanas dienas.

6. pants

Šo vienoto rīcību publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2006. gada 20. martā

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
U. PLASSNIK

PIELIKUMS

ES atbalsts Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu organizācijas (CTBTO) sagatavošanas komisijas darbībām, ko veic apmācību un pārbaudes spēju palielināšanas jomās, kā arī īstenojot ES Stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai

1. Apraksts

CTBTO sagatavošanas komisija ievieš vispārēju pārbaudes režīmu, ko veido 321 novērošanas stacija, 16 etalonlaboratorijas, Starptautiskais datu centrs (IDC) un pārbaudes uz vietas (OSI). Režīma būtiska iezīme ir tā decentralizētais raksturs, saskaņā ar ko stacijās ievāktos datus kopā ar IDC produktiem izplata parakstītājvalstīm, lai veiktu galīgās analīzes, un dalībniekus komandām, kas veic pārbaudes uz vietas, izvēlas no starptautiska saraksta. Tāpēc režīms ir atkarīgs no tā, vai ir pieejami parakstītājvalstu eksperti, kas strādātu stacijās un izmantotu Starptautiskās uzraudzības sistēmas (IMS) datus un IDC produktus ar to valsts datu centru (NDC) starpniecību, kā arī no tā, vai ir pieejamas spējas OSI komandām.

Lai uzlabotu CTBT parakstītājvalstu spējas veikt CTBT noteiktos pārbaudes pienākumus un ļautu tām pilnībā gūt labumu no dalības līguma režīmā, CTBTO sagatavošanas komisija jau kopš dibināšanas ir uzsvērusi, cik svarīga ir apmācība un spēju palielināšana. Papildus tradicionālajām apmācības metodēm jaunās informācijas un komunikāciju tehnoloģijas sniedz plašas iespējas turpmāk padziļināt un paplašināt spēju palielināšanu.

Elektroniskās apmācības projekts savā būtībā ir pasaules mēroga projekts. Tas sasniegs visas CTBT parakstītājvalstis un pilnvarotiem lietotājiem sniegs elektronisku, interaktīvu piekļuvi apmācību kursiem un tehniska rakstura darba grupām, kā arī pastāvīgu piekļuvi mācību moduļiem ar CTBTO sagatavošanas komisijas Ekspertu komunikācijas sistēmas starpniecību.

2. Projekta apraksts

2005. gada novembrī ar izvēlētām CTBT parakstītājvalstīm visos reģionos uzsāka izmēģinājuma projektu, lai izpētītu tehnoloģiju iespējas, kādas pieejamas datu pārraidei un konferencēm tīklā, kā arī datorizētai apmācībai. Balstoties uz izmēģinājuma posma rezultātiem, kuros īpašu uzmanību pievērsīs atšķirīgajām tehnoloģiju vidēm, kādās būtu jāizmanto elektroniskās apmācības metodes, izstrādās spēju palielināšanas darbību metodiku, tehnisko infrastruktūru un būtību.

Projekts ietvers spēju palielināšanas izveidi un īstenošanu, balstoties uz šādu koncepciju:

— Datorizēta apmācība/pašmācība (CBT).

Datorizēta apmācība/pašmācība reģistrētiem lietotājiem sniedz zināmu mijiedarbību un pastāvīgi pieejamus mācību moduļus. CBT ir nepieciešams ilgs laiks produktu izstrādei, jo tie ir jāizstrādā, jātestē, jāizmēģina un daudzkārt jāpārskata, pirms tos piedāvā izglītojamajiem. Ja mācību materiāls īpaši nemainās, šī var būt efektīva metode, lai sniegtu konsekventu mācību materiālu plašai publikai. Piemēram, NDC personālam ir jāiepazīst CTBTO sagatavošanas komisijas pagaidu tehniskā sekretariāta lietoto koncepciju un rīku pamati. Būs jāapmāca liels skaits OSI pasākumu (integrētā lauka izmēģinājums 2008) dalībnieku.

Pēc izmēģinājuma posma, ko finansē no brīvprātīgiem divpusējiem ieguldījumiem, projektu īstenoš šādos divos posmos:

— 1. posms: E-mācību sistēmas prototipa izstrāde un iepazīstināšana ar apmācības kursa programmatūru.

Izmēģinājuma posma rezultātiem būtu jāļauj noteikt koncepciju, kas gan tehniski, gan tematiski atbilst dažādām potenciālo saņēmēju prasībām.

Izstrādās un testēs datorizētas apmācības prototipa moduļus.

Būtu jāapsver šādu komponentu iekļaušana tālmācības sistēmā:

— tiešsaistes mācību moduļi sistēmas elementiem;

— mācību komplekti un lekcijas par statistisku informāciju vai rūpīgi izstrādātiem procesiem;

- mācību materiāls, tostarp interneta vietnē atrodamu tehnisku un politisku dokumentu nodrošināšana;
 - testēšanas sistēmas, kurās staciju darbinieki var veikt izmēģinājumus, kas saistīti ar ikdienas darbības un uzturēšanas procedūrām;
 - praktiska apmācība darbā ar *Geotool*, balstoties uz pamācību. Tā varētu būt daļa no specializētā apmācību kursa;
 - apmācību cikla moduļi OSI integrētā lauka izmēģinājuma dalībniekiem.
- 2. posms: *Apmācības kursa programmatūras pilnīga īstenošana*

Otrajā posmā izstrādā un īsteno visus atlikušos datorizētās apmācības moduļus. Dažu moduļu satura izstrādi pasūtīs kā ārēju pakalpojumu partneriastādēm *CTBT* parakstītājvalstīs, kas piedalījās to tehnoloģiju un procedūru izstrādē, kuras lietoja *CTBTO* sagatavošanas komisijā. Izstrādājot 2. posma moduļus, būs iespējams gūt labumu no pieredzes, kas gūta prototipa izstrādē 1. posmā.

Ir paredzēts vienlaikus ar izstrādes un īstenošanas posmu veikt daudzpusīgu novērtējumu, lai precizētu metodiku un tehnoloģijas, ko izmanto, lai apmierinātu potenciālo saņēmēju dažādās vajadzības. Tāpēc notiekošajām *CTBTO* sagatavošanas komisijas apmācību un spēju vairošanas darbībām pievienos īpašu novērtēšanas mehānismu. Vairākas *CTBT* parakstītājvalstis no visiem reģioniem tiks aicinātas visa projekta laikā cieši sadarboties ar *CTBTO* sagatavošanas komisiju un sniegt atskaites par spēju vairošanas produktu izmantojamību. Jo īpaši projekta datorizētās apmācības elements būs vairākkārt jātestē un jānovērtē pirms galīgā produkta īstenošanas.

Projekta rezultāti

- Lielāks skaits apmācītu ekspertu testēšanai, novērtēšanai un *CTBT* pārbaudes režīma provizorisks īstenošanai;
- Labāka tehnisko darba grupu dalībnieku sagatavotība;
- Lielāks skaits dalībnieku un labāka tehnisko darba grupu secinājumu izplatīšana un īstenošana;
- Labāka piekļuve mācību moduļiem neatkarīgi no saņēmējas valsts laika zonas un tehnoloģiju attīstības;
- Apmācību un spēju vairošanas piedāvāšana ar elektronisku līdzekļu palīdzību visām *CTBT* parakstītājvalstīm.

3. Īstenošanas laiks

Kopējais paredzētais divu projekta posmu ilgums būs 15 mēneši.

4. Labuma guvēji

Labumu no elektroniskās apmācības gūst visas *CTBT* parakstītājvalstis. Šo valstu spēja īstenot *CTBT* un tā pārbaudes režīmu un pilnībā izmantot dalību *CTBTO* sagatavošanas komisijas darbā ir būtiski svarīga *CTBT* pareizai darbībai. Pienācīgi tiks ņemta vērā labuma guvēju valodu dažādība, attiecīgos gadījumos iekļaujot mācību moduļus citās valodās.

5. Īstenošanas struktūra

Projekta īstenošana tiks uzticēta *CTBT* sagatavošanas komisijai. Projektu tieši īsteno *CTBTO* sagatavošanas komisijas pagaidu tehniskā sekretariāta darbinieki, *CTBTO* sagatavošanas komisijas parakstītājvalstu eksperti vai darbuzņēmēji. Ja projektu īstenošana tiek uzticēta darbuzņēmējiem, jebkuru preču, būvdarbu vai pakalpojumu nodrošināšana, ko *CTBTO* sagatavošanas komisija veic atbilstīgi šai vienotajai rīcībai, notiek saskaņā ar *CTBTO* sagatavošanas komisijas spēkā esošajiem noteikumiem un procedūrām, kā noteikts Nolīgumā par ES ieguldījumiem, kas noslēgts ar *CTBTO* sagatavošanas komisiju.

6. Trešo personu dalībnieki

Šo projektu 100 % apjomā finansē šī vienotā rīcība. *CTBT* sagatavošanas komisijas parakstītājvalstu ekspertus var uzskatīt par trešo personu dalībniekiem. Viņi strādās saskaņā ar *CTBT* sagatavošanas komisijas ekspertu darbības standarta noteikumiem.

7. Vajadzīgo līdzekļu aplēse

ES ieguldījums pilnībā segs projekta īstenošanas divus posmus, kā aprakstīts šajā pielikumā. Paredzētās izmaksas ir šādas:

— 1. posms (darba uzdevums, prototipa izstrāde, tostarp pirmo moduļu testēšana):

EUR 519 400

— 2. posms (pārējo moduļu izstrāde, moduļu testēšana un novērtēšana ar atsevišķiem lietotājiem):

EUR 580 600

Papildus ir paredzēta rezerve neparedzētiem izdevumiem 3 % apjomā no kompensējamiem izdevumiem (ar kopējo summu EUR 33 000).

8. Finanšu bāzes summa projekta izmaksu segšanai

Projekta kopējās izmaksas ir EUR 1 133 000.

PADOMES KOPĒJĀ NOSTĀJA 2006/244/KĀDP**(2006. gada 20. marts)****par Eiropas Savienības līdzdalību Korejas pussalas Enerģētikas attīstības organizācijā (KEDO)**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 15. pantu,

tā kā:

- (1) Balstoties uz Kopējo nostāju 2001/869/KĀDP ⁽¹⁾, Eiropas Savienība piedalījās Korejas pussalas attīstības organizācijā (KEDO), lai palīdzētu rast vispārēju risinājumu kodolieroču neizplatīšanas problēmai Korejas pussalā.
- (2) EU stratēģijā pret masu iznīcināšanas ieroču izplatību, ko 2003. gada 12. decembrī pieņēma Eiropadome, piešķirta īpaša nozīme tam, ka visas puses ievēro Kodolieroču neizplatīšanas līguma noteikumus.
- (3) Piedaloties KEDO, Eiropas Savienība ir veicinājusi Eiropas Savienības mērķu sasniegšanu, proti, rast vispārēju risinājumu problēmai saistībā ar kodolieroču neizplatīšanu Korejas pussalā saskaņā ar sešu pušu sarunās izvirzītajiem mērķiem.
- (4) KEDO Valde ir vienprātis par KEDO vieglā ūdens reaktora (turpmāk "LWR") projekta pēc iespējas drīzu pārtraukšanu un godprātīgu KEDO darbības izbeigšanu līdz 2006. gada beigām.
- (5) Tādēļ Eiropas Atomenerģijas kopiena (*Euratom*) ir apspriedusi tās dalības atjaunošanu KEDO, lai atbalstītu KEDO mērķi pārtraukt LWR projektu un izbeigt KEDO darbību.
- (6) Esošajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem Eiropas Savienības pārstāvim KEDO Valdē būtu jāpaliek spēkā. Tādēļ Padome un Komisija ir vienojušās par to, ka gadījumā, ja KEDO Valdei jārisina jautājumi, kas nav *Euratom* kompetencē, nostāju attiecībā uz šādiem jautājumiem būtu jāpauž Padomes prezidentvalstij.
- (7) Kopējās nostājas 2001/869/KĀDP darbības termiņš beidzās 2005. gada 31. decembrī un tā būtu jāaizstāj ar jaunu kopējo nostāju,

IR PIENĒMUSI ŠO KOPĒJO NOSTĀJU.

1. pants

Šīs kopējās nostājas mērķis ir ļaut Eiropas Savienībai piedalīties pēc iespējas drīzā LWR projekta pārtraukšanā un godprātīgā KEDO darbības izbeigšanā līdz 2006. gada beigām.

2. pants

1. KEDO Valdes nostāju jautājumos, kas nav *Euratom* kompetencē, nosaka Padome, un to pauž prezidentvalsts.

2. Prezidentvalsts tādēļ ir cieši saistīta ar KEDO Valdes procedūrām, un to nekavējoties informē par visiem kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumiem, kas jāapspriež Valdes sanāksmēs.

3. Komisija regulāri un pēc vajadzības iesniedz ziņojumu Padomei, ko vada prezidentvalsts, kurai palīdz Ģenerālsēkretārs/Augstais pārstāvis KĀDP lietās.

3. pants

Šī kopējā nostāja stājas spēkā tās pieņemšanas dienā. To piemēro no 2006. gada 1. janvāra līdz KEDO darbības pārtraukšanai vai līdz 2006. gada 31. decembrim, atkarībā no tā, kurš datums ir pirmais.

4. pants

Šo kopējo nostāju publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2006. gada 20. martā

Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
U. PLASSNIK

⁽¹⁾ OV L 325, 8.12.2001., 1. lpp.